

ஸ்ரீ:
உ தி சி தே வ ர்
'ஜயறறிய
திருக்கலம்பகம்
மூலமும் உரையும்.

கார்பு.

பதினறுவர் பொன்வண்ணர் பச்சை யிருவர்
மதிவண்ணர் பரதேர ரிருவர்—கதியடைந்த
செம்மைசிறத தோரி நுவர் சேர்ந்த முகவிருவ
பெம்மைககுர் தெய்வ மெமககு.

இதன் பொருள்.—பொன்வண்ணர் பதினறுவர்-பொன்னிறமுடையவா
களாகிய பதினறு தீர்த்தகாரரும்; பச்சை இருவர்-பசுமைநிறமுடையவர்கள்
இய லூண்டு தீர்த்தகாரரும்; கதியடைந்த ஓரிருவர்-சந்திரனபோன்ற நிறமு
டையவர்களாகிய இரண்டு தீர்த்தகாரரும்; கதியடைந்த செம்மை நிறமுடைய
இருவர்-பஞ்சமகதியைச்சேர்ந்த சிவந்தவண்ணமுடையவர்களாகிய இரண்டு
தீர்த்தகாரரும்; சேர்ந்தமுகில் இருவர்-பொருந்திய மேகநிறமுடையவா
களாகிய இரண்டு தீர்த்தகாரரும்; எமக்கு எமமைக்கும் தெய்வம் - எங்கட்கு
இம்மை மறுமை அம்மை எனனுமென்பதற்கும்கூடும் சுவாமி - எவ்வாறு.

விசேடவுரை: மற்ற-அசை. கதியடைந்தவென்றது கதிநிலைத்தீர்ப்பம்.
உத்சரப்பிணி, அவசரப்பிணிமயன்னுவ காலவிகற்பத்தான முறையே இரு
பத்து நால்வராக * அவதரிப்பினும், தன்மையாலொருவரையொருவரால் தெ
ய்வமென ஒருமையாகக் கூற்றா. இயற்கையா யெண்குணம் மெய்தி,
வருப்பு வெறுப்பினறி, உருவமருவமு மொருவகெய்தி, முத்தியாகிய
மூவுலகத்துச்சியின் விளகருகின்ற சித்தரிடத்தில் வைத்த துயானதாய்
நிற்பதுசுசியாகிய அகமிருதுலோகத்தினின்றும் அவதரித்து, மத்திமலோ
கத்தில் சுவாமி, சீடன், கருமம், வேதம், உலகம், காலமென்னும் அடிவரை
நித்தியப் பொருள்களின் குணங்களை வளங்கி, கால வகுப்பு மயங்கிய

* “அந்நாம மயாநபரு வமம்ப பூரி லாகுநு ல்காடபிணுடபா, நுண
பு வ்ருவகைக காலத் து டையுல் குடகககாளநு, மெணமுவு” எனனுந்
நீருநாய்ந்தாத் யுடகாளாணும் அவதான உரையாலுய (௬௭) ஆகருந்
துணர்ந்துகொள்க.

குற்றமுடையவர்களைக் கடவுளென்று முன்னொருபின் மாறுபட்டுத் தீநெறியை விரிப்பதாகிய தூலை நம்பியவர்க்கு மயக்கத்தை நீக்க, முத்தியடைந்தவராகையால் “உத்தியடைந்த” என்றார்.

விருஷபர், அசிதர், சும்பவர், அபிந்தநர், சுமதி, சீதளர், சிரேயாஞ்சர், விமலர், அந்தர், தர்மர், சாந்தி, கிரீது, அமர், மல்ல, நரி, வர்த்தமாரர் என்னும் பதினானுவரும் பொன்வண்ணர்; பார்க்கவர், சுபார்க்கவர் என்னுரிருவரும் பச்சையண்ணர்; சந்திரபிரபர், புஷ்பாதந்தர் என்னுரிருவரும் வெள்ளாவண்ணர்; பத்திரபர், வாசுபூச்சியர் என்னுரிருவரும் சிவப்பு வண்ணர்; ருக்மலவிரதர், தேரி என்னுரிருவரும் நீலவண்ணர்; இம்மை-இப்பிறப்பு, மமமை - வருபிறப்பு, அம்மை - ருத்தி.

நூல்.

தோச்சகவொடோகுக்கலிப்பா.

நூன் குர் பொதுவெறி திசைநான் குப போயுலவத்
தேவர்ப்பது சுருபாடத் திசுழிண்டித் திருநீழல்
நிலவுமிழ்து நீர்ததுபப நிழன்மலை நித்திவஞ்சுழ்
குலிலககு மதிமூன்றிற் குடைமூன்று முடனிழற்றப்
பாங்கிசகு மணிக்கவரி பன்னூறு பிரமசைய
வோங்குபா சனத்தும்ப நுலகுதொழ ளிருந்தலையே. இது தூவு.

சுபங்கிற்றவ தென்பிறமூங் சுருந்தடங்கண் ணாச்சுலனிச்
செயல்பிறவி வித்தென்று செறிதவர்முன் னுரைத்தருளி
தேருத பிறப்பிகத்த சித்தியெனுங் கன்னியுடன்
மாறாக பேரின்ப மகிழ்வதுகின் குணானுமோ.

அநிமாற்ற லாருயிர் மே லாருது மிசுத்தகனந்
நிமாற்றத் தருமென்று தவவரசர்க் குரைத்தருளி
இரியினு விளைப்பகைவ ரிகல்வாட்டி யையப்பல்லெங்
கரியகதக் கடக்கறிது காயந்ததுநின் னருளாமோ.

உள்ளத்தா லெவ்வுரிச்சகு மொத்தொருகா தவர்பிறவி
வெள்ளத்தாழ் பவரென்று விரிதவர்மூங் விரித்தருளி
அன்போடு தொழுதொழுவார்க் கமருவக பளித்தமையா
கின்போல வரசதியு ணிதுத்துதனின் னியல்பாமோ.

இவை மூன்றுத் தாழிகள்.

கறையறு சுடர்மணி கறதல் கடுவன தெவமுழு ஊண்டு தின்மதி
கறையலர் வெறியென கதுமலர் பொலியென கறுகியல் பினறு
[தின்ககம்.

விசைசெறி மூளரியின் மிசைமுறை பெயரல் மதியல் விபற்றின்
னடி, யுரைபல் தருகுவ ஆடன்மலை விசைநு சொகிபொருடடி
வும் தின்பொழி. இவை இரண்டும் அளகம்.

கறைபோடத் தோடவிழ நறுபூமென் கண்ணுரத்து
கிறையோடப் பொருமகனை நீருக நோக்கினையே.

அலைமாறாக் கதிக்கடலு ளமுத்துயிரீவெட் டலமருதங்
கொலைமாறாக் கொடியவெங் கற்றினையுங் குதித்தனையே.

எழுதருசெஞ் சுடர்போனின் ஸ்லங்கொளியன் டல் கற்றினைய
தொழுதருவிட் டிழைவிமலர் நுற்றறந்துத் துயிரினையே.

இவை முன்றும் பெயாந்துநதநாநகம்.

அலர்பொழியத் தேன்பொழிபு மகம்பொழியா முன்றினையே.
உலகடங்க வுள்ளடங்கு பொலியடங்கா வெறினினையே.

இவை நாய்கீரோரடி யிரண்டிப்போதரங்கம்.

தொன்மனறைய விரித்தோய் நீ; துருகயங்க ளத்தீதோய் நீ;
நன்னெறியை வகுத்தோய் நீ; நமன்னுநாக் கதிபோய் நீ.

இவை முத்தீரோரடி நாய்கீரோதரங்கம்.

விரனீ; விமலனீ; விரன்னுநீ; கன்னுநீ;
தீரனீ; சுகதனீ; சிவனுநீ; கலனுநீ.

இவை இரத்தீரோரடி பெட்டிப்போதரங்கம்.

என வாங்கு. இது தயித்தோல்.

ஓராதனிக் கடவுணிற் பரவது முயிற்
ளின்னல்வெங் கனல் கூர் பின்னெறித் தலைச் சென்
றுறுபுலக் கொண்மாத் சிந்தரு மன்றவப்
பிறனிக் காணத்து மறவியுற் றுழத்தாங்
கலமரு துயிரினை யெறி நின்
னிமமரு திகிரி நீடுவாழ் செனவே.

இது சரிதம்.

இ - ன். பூரான்கும்...இந்நத்தனையே—நால்வகை மலரும் நெருங்கி அம் மலர்களின் வாசனா நான்கு தித்தினுஞ்சென்று திரிய, அம்மலர்களின் மதுவை உண்டு நால்வகை வண்டுகளும் இசைபாட, விளங்கப்படுகின்ற அசோகினுடைய அழகிய கிழலில் பிரகாசத்தை வீசித் குணமானது துளும்பு, குளிர்ச்சிபொருத்திய முத்துமாலையன் சூழ்த்த, மிசவுவிளங்குகின்ற மூன்றுமதிபோல, முக்குடையும் அவ்வசோகிதனுடன் நிழல்செய்ய, இருமருங்கினும் ஒளிர்ந்த அழகிய சாமரைகள் நான்கு துறைந்த நர்ப்பது லட்சம் சுழல, உயர்ந்த சிங்காசனத்தின் நான்கு குலத்தின்மேல் பூவுலகத்தவரும் வணங்க வீற்றிருந்தாய்.

நால்வகை மலராவன:—கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, புதர்ப்பூ. நால்வகை வண்டுகளாவன:—சுருவண்டு, பொன்வண்டு, ஞிற்று, சுருப்பு. குடை மூன்றாவன:—சந்திராதித்தியம், மத்தியவீரோதம், சகலபாசகம்.

கயல்பிறழ்வ.....குணகுமோ—கயன்மீன்கள் பரள்வனபோலப்பரளாதின்ற கருமையாகிய பரந்த கண்களையுடைய மாதாழ் புணர்ச்சியாகிய தொழிலானது பிறப்பினுக்கு மூலமென்று நெருங்கிய முனிவரெதிர் சொல்லியருளி, அளவு காணப்படாத பிறப்பினின்று நீங்கிய முத்தியாகிய பெண்ணுடன் நீங்காத அனந்தவின்பத்தினால் நீயின்புறுவது நினைது குணமாகுமோ?

அருமொழி...நுளாமோ—தம்மைக்கொல்லவருகின்ற பகைவருடைய சீவனிடத்தும் அடங்காமல் அதிகரித்த கோபமானது பிறவியைக்கொடுக்குமென்று முனிந்திருக்குச்சொல்லியருளி, கெடும்படி தேசகாதி சூரவகாதியென்னு மிருவினைகளாகிய மாற்றலருடைய வலியைக்கொடுத்து பஞ்சவிஷயங்களாகிய வெப்பமான கறுத்த கோபமும் மதமுமுடைய யானைகளைக் கொன்றது நினைது கருணையாகுமோ?

தேசகாதியாவன:—மதிஞாநாவரணியம், சுருத்தஞாநாவரணியம். அவதிஞாநாவரணியம், மெப்பரியயஞாநாவரணியம், சகலாதர்சநாவரணியம், அசகலாதர்சநாவரணியம், அவதிதாசநாவரணியம், கம்மியத்துவப்பிரகிரதி, ஸஜ்வலந்கமோதம், ஸஜ்வலமோதம், ஸஜ்வலநமாயை, ஸஜ்வலநமோதம், ஹாசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுருக்கை, ஸ்திரீவேதம், பிரம்வேதம், நபிரம்சவேதம், தாளந்தராயம், லாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்தராயம்—என—உச. *

* தேசகாதி ஸர்வகாதிவகைகளின் பொருட்டான, சீநநாமணி முத்தியிலம்பகத்துவரும் “தெளிவறுத்தெழுவர்” “புணரிபெய்தெழு” என்றும் பாடல்களின் விசேடவுரையிற்காண்க.

ஐந்துவிடயங்களாவன:— சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்.

ஐவகையுயிராவன:— ஏகேந்திரியம், துவேந்திரியம், திரீந்திரியம், சதுரீந்திரியம், பஞ்சேந்திரியம்.

அழகைப்பொருளாவன: — சீவன், புற்கலம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், காலம்.

அலைமாறுக்...குதித்தனையே—பிறப்பாகிய திரைகள் நீங்காத காற்கதி
யாகிய கடலில் முழுதுகின்ற சிவன்களை விருட்டிச்சுழலுகின்ற கொல்லுச்
தொழில் நீங்காத கொடுமையான வெப்பமுடைய காலனையுங் கடத்தாய்.

எழநஞ்செந் ... துத்துபியினையே. — உதிக்கின்ற சூரியனைப்போல் நிலைபெற்று விளங்குகின்ற பிரபாவலயமூன்றினையுடையாய்; யாவரும் வணங்கத்தக்க முத்திரையகியினுடைய கல்மாணத்தை அறிவிக்கின்ற துத்துபியினையுடையாய்.

பிரபாவலயமூன்றருவன: — ஆலோகம், பிரபாருத்தி, கம்பிரபை.

அலப்போழி எயிலினையே. — மலர்களைத் தேவர்கள் சொரிய அம்மலர்கள் மதுவைப் பொழிதலிலே கசிவு நீங்காத முற்றத்தினையுடையாய்; மூவுலகத்தவருந் தன்னுடங்க மத்திமலோகத்துட்டானடங்கி திவ்வியத் தொனியை அடக்காத மும்மதியையுடையாய்.

மதினமூன்றருவன: — உதயதரம், பிரதிதரம், கல்யாணதரம்.

நோன்மறை கதியோய்நீ — பழமையாகிய வேதங்களைச்சொன்னவனீயே; ஏகாந்தவாதங்களைக் கெடுத்தவனீயே; * அகேகாந்தவாதத்தை வகுத்தவனீயே; காலனெருங்காத முத்தியையுடையவனீயே.

ஏகாந்தவாதங்களாவன: — சைவம், வைணவம், இரணியகர்ப்பம், பிரமம், பொளத்தம், கபிலம், காணாதம்.

வீரன் தவனார். — அனந்த வீரத்தையுடையவனீயே; சீர்மலத்தை யுடையவனீயே; ஆராயத்தானத்தையுடையவனீயே; ஞானக்கண்ணினையுடையவனீயே; தீர்த்தையுடையவனீயே; என்னடையையுடையவனீயே; மங்களகரத்தையுடையவனீயே; தவத்தையுடையவனீயே.

எவ்வாங்கு — என்று இவ்வாருக.

ஓநந் ... எனவே. — ஒப்பற்ற அருகபரம்மட்டியே! உன்னை யாந் துதிப்போம்: தவங்கள் அன்பமாய்வெப்பம்பெருத்திய நெருப்பானது மிகுந்த அற்பமாகியவழியிற்செய்யப் பெருத்திய பஞ்சவிடயங்களான் கொலைசெய்யும் நிருகங்கள் திரிக்கின்ற பரந்த இடத்தையுடைய பிறப்பாகிய காட்டில் நின்னெறியிற்செல்லியதற்கு உழன்று அப்பிறவிற்காட்டில் சுழல்கின்ற துன்பத்தையுடக்கின்ற உனது மூவுலகத்தினும் மருவிய அறவாழி அந்தகாலம் வாழ வைப்பென்கென்றே. பா - நு.

வி - பை. அமரர், முன்றில் என்பன கடைக்குறைவ்காரம். குலவிலங்கு, ஒருதனியென்பன மீ திசைப்பதம். ஏகாமய - தேற்றம். இதனால் இறை

* சைவர், ஒருபொருட்டு ஒருபோதே உண்மையும் இன்மையு முதலாயின கூறுதலால், தட்டை அகேகாந்தவாதியர் எனவும், சைவவைணவர் முதலியோரை ஏகாந்தவாதியர் எனவும் கூறுவர்.

வனதுபெருமையும், அவனஞன்வழிப்பட்டு நடக்கும் அறவாழியினது தன்மையுந், சீவர்களுடைய என்மையுந் கூறப்பட்டன. இதுதான் யாம் என்றது தோன்றா வெழுவாய்; உன்னை எ-து செயப்படுபொருள்; துதிப்போம் எ-து பயனிலை. (க)

வெண்பா.

என்மொழிநினைவற்றினைன்னன்பின்யான்ருடுத்த
புன்மொழிமால்புனைந்தகாற்—பொன்பலர்மீம
லம்பாறுநகநிந்தோர்கவாழியாய்ப் பொண்டேத்த
பெயராணுகமென்னிபையுறு.

இ - ள். எனது சொல்லினாலும், எனது உரிவினாலும், எனது அன்பினாலும், நமனையான் சுட்டிய புன்மைமான சொன்பாலுமாத் திருவடியிற்றறித்தால், பொற்றாமரைப்பூமேலிருக்கின்ற அருப்பாமேட்டி. கு, தூற்றிரும் ஆயிரம்பாயின விஞ்வுணையாணிருத்தச் செகாண்டு துதிக்கும் என்சுவாமிக்கு, அஃது எவ்விதம் பொருந்தாவிதம்? எ - று.

வி - ரா. இசையாதென்பது குறிப்பெச்சம். இசை விளநவனது பெருமையுந் தனது சிறுமையுந்கூறப்பட்டன. இமையுமாய் எ-து எழுவாய், என் எ-து பயனிலை.

தூற்றிரவாரவர்—பலாணந்திரர் நூற்பதின்மர்; வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவர்; சோதித்தேந்திரர் இருவர்; கற்பேந்திரர் இருபத்துநால்வர்; நேந்திரன் ஒருவன்; மிருகேந்திரன் ஓ - று. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆறுரைத் தான்பொருளைந்துரைத் தான்சநி நான்குரைத்தான
மாறுரைத் தாரை முருக்கு மறைவைய மூன்றினுக்கும்
வேறுரைத் தான்றெல் லறம்மண் டங்ளிரன் டாறுப்ளிடு
பேறுரைத் தானமக் கொன்றுரை டாது பொருந்தகையே.

இ - ள். ஆறுவகையென்று சொன்னான் பொருளை; அத்திசாயத்தை ஐந்து வகையென்று சொன்னான்; உயிர் சென்று திரியுந் கதியை நான்குவகையென்று சொன்னான்; மித்தியாத் துவபாகச் சொன்னவர்கள் சொல்லைக் கெடுக்கின்ற நான் துவேதகூலாயும் மூவுலகத்தாருக்குப் சமத்துவபாகச் சொன்னான்; பழமையான நூண்டு வகையறத்தையுந் சொன்னான்; அவ்வறம்மாண்டாலுந் தருமமானது சீவனைவடுகின்ற தன்மையையச் சொன்னான்; நடக்கொன்றினையுந் சொல்லாத மபரிகுணத்தையுடைய சுவாமி. எ - று.

வி - ரை. இதனால் சகலத்தத்துவங்களை யு முரைத்தவனாவனே யென்பது கூறப்பட்டது. பெருந்தகை எ-து எழுபாய்; உபா முண்டு தலியவைகளே எ-து செயப்படுபொருள்; சொன்னான் எ-து பயனிலை.

அத்திகாயமைந்தாவன:—சுவாஸ்திகாயம், பிரகலாஸ்திகாயம், தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆசாசாஸ்திகாயம். கதிவ்ன்காவன:—நாகசுத்திரியகத்தி, மதுஷ்யகதி, தேவகதி. உலகமுண்டுவன:—சுவர்க்கம், மத்தியமம், பாதாளம். நான்கு தேவதங்களாவன:—பிரதமாத்மோகம், கரணாத்மோகம், சரணாத்மோகம், திரிவ்யாத்மோகம்.* அற பிரண்டாவன:—லில்லறம், துறவறம். (ங)

எனநீர்க்குழிநெடில்விருந்தம்.

பெருந்தகை தின் நெய்வமொழி தோன்றத் தோன்றிப்
பிறழாநின் னாயவொழி தீர்ப்ப நின்றான்
னருந்தகைய பெய்வமொழி செல்லச் செல்லு
மகன்னூல முழுதுமுட நென்றல் வானோர்
பெருந்தகைய முடிநெருக்க வெழுந்த கோதிப்
பொலந்துகளைப் பூர்த்துணர்நின் பதூநீர் மாற்ற
விருந்தெயின் மூன்றுமையாய் நிய வாய்மற்
றியாவர்படைத் தவிர்த்தழிக்கு மிப்பபி னுரே.

இ - ள். பெருந்தகையையுடையவனே ! நின்றூற்சொல்லப்பட்ட பரமாகமம் உண்டாகத் தானுந் தோன்றி, மாறுபாடில்லாத உன்னூற்சொல்லப்பட்ட பரமாகமம் நிலைபெறத் தானுந் நிலைபெற்றுநின்ற, நின்றூற்சொல்லப்பட்ட அருமையாகிய குணத்தையுடைய அப்பரமாகமம் நீங்க, உடனே நீங்கும் பரத்தவுலகமெல்லாம் என்று சொல்லப்பட்டால்,—தேவர்களுடைய இருளையோட்டுகின்ற தன்மையையுடைய பகுடங்கள் ஒன்றையொன்று தாக்க அதனாலுண்டாகிய விளக்கமான பொற்பொடியை அம்முடியின்றித்த பூங்கொத்தினின்று நிழ்த்த தேனாகிய ஜலமானது தணிந்த, வீற்றிருந்த முமதி லையுடையவனே ! நீயயல்லாமல் வேறேயெவர் அவ்வுலகத்தை யுண்டாக்கிக் காத்து நீக்குகின்ற தன்மையையுடையவர்? எ - று.

* “பிரதமாத்மோகமென்பது—திருவந்தாசல சாடருஷ்சரித்தத்தினைச் சொல்வது; சரணாத்மோகம் என்பது—துவரலோகிய ஸ்வாஸ்தானத்தினைச் சொல்வது; சரணாத்மோகம் என்பது—சகா...கனது (?) சரியான வீசேஷத்தினைச் சொல்லுதல்; திரிவ்யாத்மோகம் என்பது—வெட்டியவையானது சுவரூபத்தினைச் சொல்லுதல்”—புரிபுராணம்.

வி - னா. இதனால் நீயே கடவுளென்பது கூறப்பட்டது. இயல்பினர்
எ - து எழுவாய்; யாவர் எ - து பயனிலை. (ச)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

இயல்கொண்ட பொருளைத்து மெஞ்சா மலெப்பொழுது மு
டனே காணுஞ், செயல்கொண்ட திசைமுழுதுந் திகழ்ந்திலங்குந் திரு
முகத்து நின்னை யல்லான், முயல்கொண்ட கறைதுடைத்த முத்
தணிந்த மும்மசிமுகக் குடையா யிர்த, மயல்கொண்ட வகன்னூலந்
திசைமுகனென் றெவ்வாறு வழங்கு மாறே.

இ - ள். குணத்தைக்கொண்ட அறுவகைப்பொருளையுந் குறையாமல்
முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையாகப் பார்க்கின்ற செயலையுடைய நான்கு திக்
கினும் விளங்கி ஒளிர்கின்ற அதிசயத்தாளுன்குமுகத்தையுடைய உன்னை
யல்லாமல், முயலைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட களங்கத்தை நீக்கி முத்துமா
லைகள் தரித்த மூன்றுமதிப்பொன்ற மூன்றுகுடையினையுடையவனே! மய
க்கத்தை மனதிற்கொண்ட அகன்ற இவ்வுலகத்தார் விகாரத்தாளுன்குமுக
ம்பெற்றவனைத் திசைமுகனென்று எவ்வுதிம் சொல்லும்விதம்? எ - று.

வி - னா. இதனாலுலகத்தாருடைய பேதைமை கூறப்பட்டது. வழங்
குமாறு எ - து எழுவாய்; எவ்வாறு எ - து பயனிலை. (ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வழங்கும் பதினெண் மொழியு மிதமு மதுரமுமாய்
முழங்குந் கலைமகள் காந்தர்கண் டர்முது நீர்மடுவுந்
கிழங்குந் தவிர விசும்பிடைப் பூத்தலர் கிண்டுவண்டு
தழங்குந் கமலத்து வந்துல கேழையுந் தந்தவரே.

இ - ள். ஆலகத்தில் வழங்கும் பதினெண்பாடையும், இதமுள்ளனவா
யும் மதுரமுள்ளனவாயும் ஒலிக்கின்ற சரஸ்வதியினுடைய நாயகர், பழமை
யான ஜலத்தையுடைய குளமும் கிழங்கும் நீங்க, ஆகாயத்திலுண்டாகி மலர்
ந்த; குடைந்து வண்டிகள் இசைபாடும் தாமரைமலரிற் றேன்றி எழுவகை
யுலகங்களையுந் தெரிவித்தவர்; எ-து.

வி-நா. கண்டாள்என்பது முன்னிலையசை. இதனால் உலகைத்தரும்
நாதனிவணைக் கூறப்பட்டது. உலகேழையுந் தந்தவர் எ-து எழுவாய்;
கலைமகள் காந்தர் எ-து பயனிலை.

எழுவகை யுலகாவன —நாகலோகம், பவணலோகம், நரலோகம், சோ
திர்லோகம், கல்பலோகம், அகமிந்தியலோகம், மோக்ஷலோகம். (சு)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விந்தம்.

தந்த வுலகிற் பொருளனைத்துந் தமதுண் மையினு னுளவாகு
மந்த மிலதல் பிறகுணத்தி னுளவல் லனவா மெனவதைந்தாய்
பந்த விருள்கால் சித்திலங்கும் பகலோய் பகல்காணுப்புள்ளி
னெந்தை பெருமான் வாய்பையினை யேனோர் காணு ரானாரே.

இ-ள். நீதெரிவித்த உலகத்தில் அறுவகைப்பொருளு மவற்றினுடைய
நிச்சயநயத்தினால் நத்தியமாகுமென்றும், முடிவில்லாதனவாகிய அப்
பொருளுடைய விவகார நயத்தினால் அறித்தியமாகுமென்று சொன்னாய்;
உயிரைப்பந்தித்த காதுயாகிய இருளை முழுதுங் கெடுத்து ஒளிர்கின்ற ஞா
னசூரியனே! சூரியனை யென்றுங்காணாத கூடைபோல், என் சுவாமியாகிய
பெருமானே! நினது வாக்கினை ஏகாந்தவாதிகள் அறியப் படாதவர்களானார்
கள்; எ-று.

வி-ரை. இதினால் ஏகாந்தவாதியரிழிவு கூறப்பட்டது. ஏனோர் எ-து.
எழுவாய்; வாய்பையினை எ-து செயப்படுபொருள்; காணாரானார் எ-து பய
னிலை. (எ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விந்தம்.

ஆனவா குக மெய்ம்மையறிவரி துலகிற் பல்லோர்
போனவா றல்ல தில்லைப் போநெறி யென்பா ரென்க
வானவா வியுள்வண் டார்ப்ப மலர்ந்தபூச் சுமந்த தாளெங்
கோனவா மறைகள் சொன்ன நெறியலாற் குறுக லேனே.

இ-ள். ஆனவகையாகத் தக்கது; உண்மையை அறிதலரிது; 'உலகத்
திலநேக்கர்கள் நடந்தவழி யல்லாமல் வேறென்றில்லை நமக்குப் போகும்வழி'
என்று சொல்பவர் சொல்லுக; ஆகாயமாகிய தடாகத்தில் வண்டுகள் இசை
பாட விரிந்த தாமரைப்பூவானது தாங்குகின்ற பாதத்தையுடைய எமது
சுவாமியை அவாவிச்சொல்லும் நான்கு வேதங்களுஞ் சொல்லிய வழியல்லா
மல் மித்தியாமார்க்கத்தை யடையேன்; எ-று

வி-ரை. இதனால் தந்துணிவு கூறப்பட்டது. யான் எ-து எழுவாய்;
மித்தியாமார்க்கத்தை எ-து செயப்படுபொருள்; குறுகலேன் எ-து பயனிலை.

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

குறுகு முறைபொறி மறையி லதுகுறையிலதுமலர்வெறியென்னவே
யுறுவ தொருசக நிகழ நிகழ்வதொரொழிவிலொளியுமைநண்ணுமே
கறுவு பகையற வுறவி ளருள்புரி கடவுண் மலரடி துன்னியோர்
மறுவ் றிருவற வமிர்த வருவியின் மயல்கொ ளிருவினே மண்ணவே.

இ-ள். அடைகின்ற கிரமமும் கரணமும் மறைவும் இல்லாததும், ஒருகுறைவும் இல்லாததும், பூவினுடைய வாசனைபோலவே பொருத்துவதாகிய ஒப்பற்ற இன்பம் தோன்றும்படி தோன்றுவதுமாகிய நீங்காத முச்சோதி உங்களையடையும்; கோபிக்கின்றபகை நீக்கநட்பில்லாத கிருபையைச் செய்கின்ற அருகபரமேட்டியினுடைய தாமரைப் பூப்போன்ற பாதங்களை அடைந்து, ஒரு குற்றமில்லாத செல்வத்தைத்தரும் சினதருமமாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அழுக்காகக்கொண்ட இருவினையையுங்கழுவினால்; எ-று.

வி-ஐ. இதனால் சினதருமத்தினுடைய பெருமை கூறப்பட்டது. ஒளி எ-து எழுவாய்; உம்மை எ-து செயப்படுபொருள்; நண்ணும் எ-து பயனிலை. முச்சோதியாவன:—மந்சோதி, வாக்குச்சோதி. காயச்சோதி. (க)

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

மண்ணுந்ததிர்மணி மலரார் செங்கையில் வைத்துக் கண்டவ ரொத்தென்று, மெண்ணு தகிலமு முடனே கண்டருள் சின்று நீயலதிலையென்றும், பண்ணார் வண்டிறை கொள்ளக் கள்ளவிழ் பணிமா மலர் மிசை வருமாலே, கண்ணார் கடலுல கெல்லா மறிவதொர் கரியாதற்கெவ ருரியாடு.

இ - ள். ஒப்பனைபொருந்திய கிரணத்தையுடைய இரத்தினத்தைத் தாமரைமலர்போலே பொருந்திய செம்மையாகிய சுத்தின் நடுவில் வைத்து பார்த்தவரை யொப்பாக, எக்காலத்துஞ் சித்தியாமலே யாவற்றையு மொருதன்னையாகப் பார்க்கின்றாய்; நீயல்லாமல் அப்படிச் காண்கின்றவர் வேறொருவரில்லை என்று சொல்லப்பட்டால்; இசைபாடுகின்ற வண்டிகள் தங்குதல் கொள்ள, தேனையுடைய, விரிந்த குவிர்த்தியையும் பெருமையையுமுடைய தாமரைப்பூமேல் வாராசின்ற அருகனே! இடம் பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த உலக மெல்லாம் அறிதலிலே ஒரு சாட்சியாகுதற்கு யாவர் உரிமையுடையார்? எ-று.

வி - ஐ. இதனைச் சர்வஞ்ஞானிவனே யென்பது சொல்லப்பட்டது. உரியார் எ-து எழுவாய்; எவர் எ-து பயனிலை. (க௦)

எழுசீர்க்கழநெடில் விருந்தம்.

உரிமையால் யாவ னுரைவழி நடப்ப துலகெலா மவனுல காளும்
பெருமையா னென்னி னெழுநயம் பகர்ந்த பிண்டியா மலதியா றுரி
கருமைசால் னீனையின் கட்டர ணழிய மட்டவிழ் கபலமாநடளி யார்
யருமைசா னுலக மேழினு நடாத்து பாணையா யமரர்நா யகனே.

இ-ள். உரிமையினாலே எவனுடைய தருமவாக்கினது நெறியில் எல்
லாவுலகமும் செல்லுகின்றதோ அவனே உலகத்தை யாளுகின்ற பெருமை
யுடையவன் என்று சொல்லப்பட்டால், சத்தபங்க நியாயத்தைச் சொன்ன
அசீசாகிணையுடையவனே! நீயல்லது எவர்கள் உரிமையுடையவர்கள்; இரு
ளானது மிகுந்த உயிர்களைப்படுத்தித் தவினையினுடைய பந்தமாகிய வலியா
னது கெட* தேனானது வழிகின்ற தாமரைப் பூவாகிய யானையை நடத்தும்
அருமைசான்ற ஆணையையுடையவனே! தேவர்களுக்கு நாதனே! எ-று.

வி-ரை இதிலாவனே யுலகத்திற்கு நாதனென்பது கூறப்பட்டது.
உரியார் எ-து எழுவாய்; எவர் எ-து பயனிலை.

சத்தபங்கமாவன:- சியாதஸ்தி, சியாம்நாஸ்தி, சியாதஸ்திநாஸ்தி, ஸ்சியா
தவக்தவியம், சியாதஸ்தியவக்தவியம், சியாம்நாஸ்தியவக்தவியம், சியாதஸ்தி
நாஸ்தியவக்தவியம். (கக)

காப்பியக் கலித்துரை.

நாயக னிவனென வகிலமு நளில்வதொர் பதநண்ணிப்
பாயந லிசையொடு பலவுந நிலவுதல் பெறினும்பேர்
தூயன பெரிபன வாயிர முடையவர் சுடர்போதித்
போயவ ரடிபுகழ் புலவரொ டலனுரை கலவோமே.

இ-ள். நாதனிலவென்று உலகமெல்லாங் சொல்லுவதாகிய ஓர் வா
ழ்வையடைந்து, பரந்த நல்ல புகழுடன் கூடி, பல பொருள்களும்ழியவுள்
தாம் விவங்குதலை யொருவர் பெற்றாராயினும், நாமங்கள் பரிசுத்தமுடைய
னவும் பெருமையுடையனவுமான ஆயிரத்தையுடையவர், ஒளிர்கின்ற தா
மரைப் பூவில் நடந்தவருடைய பாத்தங்களைத் துதிக்கின்ற அறிவுடையவருட
னல்லாமல் பேசமாட்டோம். எ-று.

வி-ரை. இதனால் மித்தியாதிருஷ்டிகள் எத்தன்மையாயினும் அறி
விலரென்பது கூறப்பட்டது. யாம் எ-து எழுவாய்; உரைகலவோம்
எ-து பயனிலை. (கஉ)

* கெட நடாத்தும் என இயையும்.

என்கீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

(ஊசல்)

கலவமயிற் குலமனை ஈ ராடாமோ வுசல்
கருங்குழன்மேற் சருமபிரிய வாடாமோ வுசல்
உலவுதுணைக் கயல்பிறழ வாடாமோ வுசல்
ஒளிருமணி வடமசைய வாடாமோ வுசல்
புலவுசுவைத் தொளிருபடை தொடாது முத்தி
பொருபகடிப்* பதைதூரந்த புனிதர் கோல்த்
திலதமலர்ப் பதம்பாடி யாடாமோ வுசல்
செம்பொனையில் வளப்பாடி யாடாமோ வுசல்.

இ- ள். தோகைமையுடைய மயிற்கூட்டங்களை மொப்புடையீர்! ஆடு
வோம்ஊஞ்சல்; கருத்த அளகயீதுவண்டுகளோட ஆடுவோம்ஊஞ்சல்; திசு
கின்ற இரண்டாகிய சேற்கெண்டைகள் புரள ஆடுவோம் ஊஞ்சல்; விளங்கு
கின்ற முத்துவடமசைய ஆடுவோம் ஊஞ்சல்; ஏணங்களைப்பிசித்து விளங்
குகின்ற ஆயுதங்களைத் தண்டாமல் † பேரின்பத்தை யடையாமல் தடுத்துப்
போர்செய்கின்ற பிரகிருதியாகிய சத்துருவைச்செயித்த அருகருடைய அ
ழகிய, யாவருக்குத் திலதமான, தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைத் துதித்து
ஆடுவோம்ஊஞ்சல்; சிவந்த பொன்னொளிகிய மும்மதிலினுடைய வளப்பத்
தைத்துதித்து ஆடுவோம்ஊஞ்சல்; எ- று.

வி- ரை. இதனெல்லவனே சார்மலனென்பது கூறப்பட்டது. காம் எ-து
எழுவாய்; ஊசலாடுவோம் எ - து பயனிலை (கந.)

கல்விருத்தம்.

ஊசற்குழை கல்லார்தம் ஹாவாறுறி யாடே
நேசப்படு நெஞ்சாணிகை வாரேயினை வாரே
பேசப்படு மொருகுற்றமு மில்லார்தமை யொருகாற்
பேசப்படு வாரேபிற வாரேயிற வாரே.

* பிரகிருதி என்பது “பகடி” எனத் திரிந்துநின்றது; “பகடிப்பகை
வா” என்றார் அவிரோதியாரும் (திருதூற்றந்தாதி.ந.).

† திண்டாமல் எ-து செயித்த என்பதனுடன் இயையும்.

இ- ள். அசைகின்ற குண்டலத்தையுடைய மாதர்கள் து மனத்திலே ண்ணும் கபடமார்க்கத்தை அறியாமல், மயல்கொள்ளும் மனத்தால் அவரை நினைக்கின்றவர்களே துக்கமடைவார்; சொல்லப்படு மொருதீங்குமில்லாத அருகபரமேட்டியை ஒருதரத் துதிப்பவரே இனிப் பிறவாதவர்களும் இறவாதவர்களுமாவார்; எ- று.

வி- னா. இதனால் பற்றற்றவனது பற்றினைப் பற்ற வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. நினைவாரே எ- து எழுவாய்; இனைவார் எ- து பயனிலை; பேசப்படுவார் எ- து எழுவாய்; பிறவாரிறவார் எ- து பயனிலை.

எண்ணிக்கழிநேடில் விருந்தம்.

இறந்துதாம் பொன்றுதலே வீடென் பாரு
மிறவாது கல்லாத லியல்பென் பாரும்
பிறந்துகோ னுடனென்ற குதலென் பாரும்
பிறவாது சித்தளவென் பாரு மென்க
வறஞ்செய்வான் றிகிரியா லகில மாண்ட
வறவாழி யசஞ்சலர்தா மறைந்த நூலின்
றிறங்கொள்வா னசஞ்சலா நந்த மல்லாற்
செய்தவத்தா லுறநினையார் தேர்கிறு பாறே.

இ- ள். கையற நசித்தலே முத்தியென்று சொல்பவரும், சாகாமற் கூற்போலாகுதல் முத்தித்தன்மை யென்பவரும், உலகத்திற்பிறந்து ஈசுவரனுடன் கலத்தலே முத்தி யென்பவரும், என்றும் பிறப்பில்லாமல் ஞானத்தினுடைய அளவாதலே முத்தியென்பவரும் அப்படியே சொல்லுக; தருமத்தைச் செய்யும்பொருட்டுத் தருமசக்கரத்தினால் உலகத்தையாளுகின்ற அறக்கடலாகிய சஞ்சலநில்லாத அருகபரமேட்டி. சொன்ன பரமாகமத்தினுடைய கூறுபாட்டைக் கொள்பவனுடைய கெடாத சுகமேயல்லாமல், செய்யப்பட்ட தவத்தினால் வேறான சுகத்தையுடைய எண்ணார்கள் விவேகமுடையார்; எ- று.

வி- னா. இதனால் மித்தியாதிருஷ்டிகள் கூறும் முத்திநிலை இழிக்கப் பட்டது. தேர்கிற்பார் எ- து எழுவாய்; வேறானசுகத்தை எ- து செயப்படுபொருள்; நினையார் எ- து பயனிலை. (கரு

நேசையாசிரியப்பா.

தேர்வதொன் றுடையன் யானே காரெனக்
கடிமலன் மாரியோ டிடிமுர சியப்புங்

கொடிநாடங் காரெயிற் கிழவினை யொருதனி
யிருவினை யிரிய மூவரண் முருக்கிய
பொருவி றுளினை யென்ப வருள்புரிந்
தறந்தரு நாவனை யமரரு மாசருந்
தொடர்ந்தன ரிறைஞ்ச நடந்தனை சென்ற
போதும் வாடல தாயின்
யாதுகொ லாங்கவை நீயடு மாறே.

இ- ன். அறியவேண்டுவது ஒன்றினையுடையேன் நான்; மேகம்போ
லே வாசனைபொருத்திய பூமாரியுடன் இடிபோலத் துந்துபி முழங்குகின்ற
கொடிகள் அசையப்பட்ட, முறையாகப் பொருத்திய மும்மதிலினுடைய
சமவசரணத்திற்கு உரியவனாகிய உன்னை, ஒப்பற்ற இருவினைகளும் ஒடமுப்
மலங்களைக் கெடுத்த ஒப்பில்லாத பாதங்களையுடைய என்று சாதுக்கள் சொ
ல்லுவார்கள்; கருணையை விரும்பித் தருமத்தைத்தருகின்ற நாவினையுடை
யாய்! தேவர்களும் சக்கரவர்த்திகளும் தொடர்ந்து வணங்கநடந்தாய்; நடக்
கப்பட்ட மலரும் வாடாததாயினால் யாதுதான்! அம்மலங்களை நீ கெடுக்கும்
விதம்? எ- று.

வி- னா. இதனால் இறைவனைப் பழிப்பதுபோலக்கருமங்களைக் கெடு
த்தமை கூறப்பட்டது. யான் எ- து எழுவாய்; தேர்வதொன்றுடையன
எ- து பயனிலை. (கசு)

எண்ணீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அடல்விடங்கொள் பாதபங்க ளமிர்தினுங் கால
மரியினொடு கரியுமிருந் தறங்கேட்குங் காலங்
குடரிடங்கொள் பசியினொடு பிணிநனுக்காக் காலங்
குறைந்தபொறி நிறைந்தெவருந்: குணம்புரியுங் காலங்
கடல்கிளர்ந்த தெனவுலகு தொடர்ந்திறைஞ்சச் செய்ய
கடிக்கமல மடிக்கமல மேந்தத் தொல்லை
யிடர்கடந்த கருணைமுகில் விசும்பிலெழுக் கால
மெம்மனமுங் ஓமனம்புக் கிடருழவாக் காலம்.

இ- ன். கொல்லுதலையுடைய நஞ்சத்தைக் கொண்ட எட்டிமுதலாகிய
மாங்கள் அமிர்த்தத்தைக் கொடுக்குங்காலம், சிங்கத்துடன் யானை பகை நீக்கி
யிருந்து தருமத்தைக் கேள்விப்படுங் காலம், குடரையிடமாகக்கொண்ட பசி

யுடனே வியாதிகள் அணுகாத காலம், குறைவுபட்ட பஞ்சேந்திரியமும் நிறைவுபட்டு எவர்களும் நன்மையை விரும்புந்காலம், சமுத்திரம் பொங்கி னதுபோல உலகத்தாரைடைந்து வணங்க, சிவந்த வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவானது பாதமாகியதாமரைப்பூவைத்தாங்க, பழமையாகிய துன்பங்களைக் கெடுத்த கருணையையுடைய மேகமாகிய அருகபரமேட்டி ஆகாயவீதியில் நடக்குந்காலம்; எமதுமனமும் மன்மதலுடைய பூங்கணையினால்வருந்தாதகாலம்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் அருகபரமனை நம்பினவர்க்குச் சகலன்மையுமுண்டாமென்பது கூறப்பட்டது. எழுந்காலம் எ-து எழுவாய்; காலமென்பன வெல்லாந் தனித்தனி பயனிலைகள். (௧௭)

வந்தி விருந்தம்.

கால நென்முடல் கால்பறிந்துயிர்
மால வந்துழி மாலொழிந்துமுன்
மூல மந்திர மூலமேயென
வோல மென்பவரும்பந்தாரே.

இ-ள். கூற்றுவுனென்று சொல்லும் அந்தியகாலம் தேகமானது நிலைகுலைந்து சிவன்மயங்க வந்தபோது மயக்கத்தினின்று நீங்கி, அநாதியாயிருக்கின்ற * பஞ்சமந்திரத்தைக் கொண்டு ஆதியேயென்று, அடைக்கலமென்று சொல்பவர்கள் தேவேந்திரராவர். எ-று.

வி-ரை. இதனால் அருகபரமனை அந்தியகாலத்தில் நினைத்தவர் இந்திராவாரென்பது கூறப்பட்டது. ஒன்மென்பவர் எ-து எழுவாய்; உம்பர்நாதர் எ-து பயனிலை. (௧௮)

எழிர்க்கழிநெழில்விருந்தம்.

உம்பர்நாடடைவார் நம்பு மடைவா ரொழிந்தவ ரிழிந்தநாதர்களியிற், முன்பமே யடைவா ரென்றுநீ விதித்த தொல்கிதிகடந்தவருளரே, வம்புலாய் கிமிர்ந்து வடஞ்சுமந் தடங்நா வனமுலை மடந்தையர் தடங்க, னம்பினு லுடையா வருந்திற லுடையா யமலனே கமலவா கனனே.

* இலப்பதிகாரம், நாகிகாண்கதையில் வரும் “மொழிப் பொருட்டெய்வம் வழித்துணையாகென” என்னும் அடியின் விசேடவுரையில் “ஆவது பஞ்சமந்திரம் “சு லி சூ உ லா--அ சி ஆ உ-சா” என்றமைகண்டு கொள்க. இப்பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சநமஸ்காரம் என்பர் சைவர்”

இ- ள். உயர்வான முத்திநாட்டைச் சேர்வார் நமது பாதங்களைச் சேர்பவர்; சேரா தவர் இழிவுபட்ட நாற்பிறப்பினும் பிறந்து துன்பத்தையே சேர்வாரென்று நீ நியமித்த பழமையாகிய நியதியைக்கடந்தவர்கள் உண்டோ? கச்சினுள்பாந்து பூரித்து முத்துவடங்களைத்தாங்கி அடங்காத அழகிய தனங்களை யுடையமாதர்களுடைய பரந்தகண்ணாகிய பாணத்தினால்கெடாத அரிய வலியை உடையவனே! நிருமலனே! தாமரைப்பூவாகிய வாகனத்தையுடையாய்! எ- று.

வி-ரை. இதனாற் றிருவாக்கினுறுதி கூறப்பட்டது. கடந்தவர் எழுவாய்; உண்டோ பயனிலை. நாற்கதியாவன:—தேவகதி, மனுஷ்யகதி, திரியக்கதி, நரககதி என்பன. (உ௦)

அறுசீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்.

வாகனமாகம் பூத்த மாமல ராக வேகு
மேகளை யுணர்ந்தி லாமை யுணர்தலவ் வீரண்டி னாலும்
வேகவெங் கதியும் வீடும் விளைதரு மென்று லெண்ணில்
போகனை யன்றி யாரே புவனகா ரணரா வாரோ.

இ- ள். வாகனமானது ஆகாயத்திலுண்டான பெருமைபொருந்திய தாமரைப்பூவாக நடக்கும் அருகபரமனை அறியாமையும் அறிதலுமாகிய இவ்விருசெய்கையினாலும் கடுமையான வெப்பமுடைய இழிவானகதியும் முத்தியும் சீவனுக்குண்டாகும் என்று சாதுக்களாற் சொல்லப்பட்டால், அந்த சுகத்தையுடையவனையல்லாமல் எவர்கள் உலகத்திற்கு இன்பகாரணராவார்கள? எ- று.

வி-ரை. இதனாலுலகத்திற் கின்பகாரணனிலனே யென்று கூறப்பட்டது. காரணராவார்- எழுவாய்; யார்- பயனிலை. (உ௧)

அறுசீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்.

ஆவா ருனக்கு நானடிமை பென்றா வல்லே மெனவுயர்ந்து
போவா ரென்றே யெப்பொழுதும் பூவும் புனலுங் கொண்டேத்தி
யோவா திறைஞ்ச மென்னகத்தே யொருநாள் வந்தா லுலகாளுந்
தேவா திபனே திருமாலே நின்றன் பெருமை சிதைவாமே.

இ- ள். அடிமையாகுமவர் நினக்கு யான் அடிமையென்று சொல்லிக் கருமத்தைக்கெடுக்கும் வல்லமையுடையோமென்று முத்தியை யடைவாரென்றறிந்து, முக்காலத்தினும் மலர்களும்சலமும் கைக்கொண்டு பூசித்து துதித்து நீங்காமல் வணங்குகின்ற எனது மனத்திலே ஒருதினம் வந்திருந்தால்

கஅ

தருக்கலம்பகம் மூலமும் உரையும்.

உலகத்தை ஆளுகின்ற தேவநாதனே! முத்திலக்ஷ்மியையுடைய அருகனே! உனது மேண்மையானது கெடுதியாமோ? எ-று.

வி- ரா. இதனால் பழிப்பதுபோல் முத்திக்கு நாதனிலவனென்பது கூறப்பட்டது. பெருமை- எழுவாய்; சிதைவாமோ- பயனிலை, (உக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சிதைக்குங் கதிப்பெயர் மாயச் சகடஞ் சிதைந்துகிந்த
வுதைக்குந் திருவடிப் போதிரண் டானற வுண்டுவண்டு
துதைக்கு மலருந் தனிநுஞ் சுமந்திரு லீங்கவையம்
புதைக்கும் பொழிற்பிண்டி யாயடி யேனைப் புரந்தருளே.

இ- ள். உயிர்களைக் கெடுக்காநின்ற நாற்கதியென்னும் பெயரையுடைய வினையாகிய பண்டியானது உடைந்து அழிய உதைத்த அழகிய பா தங்க ளாகிய தாமரைப்பூவிரண்டினாலும், தேனைப்புசித்து சுரும்பு நெருக்குகின்ற பூக்களையும் துளிரையும் தாங்கி இருளானது தூங்கப்பட்டு உலகத்தைக் கவிக்கும் பெருமைபொருந்திய அசோகினையுடையவனே! அடிமையான வெண்ணை ஆண்டருள்; எ-று.

வி- ரா. இதனால் தான் வேண்டும்பொருள் கூறப்பட்டது. நீ- எழுவாய்; அடியேனை- செயப்படுபொருள்; புரந்தருள்- பயனிலை, (உஉ)

அறுசீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்.

புரந்தாரும் வானவரும் புகழ்ந்தடியேங் குற்றேவல் கொள்கெ
ன்றேத்தி, நிரந்தரம்வந் தனைசெய்ய விருந்தருளு மருந்தவரே நினைந்
தோர்க் கெல்லாந், தரந்தரமன் றெனவொன்றும் பகராது தவிராத வ
னந்த நான்மை, வரந்தருமென் றுலகுரைப்ப துப்மையே வெம்மையெ
வன் மறந்த வாரே.

இ- ள். நூறிந்திரார்களும் நால்வகைத்தேவர்களும் குணங்களைப்பாடி அடிமையானவெங்களுடைய ஏவலை யேற்றுக் கொள்ளென்று துதித்து எப்பொழுதும் வணக்கஞ்செய்ய வீற்றிருக்கின்ற அரிய தவத்தையுடையவரே! நினைத்தவரெல்லாருக்கும் தகுதியுள்ளவரென்றும் தகுதியில்லவரென்றும் ஒன்றினையும் சொல்லாமல் நீங்காத அந்தஸ்துட்ட உமுளவா கமேன்மையைக் கொடுப்பானென்று சாதுக்களினால் சொல்லப்படுவது உம் மையானால் எங்களை மறந்தவிதம் என்ன? எ-று.

வி- ரா. இதனால் வேண்டுவோர் வேண்டியது கொடுப்பவனிலேயே
யென்பது கூறப்பட்டது. நீர் மறந்தவிதம்-எழுவாய்; எவன் பயனிலே. (உக)

கலிலிருத்தம்.

மறங்கொணேமி விட்டெறிந்து மன்னர் சென்னி சோரியிற்
பிறங்க வென்ற வென்றியோ ரனைக பேரு லகெல்லா
மிறைஞ்ச வெங்கண் வல்லினைத் தெவ்வர் சிந்த வெந்துபே
மறங்கொணேமி கொண்டு வென்ற சோதி யெங்க ளாதி யே.

இ- ள். பாவத்தைக் கொண்ட சக்கரத்தை வீசி அரக்களுடைய சி-
ங்கள இரத்தத்தினால் விளங்கச் செய்த வெற்றியையுடையோர் அனேகர்; உல-
கமெல்லாம் வணங்க கொடுமை யான வலியையுடைய இருவினையாகிய பகை
வர்கட்குக் கருகிப்பெரிதாகிய தருமசக்கரத்தைத் தன்னிடத்திற்கொண்டு
செயித்த சோதியானவர் எமது சுவாமி; எ- று.

வி- ரா. இதனால் பித்தியா தெய்வம் பழிக்கப்பட்டது. ஆதியான
வர்- எழுவாய்; சோதி- பயனிலே. (உச)

கலிலேத்துறை.

ஆதியே யாதி பின்றி யதிலும் பரந்து நின்ற
சோதியே சோதி மூன்றி லெழுதரு கடரே வான
வீதியே வீதி போகும் வெறிமலர்ப் பாகா வேத
மோதியே நின்னை யல்லாற் பிறரையென் னோது மாறே.

இ- ள். முதல்வனே! உனக்கொருமுதலில்லாமல் உலகமுழுதும் நிறை
ந்திருத்தொளியே! பிரபாவலய மூன்றினுள் உதிக்கும் சூரியனே! ஆகாயமா-
கிய வீதியையுடையவனே! அவ்வாகாயவ் தியில் செல்கின்றவாசனையொருந்-
திய பூவாகிய யானைக்குப் பாகனே! வேதங்களைச்சொன்னவனே! உன்னையல்-
லாமல் அன்னியரை என்னகாரணம் சிலர் துதிக்கும் விதம்? எ-று.

வி- ரா. இதனால் பிறதெய்வங்கள் துதிக்கற்குத்தகுதியுடையனவல்ல
யென்பது கூறப்பட்டது. ஒதுமாறு- எழுவாய்; என்- பயனிலே. (உரு)

அம்மானை- ஆசிரியவ்ருத்தம்.

முத நெடுமடி யொன்றென நின்ற முதற்பொ ருளம்மானை
யொற்றை நெடுத்தரு மச்சுடர் நேமி யுயர்த்தவ னம்மானை

யேத முனிந்தியல் வேத மொழிந்த பரம்பர னம்மாளை

யிர்திரர் தந்தொழில் வந்துவ னன்பரை யேத்துத லம்மாளை
காத மகன்றொடு சாதலர சென்று நிமிர்க்தலர் தோடுதொறுங்

கான முரன்றறு கால்பரு குங்கமழ் கண்ணிறை தண்ணளின்ப
போதக மல்லது போதக மேறுவ தொன்றில் னம்மாளை

போதி விவன்சர ணல்ல தெவன்சில போற்றுவ தம்மாளை.

இ-ள் கடல்குழந்த நீண்ட உலகத்தார் ஒன்றென்று சொல்ல இருந்த ஆதியாகிய பொருளானவன்; ஒன்றாகிய மிகுந்த அறமாகிய ஒளியையுடைய சக்கரத்தைப் பிடித்தவன்; குற்றங்களைக் கெடுத்து நடக்கும் வேதங் களைச் சொன்ன சுவாமியானவன்; இந்திரர்களுடைய செய்கையானது, உலகத்தில்வந்து இந்த அருகனுடைய பக்தர்களை துதித்தல்; ஒருகாதம்பரந்து ஒன்றைக்காதம் நீண்டு ஒன்றைக்காதம் கனத்து மலர்ந்த, எல்ல விதழ்கா ளினும் இராகத்தைப்பாடி வண்டிகள் குடிக்கின்ற பரிமளிக்கும் தேவானது நிறைந்த, குளிரச்சிபொருந்திய தாமரைப் பூவினுடைய இடமல்லாமல் ஆனை யேதுவது வேறென்றில்லாதவன்; எப்பொழுதும் இவ்வருகனுடைய பாதங் ளல்லாமல் என்னகாயணம் வேருனசில செய்வங்களைத்துதிப்பது. அம்மா னை. என்று.

வி - ரை, அம்மாளை யென்பதிறண்டு பெண்களருகனுடைய புகழைச் சொல்லி யம்மாணையாடுங் கிரமம். இதனால் வேறு தெய்வநிலையென் பது கூறப்பட்டது. போற்றுதல்—எழுவாய்; எவன் பண்ணினான். (உசு)

என்கீர்க்கழநெடில் விருந்தம்.

அம்மாளை முடிவிலா ஞானந் தன்னு

லனனிலாப் பொருண்முழுதும் பரந்து நிறை

பெம்மாளை யுலகளவு நிறைந்த சோதிப்

பெருமாளை யறியாதே பெருமால் கொண்டிங்

கிம்மான நிலனாகத் தியாய்க் காலா

யிருசுடரா யெறிபுனலாய் வானாய் பற்று

மெம்மானெவ் வுயிர்களுமாய் நின்ற நென்றே

யியம்புவார் துணிவென்னே யிருந்த நாதே.

இ - ள். தேவாதிதேவனை, அந்தஞானத்தினால் அளவில்லாத அது வாகப் பொருளினும் பரவிய நாயகனை, முந்துற்று நாட்பத்து மூன்று சுயிற்

றளவும் பூரணையால் நிரம்பிய முச்சோதியையுடைய சுவாமியைக் கருத்த
னென்றறியாதே, மிகுந்தமயக்கங்கொண்டு, இவ்வுலகத்தில் அளவுபட்ட இப்
பூமியாகியும் அக்கினியாகியும் வாயுவாகியும் சூரியசத்திரராகியும் அலையை
வீசாநின்ற நீராகியும் ஆகாயமாகியும் இவையல்லாமலும் எக்கன்கருத்தன்
அப்பஞ்சபூதங்களைத் தேகமாகக்கொண்ட உயிர்களுமாகியும் இருந்தானென்
றே சொல்லுவார்களுடைய நிச்சயம் என்னவிதம் இருந்தது. எ-று.

வி - னா. இதனால் மித்தியாதிருஷ்டிகள் சுவாமியினது நிலையுணராத
வரென்பது கூறப்பட்டது. துணிவிருந்தவாறு -- எழுவாய்: என்னே -- பய
னிலை. (உ. எ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விநுத்தம்.

இருந்தாய் வேறே யரியணைமே லெல்லா வுலகுக் கொழவுலக
யருந்தா வுமிழா திருந்தாயென் றவறபா நின்ற மறைபா நூல்
விருந்தார் சுரும்பு கொப்பு ளிக்கும் வேரித் துவலை பாரியருப்
பெருந்தா ளசோக மொன்றுடையா யாதோ வுண்மைபேசாயே.

இ - ள். வீற்றிருந்தாய், தனியே சிங்காதனத்தினமேல், மூவுலகும் வண்
ங்க: அவ்வுலகத்தை ஞானத்தாலுட்கொண்டு வெளிவிடாமல் அடக்கி யிருந்
தாயென்று சொல்லா நின்றது வேதமானால், விருந்தாக வண்கிற வண்டுகள்
கொப்புளிக்கின்ற தேனினுடைய துளியாகிய மழை நீங்காத பெருந்த அடி
யையுடைய அசோகமென்னும் ஒரு மரத்தை யுடையவனே! எதுவோ நிச்ச
யம்? தெரியச்சொல்லுவாய்: எ - று.

வி - னா. இதனாலுணர்ணுங் கிரமமித்தியாதிருஷ்டிகள் ஈறியாதவரெ
ன்பது கூறப்பட்டது. உண்மை - எழுவாய்: யாதோ - பயனிலை. நீ - எழு
வாய்: பேசாய் - பயனிலை. மூவுலகமாவது: -- சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

வேண்பா.

பேசி லகண்டமுதின் போறின் பாலதவ்

வாசி லறியுன் னகத்ததான் - மாசிகந்த

மெய்ஞ்ஞான வேந்தர்தொழ வீற்றிருந்தாய் நீயல்லா

விஞ்ஞால முண்டார்மற் றியார்.

இ - ள். சொல்லுங்கால், எல்லாவுலகமும் உனது அருந்த ஞானத்தி
னுள்ளடங்கியது: குற்றமில்லாத அவ்வனந்தஞானம் உனது உள்ளத்திலிரு
ப்பதாகையால், குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய நிச்சய ஞானத்தினையுடைய முனி

வர் வணங்க எழுந்தருளியிருந்தாய் நீ யல்லாமல் இவ்வுலகத்தை விழுங்கின
வர் வேதே யாவர்? எ - று.

வி - னா. இதனால் அந்த ஞானத்தையுடையவ னிவனே யென்பது
கூறப்பட்டது. உண்டார்--எழுவாய்; மற்றியார்--பயனிலை. (உசு)

அறுசீர்க்கழிநேடில் விருத்தம்.

யாரே கால மூன்றுமுழு தெல்லா அலகு முடனளந்தார்
நீரே யானு லுலகளந்த நெடுமா லென்ப துமையன்றே
காரே சிறந்து மலர்களுளிக் களிவண் டறைய நறவொழுதிப்
பாரேழ் கமழும் பூம்பிண்டி நிழலீ ரொருசொற் பகரீரே.

தி - ளா. உம்மையன்றி யெவர், முக்காலத்திலும் அறுவகைப்பொருளை
யும் உலகமெல்லாவற்றையும் ஒரு தன்மையாகப் பேரறிவினாலளந்தவர்? நீ
ரானால் உலகத்தையளந்த நெடுமாலென்று சொல்லுதல் உம்மையன்றே?
கருமையிருந்து பூக்கள்கெருங்கிச் செருக்கையுடைய சுரும்புகள் மோதத்
தேனானது பெருகி எழுவகை யுலகமும் பரிமளியாபின்ற அழகிய அசோகி
னுடைய நிழலையுடையீர்! அவரிவரென்னுஞ் சொல்லே யானறியும்படி சொல்
லுவீர். எ - று.

வி - னா. இதனால் நெடுமாலென்பவனு னிவனென்பதுகூறப்பட்டது.
நிழலீர்--எழுவாய்; ஒரு சொல்லே--செயப்படுபொருள்; பகரீர்--பயனிலை.

எண்சீர்க்கழிநேடில் விருத்தம்.

பகரலாம் துணைக்கடல்சேர் முனிவர் சிந்தைப்

பாற்கடற்கண் வளர்க்கபரத் தாமஸ் றன்னை

நிகரிலா னினைப்படைவார் சிந்த வன்று

நெடுவிகழ்பின் முகடுருளி கிமித்த மாலை

மகரவா ருதிவலயத் துலக மேழும

வந்திதைஞ்ச வருளாழி வலங்கொண் டேர்நுஞ்

சிகரமா மணிநீல வண்ண வெற்பைத்

தேருதார் தாந்தம்மைத் தேரு தாரே.

தி - ளா. சொல்லும்படியான நற்குணமாகிய சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்த
முனிவர்களுடைய மனமாகிய பாற்கடலிலே அமர்த்திருக்கும் சித்தியாகிய
இடத்தையுடையவனே, ஒப்பில்லாத வினைகளாகிய சத்துருக்கள் கெடும்படி
கருமத்தைக் கெடுத்தவன்று நீண்ட ஆகாயத்தினுடைய உச்சியைக்கடந்து

வளர்ந்த பெருமையையுடையவனை, மகரமச்சம் பொருந்திய கடல் குழிந்த வட்டத்தில் எழுவகை யுலகமும் ஆந்தமடைந்துவணங்கத் தருமச்சுக்காதை வலது பக்கத்திற்கொண்டு தாங்குகின்ற சிகரத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய அழகிய நீலநிறம் பொருந்திய மலையைக் கடவுளென்று தெளியாதவர் தங்களுடைய குணத்தைத் தெளியாதவர்கள்; ௭ - ௩1.

வி - ரா. இதனால் அருகனைக் கடவுளென்று தெளியாதவர்கள் முத்தி பெருதவரென்பது கூறப்பட்டது. தேரூதார்—எழுவாய்: தம்மை- செய்ப்படுபொருள்: தேரூதாரே - பயனிலை. (ருக)

கல் விருந்தம்.

தேறினார் தொழந்திருந்தனை வேட்கைகொப்
ஆறினாரெயும் மச்சுதா நந்தனை
மாறி லாத பலர்மகள் காத்தனைக்
கூறி னாவையங் கூறின் னுரர்களே.

இ - ள். பாமாகமத்தைத் தெளிந்தவர்கள் வணங்குகின்ற அருகனை: இச்சையாகிய வியாதியானது தணிந்தவனை, எங்களுடைய கெடாத இன்பத்தை யுடையவனை, மாறுபாடில்லாத முத்திரையாகிய இறுடைய நாயகனைத் துதித்தவர்களே உலகத்தார் துதிக்க முத்தியினின்றவர்கள். ௭ - ௩௨.

வி - ரா. இதனால் அருகனைத் துதித்தவர் பெறும்பேறு கூறப்பட்டது. கூறினார்—எழுவாய்: கூற நின்றார்—பயனிலை. (ருஉ)

காப்பியக் கலித்துறை.

நின்றன நின்ற குணங்கனி நின்றியல் பொருள்யாவுஞ்
சென்றன சென்ற குணங்கனி நென்றனை திருமாலே
குன்றவி லின்ப வரம்பெற நின்றவர் கொண்டாரிஃ
தொன்றல் ரொன்றல் கருங்கதி சென்றிட நுழுவாரே.

இ - ள். அழகிய பெருமையையுடையவனை! நீத்தியமாய் நின்று முக்காலத்தினும் நடக்கின்ற அறுவகைப்பொருளும் நிச்சயநயங்கொள்ளி நித்தியமாயினவென்றும், விவகார நயத்தினு லணித்தியமாயினவென்றுஞ் சென்றாய்; இதைக்கேடில்லாத பேரின்பமாகிய மேன்மையையுடைய நன்னெறியினின்றவர் உண்மை யென்றே கொண்டார்; பெருத்த நாற்கதியிற் சென்று துன்பத்தை யடைபவரிருமொழியு மொன்றுதலுக்குப் பொருத்தாதவராயினார்; ௭-௩௩,

வி - ரா. இதனால் திவ்விய தொனியினுடைய தன்மை கூறப்பட்டது
நின்றவர்-எழுவாய்; கொண்டார் - பயனிலை. (ந.ந.)

புயவதூபு.

உறவுலகையல ரெனவெடுத்தனு வொன்றிற்றற் கணத்தளந்தியல்
ஒழிநில்பலதொழில் களுமுடித்திய லும்பெற்றி க்ரியைக்கியைந்தன
வுயிர்பருகுபர சுதனுவச்சுரமெ னுஞ்செற்றப் படைக்கலந்தொடல்
ஒருவியகலசக முழுதுமுற்பணி யும்பொற்பிற் சயத்துயர்ந்தன
விறல்வொளி நுனை யரசுரைச்சுடர் வெண்கட்டைத் தினிற்றடிந்தெழு
விரிபுடனியுறு பட்டுக்கெட்டுபை யெரண்சுரத் தினிற்றடிந்தன
விழைகாபவன மறவுக்கொழு குஞ்சுரத் தொடைச்சுரும்பிவர்
வெறிகுலவுதெரி யலணிமுத்தமு னின்கொப்பற் றுமிக்கிலங்கின
மறனிலவுதயல் விழிகனாற்கலா நஞ்சித்தத் தினைக்கவந்துறை
மகளிர்வனகல சமுலைகட்டு வுருந்தொற்கத் தினைக்கடந்தன
மறுவில்லைமதி நுதலிசுத்தியெ னுஞ்சுரத் தொடிப்புணர்ந்தன
மலர்வெறியினை வறவுணர்ந்தெழு பின்பத்திற் றினைத்தியைந்தன
*அறணி லடல்வெழு காமடன்க்ரம ரண்டத்தூட் குறக்கனன்றெறி
யனலமடுபடை யசனிலெற்பெனு மெனபத்மத் துணர்க்கமர்ந்தன
அகிலதலம்ச ஈர்க்குகித்தலெ நஞ்சுரத் திரயத்தசஞ்சல
ன்பரிமிதகுண வரகிதித்தலை வன்கொற்றத் திருப்புயங்களை.

இ-ள். பொருந்த உலகத்தைமலர்போலத் தாங்கியும் பரமானுவொன்
றினால் அந்தக்கணத்திற்றினே அவ்வுலகத்தையளந்தும் சாரித்திரம் நீங்கா
தபலசெய்கைகளும் செய்துமுடித்து மேன்மேலும் பேற்றினையுடையசெய்
கைச்சூப்பொருத்தின. சீவர்களுமுண்கின்ற மழுவும்விலும்வச்சிரமுமென்
னும் கொல்லுமாயுதங்களை பிடித்தவனின்மும் நீங்கி எல்லாவுலகமும்வதிரி
னின்மறுவணக்குகின்ற அழகுடையசெய்த்திலோங்கின. வலியைக்கொண்ட
இருவினைகளாகிய மன்னவரை விளங்குகின்ற சுக்கிலத்தியானமான வாளி
னாற்கொன்று எழுவகையாய்ப்பரந்தவுலகத்தில் பொருந்தியதுன்பங்கள் நீங்
கக்கருணையாகி விளங்குகின்றசக்கரத்தினால் இரட்சித்தன. விரும்பப்படுகின்
றசந்தனக்குழம்பையும் தேனானது வழிந்து ஓடாநின்ற விசித்திரமான ஒழு
ங்காக வண்டுகள் வருகின்ற வாசனையானதுவிளங்குகின்ற மாலையையும்அழ

* “வரையம் புகாயெரி மாரிகளாயல் வயிரியெய்த திரையம்பு காக்க
டல்பூக்கடலாக” என்றார் திருநாற்றந்தாதியினும் (ந.ச.).

கிய முத்துக்களையும் வெறுத்து ஒப்பில்லாமல் மிகுந்து விளங்கின; பாவமானது அதிகரிக்கின்ற சேற்கெண்டைபோன்ற கண்களுடையகலகத்தினாலே நமது மனத்தைக் கிரகித்து, நம்மிடத்துப்பொருந்தும் மாதர்களுடைய அழகுபொருந்திய பொற்கலசம் போன்ற தனங்களுக்கு நோகின்ற சிறுமையைக் கெடுத்தன; களங்க மில்லாத மூன்றும்பிறை போன்ற நெற்றியையுடையவளாகிய முத்தி யென்று சொல்லப்படும்நிர்மலமானகொடிபோன்ற கண்ணியைத்தழுவின: பூவினுடைய வாசனைபோல, எண்ணிக்கைகெட உள்ளத்தில் மிகுந்து எழப்பட்ட சுகத்தைப் பொருந்தியிசைந்தன; நற்செய்கையில்லாத வலிபொருந்திய கமட னுனவன், கிராமல்லாத கொடுமையினாலே யாவருடுங்க வெம்பி எறியாநின்ற, அக்கினியும் கொல்லாநின்ற ஆயுதங்களும் இடியும் மலையுமென்று சொல்லும் மெல்லிய தாமரைமலர்களுக்குப் பொருந்தின; மூன்று லோகத்தினுக்கும் மன்னர்களாகிய இந்திரர்களால் பிடிக்கப்பட்ட நீண்ட முக்குடையினையுடைய சஞ்சலமில்லாதவனும் அளவில்லாத குணங்களாகிய மேலானநிதிக்கு நாயகனுமான அருகபரமேட்டியினுடைய வெற்றியையடைந்த அழகிய தோள்கள்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் அருண் அந்த வீரியனென்பது கூறப்பட்டது. புயங்கள். எழுவாய்; பொருந்தின, உயர்ந்தன என்பன முதலானவை தனித்தனிப்பயனிலைகள்.

எண்ணிக்கழிநேடில் விநத்தம்.

புயங்க ளாயிரம் திரண்டிரு மருங்கும்

பொங்கி யாயிரம் வரையெனக் குலாவக்

கயங்கொ டாமரைப் போதென மலர்ந்த

கண்க ளாயிரங் களிப்பவிண் ணவர்கோ

னயங்கொ ளாந்த நாடக மாடி.

நாம மாயிரம் பாடவர் தருளுஞ்

சயங்கொ ளாழியங் கடவுளே யெமக்குன்

சரண மாவன வரணமா வனவே.

இ-ள். ஆயிரத்தோள்கள் கூடி இரண்டிபக்கமும் விளங்கி ஆயிரமலைகள் போலப் பிரகாசிக்க, தடாகத்தையிடமாகக்கொண்ட தாமரை மலர்கள் போல விரிந்த ஆயிரங்கண்கள் ஆந்தமடைய, தேவேந்திரன் நன்மையைக் கொண்ட ஆந்தக்கூத்து ஆடி ஆயிரத்தெட்டு நாமத்தையும் துதித்துப் பாட, ஆகாய வீதியில் வரும் சயத்தைக் கொண்ட தரும சக்கரத்தையுடைய அழகிய நாதனே! எங்களுக்கு உனது பாதங்களானவை காவல்களாவன; எ-று.

வி-நா. இதனால் சீவன்கள் பிழைத்தற் காதாரமானவன் இவனே யென்பது கூறப்பட்டது. சரணமாவன-எழுவாய்; அரணமாவன - பயனிலை. (௩௫)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

அரணங் கொடிய மதின்கூன்று மழியக் கனன்றீ ரன்றுள்ள முரணம் பொன்றே நுமக்கங்கு முதன்மூ வருமே நும்மடியிற் சரணம் புகுந்தா ரளித்ததவர் தம்மோ லெலக மூன்றையுமே கரணந்தவிரப்பொருண்முழுதுங்கண்டிப்பெருமை கண்டோமே

இ-ள். காவலாகிய கொடுமையையுடைய ஆவரணங்களான முக்குற்றமும் கெடக் கோபித்தீர்; கோபிக்குங்காலத்தில், மனத்தினது வலியாகிய ஒரு கணையே உமக்கிருந்தது; அவ்விடத்தில் மூவுலகத்திந்திராரும் உமது பாதத்தில் அடைக்கலமென்று அடைந்தார்கள்; இரட்சித்தது அம்மூவர்களுடனே திரிலோகத்தையும்; ஐம்பொறிகளும் நீங்க அலுவகைப்பொருளையும் பார்த்தீர்; உமது பெருமையை யாங்கள் பார்த்தோம்; எ-று.

வி-நா. இதனால் கருமத்தைக் கெடுத்தமை கூறப்பட்டது. யாங்கள்-எழுவாய்; பெருமையை-செயப்படுபொருள். கண்டோம்-பயனிலை. முக்குற்றங்களாவன :- காமம், வெகுளி, மயக்கம். (௩௬)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

கண்மூன்று தோற்றியிகல் காமனுடல் பொடியாகக் கனன்றாய் தூய, னின்மூன்று மதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருந்தாங் கறமுரைத்தாய் மேவு மாறெ, னெண்மூன்று படக்கிடங்க வெழுமூன்றி னிரட்டி மறை தோன்றச் சிந்தை, யுண்மூன்று குற்றமவித் தொருமூன்று பேருலக முணர்ந்த கோவே.

இ - ள். கேவலஞானமாகிய மூன்றாவதுகண்ணைத் தோன்றச்செய்து வலிபொருந்திய மதனனுடைய தேகம் நீருகக் கோபித்தாய்; பரிசுத்தமான ஆகாயத்தில் மும்மதிபோன்ற முக்குடைநீழலில் எழுந்தருளியிருந்து முனிவரிடத்தில் கொல்லாவிரதத்தைச் சொன்னாய்; இரண்டும்பொருந்தும் விதம் எப்படி? கணக்கு மூன்றுவகைப்பட இருந்த இருபத்தொன்றினுடைய இரட்டிப்பாகிய நாற்பத்திரண்டு வேதங்கள் அங்கமாய்த்தோன்றச் சொல்லி மனத்தில் முக்குற்றத்தையும் கெடுத்து மூன்று வகைப்பட்ட பெரிய வுலகத்தையறிந்த நாயகனே ! எ - று.

வி-நா. இதனாலருகனுடைய திவ்ய வாக்கே மாறுபாடில்லாத தென்பது கூறப்பட்டது. மேவுமாறு - எழுவாய்; என் - பயனிலை. (௩௭)

கட்டளைக்கலிப்பா.

கோறன் மாற்றி யுதைப்பது கூற்றையே

கூறுகிற்பது மெய்ப்பொருட் கூற்றையே

யீறி லின்பத் திருக்கும் பதத்தனே

யிலங்கு பூமிசை யேகும் பதத்தனே

மாறில் லாதசொன் மாலைநின் மாலையே

மலர்ந்து நிர்ப்பது மன்னுயிர் மாலையே

சாறு கொண்டளி மூச மசோகனே

சார்ந்த வர்க்கருள் செய்பு மசோகனே.

இ - ள். கொல்லுதலை நீக்கி காலாலுதைப்பது காலனையே; சொல்லு வது உண்மைப் பொருளினுடைய கூறுபாட்டையே; அநந்த சுசுத்தில் வீற்றிருக்கும் இடத்தையுடையவனே, விளங்குகின்ற தாமரைப்பூமேல் கடக்கின்ற பாதத்தையுடையவனே; முன்னோடின் மாறுபடாத பரமமகிமாவது உன்னுடைய பரமமகிமையே; எங்குஞ் சென்று நீக்குவது, நிலைபெற்ற சீவன்களுடைய மயக்கத்தையே; தேனையுண்டு வண்டுகள் மொய்க்கின்ற பிண்டிமரத்தையுடையவனே, அடைந்தவருக்குக் கிருபையைப்பண்ணுகின்ற சோகமில்லாதவன் ; எ - று.

வி - ரை. இதனு லருகனுடைய தன்மை கூறப்பட்டது; நீ-வழுவாய்; கூற்றை, கூறுபாட்டை, மயக்கத்தை—தனித்தனி செயப்படுபொருள்கள்; உதைப்பது, சொல்லுவது, நீக்குவது - பயனிலைகள். (நுஅ)

எண்ணீர்க்கழிநெடிலிநுத்தம்.

சோக மேதருந் துன்ப வெங்கதித் தொடர்பு நிந்துல ளிடப்படுக்குடும், மோக மன்னனைத் தலைய ரிந்துமுன் னிடுவ ளெண்ணிட்டுருளு மொய்த்தபோர், வேக வெங்கனைக் காமனைச்சொரு பெய்யொ லாமுடன் தழுவு கேவலப், போக மக்கையைத் தழுவி யின்பமே புரியு மன்பரே புவன நாதரே.

இ - ள். சோபத்தையே கொடுக்கின்ற துயரமான வெப்பத்தையுடைய கறங்கதியாகிய சங்கிலியினால் கட்டி உலகத்தை துன்பத்தில் அழுத்துகின்ற இந்த மோகனீயமென்னுமரசனைத் தலையறுத்து முன்னேவைக்கின்றேன்; என்றனை விட்டுப்போகும். நெருங்கிய யுத்தஞ் செய்யும் வேகம் பொருந்திய வெப்பமான பாணங்களையுடைய மண்மதனைக்கோபித்து தேக

மெல்லாம் ஒரு தன்மையாகத்தழுவுகின்றமுத்தியாகிய இன்பமாகையனைத்து சுகத்தையே விரும்புகின்ற ஆசையை யுடையவரே! உலகத்திற்கு நாயகரே! எ - று.

வி - ரா. இதனு லருகனுடைய அருள்பெற்றார் முத்தியை யடைவரென்பது கூறப்பட்டது. நீர் - எழுவாய்; என்னை - செயப்படுபொருள்; விட்டருளும் - பயனிலை. (௩௬)

எழுதீர்க்கழநெடில்வந்தும்.

நாதனக் கமிழ்து நன்சுவை யுதவு நற்கனி மருத்துவார் நானு
நோய்தனைத் தணிக்கு நன்மருத் துழலு நோன்பகையெறிதருந் திகிரி
வேதனைக் கடலின் றனிப்புனை நெஞ்சம் வேண்டிய வெலாந்தருநிதிய
மாதலிற் பரமன் மூலமந் திரமைந் தெழுத்தல தொன்றறி யேனே.

இ - ள். நாவினுக்கு அமிர்தமும் நல்லமதுரத்தைக்கொடுக்கின்ற நல்ல பழமும் வைத்தியர் வெட்குகின்ற பிறவிநோயை நீக்குகின்ற நல்ல அவிழ்தமும் நாதக்கியிற் சுழல்கின்ற வலிபொருந்திய பிறவிப்பகையை அறுக்கின்ற சக்கரமும் துன்பாகிய சமுத்திரத்துக்கு ஒப்பற்றதெப்பமும் மனமானது விரும்பினவையெல்லாம் கொடுக்கின்ற நிதியும் ஆகையினாலே அருகபரமேட்டியினுடைய மூலமந்திரமாகிய ஐந்தக்கரமேயல்லாமல் வேறென்றையும் பாண்டெளியேன்; எ - று.

வி - னா. இதனால் மூலமந்திரத்தினது பெருமை கூறப்பட்டது. யான் - எழுவாய்; ஒன்றையும் - செயப்படுபொருள்; அறியேன் - பயனிலை. (௪௦)

அறுதீர்க்கழநெடில்வந்தும்.

அறிவரிய குணத்தருக னசரீரி யாசிரிய னுவாத்தி கோதஞ்
செறிவரிய முனிவரெனுந் திருநாம முதலெழுத்தோரைந்துஞ்சேர்ந்து
பிறிவரிய வோங்கார முன்னுரைப்பர் பின்னுமதன் பெருமையோரார்
பொறிவழியில் வருநாதர் பொருளில்வறும் பெயர்புணையும் புவனத்
[தாரே.

இ - ள். அறிதற்கு அரிதாகிய குணங்களுடைய அருகனும் சித்தரும் ஆசாரியனும் உபாத்தியாயனும் குரோதமானது இல்லாத சாதுக்களும் என்று சொல்லப்படும் திருப்பெயரினுடைய ஆகியெழுத்துக்களினதும் கூடிப்பிறிதற்கரிதாகிய ஒங்காரத்தை முன்னே சொல்லுவார்; *பின்பும் அவ்வோங்காரத்தினுடைய உற்பத்தியினது மேன்மையைப் பகுத்தறியார்; ஐம்
* ஷா; ஸ வரி ரூ உ வரா—ஓம்; அ. லி. ஆ. உ. வரா—எனக்காண்க;

இவை பஞ்சமந்திர மெனவும் பஞ்சநமஸ்காரமெனவும் வழங்கப்படும்.

பொறியினுடைய மார்க்கத்தில் திரிகின்ற தெய்வங்களுக்குப் பொருளில்லாமல் வறுமையாகிய நாமத்தை அலங்கரித்துச்சொல்லும் உலகத்தார்; எ-று.

வி - ரை. இதனால் ஒங்காரம் பஞ்சபரமேஷ்டி ஸ்வரூபம் என்பது கூறப்பட்டது. புவனத்தார் - எழுவாய்; பெருமையை - செயப்படுபொருள்; ஓரார் - பயனிலை. (சக)

எண்சீர்க்கடிநெடில்விந்தம்.

புவன நாதரென் றும்மை யாவரும் புகல்வ ரும்மிடத் திகல் கொள் சிந்தையுங்கவன மாவும்வெம் படையு மில்லைநீர் காவல் செய் புமா றியாவ தாயிரந், தவனார் கூடநின் றீனைய வாயிரந் தண்ம திக் குழா மன்ன சோதிகண், டவனி நாடுகண் குளிர வாடகப் போது மீதுலா மாதி நாதரே.

இ - ள். மூவுலகத்திற்கும் நாயகரென்று எவர்களுமும்மைச் சொல்லுவார்கள்; உம்மிடத்தில் பகைகொள்ளுகின்ற மனமும் வேகத்தையுடைய குதிரையும் வெப்பத்தையுடைய ஆயுதங்களும் இல்லையாகையால் நீரானவர்காத்தலைச் செய்யும் விதம் எவ்விதம்? ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒரு கூட்டமாகக்கூடி இருந்ததொத்த பிரபாவலயத்தில் ஆயிரஞ் சந்திரருடைய கூட்டத்தினொளியொத்த காயசோதியைப் பார்த்து உலகத்தார் காண்கின்றகண்கள் குளிர்ச்சியுடையப் பொற்றாமரைப் பூமேல் உலாவியருள்கின்ற ஆதிநாயகரே! எ - று.

வி - ரை. இதனால் பழிப்பதுபோல பற்றற்றவனென்பது கூறப்பட்டது. நீ காவல் செய்யுமாறு - எழுவாய்; யாவது - பயனிலை. (சஉ)

வஞ்சித்துறை.

ஆதி எர்புண
ரேதில் வல்வினை
கோதில் வாமனை
யோதி லோமிமே.

இ - ள். ஆதியிலேதானே சீவனுடன் கலந்த அன்னியமான வலிமை பொருந்திய வினையானாலும், குற்றமில்லாத அருகனைத் துதித்தால் நீங்கும்; எ - று.

வி - ரை. இதனாலருகன் வினைப்பகைவனென்பது கூறப்பட்டது. வினை - எழுவாய்; ஒடும் - பயனிலை. (சஉ)

கலித்தாழிசை.

ஒடுஞ் சகடத் துருளி னுழன்றுசுழன்
ருடுங் கதியிலிளைப் பாறுந் திறமென்னோ
வாடுங் கதியிலிளைப் பாறுஞ் சுருப்பினங்கள்
பாடும் பொழிற்பிண்டிப் பண்ணவளைப் பாடவே
பாடாத வன்றடவிப் பல்பிறவி பாடுமினே.

இ - ள். ஒடுகின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல அலைந்துசுற்றிப் பிறந்திறக்கும் நாற்கதியில் வந்தவிளைப்பு ஆறும்விதம் எப்படி? அப்படிப்பிறந்திறக்கும் நாற்கதியில் வந்தவிளைப்பு நீங்கும்; நால்வகை வண்டிகளும் பாடுகின்ற பெருமை பொருந்திய அசோகினையுடைய அருகனைத் துதிக்கவே; துதியாத அந்நாளிலோவெனில் காடுபோல எழுவகைப்பிறப்புமுண்டாகும்; ஆகையாற் துதியுங்கள்; எ - று.

வி - ரை. இதனாலருகனைத் துதித்தவர் பெறுமின்பழங் துதியாதவர் பெறுந்துன்பழங் கூறப்பட்டது. நீங்கள் - எழுவாய்; பண்ணவளை - செயப்படுபொருள்; பாடுமின் - பயனிலை. எழுவகைப் பிறப்பாவன:— சூரடிமேசேந்திரியம், பாதரோகேந்திரியம், த்வீந்திரியம், த்ரீந்திரியம், சதுரீந்திரியம், அஸஜ்ஞிபஞ்சேந்திரியம், ஸஜ்ஞிபஞ்சேந்திரியம். (சச)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாடுவ துன்னடித் தாமரை பல்வினை மாசுறநின்
ருடுவ துன்னடி வாரப் புனலடி யேன்றலைமேற்
ருடுவ துன்னடிச் சேட மலமென் றுணைக்கரங்கள்
கூடுவ துன்னடி கோமா னெனக்கோர் குறையிலேயே.

இ - ள். யான் துதிப்பது உனது பாத தாமரையை; பல்வினைகளான அழுக்கானது நீங்க நின்று குளிப்பது உனது பாதத்திற் பட்ட சலத்திலே தான்; அடிமையான நான் சிரத்தின்மீது தரிப்பது உன்னுடைய பாதத்திற்றரித்து சேஷப்பட்ட பூக்களையே; என்னுடைய இரு கைகளும் குவிவது உனது பாதத்திற்கே; அருகனே! என்றனக்கோர் குறையும் இல்லை; எ - று.

வி - ரை. இதனால் உதீசுதேவர் தாம்பெற்ற விற்பங்கூறப்பட்டது. ஒரு குறை - எழுவாய்; இலை - பயனிலை. (சரு)

எண்ணீர்க்கழிநேடில்லநீதம்.

இலையவங்கு கணைகடகத் திமையவர்க ளமையலரா பேத்த வானோர்
தலையவங்கு பிணிமகரக் கடலலறக் கடைந்தடிர்த பளித்த கோவே
மலையவங்கு திருமார்பின் மலர்மடந்தை வீற்றிருப்ப மகிழ்வையாகிற்
சிலையவங்கு தோளனங்கள் றிறலழித்த விசயமென்னோ விசையு
[மாதே.

இ - ள். இலேபோல விளங்குகின்ற சத்திக்கும் கங்கணங்களையுடைய தேவர்கள் அடங்காதவர்களாய்த்துதிக்கவே, அந்தத்தேவர்களிடத்தில் விளங்குகின்ற நோயாகிய மகாயின் பொருந்திய சமுத்திரமானது ஒலிக்கக் கலக்கி முத்தியைக்கொடுத்த நாதனே! மலேபோலே விளங்குகின்ற அழகிய மார்பிலே முத்திலக்குமி வீரீயிருக்க நீ மகிழ்வாயானால், கரும்புவில்லானது விளங்குகின்ற கையையுடைய மன்மதனது வலியைக்கொடுத்த செயமானது எப்படிப் பொருந்தும் விதம்? எ - று.

வி - ரை. இதனால் பழிப்பது போல விருப்பற்றவனென்பது கூறப்பட்டது. இசையுமாறு - எழுவாய்; என் - பயனிலே. (சுசு)

அறுநீர்க்கழிநேடில் விருந்தம்.

இசைபெருக வருள்பெருக மதிமலர வினையில்கக மூழி நிலவத் திசைமருவு துகிலிறைவர் செழுநெறியில் வருசுதுரர் கேர நினையார் நசைபெருக வினையெருக நவைநலிய வுயிர்குளபல தேய வெழியா வசைபெருக மயல் பெருக மதுநறவு தசைநுகரு மாய நெறியே.

இ - ள். புகழானது வளரவும் சிவகாருண்ணியமானது வளரவும் அறிவானது பெருகவும் ஒப்பில்லாத பேரின்பமானது நீடுழிகாலம் விளங்கவும் திக்குகளையே பொருந்திய வஸ்திரமாகத்தரித்த அருகருடைய செழித்த மார்க்கத்தில் நடக்கும் யோக்கியர்கள் அடைய எண்ணார்கள்: ஆலசயானது வளரவும் தீவினையானது வளரவும் குற்றங்களால் வரும் பிணிகள் வருத்தவும் பலசீவன்கள் குறையவும் நீங்காதநித்தையானது வளரவும் மயக்கமானது வளரவும் தேனையும் கள்ளையும் நிணங்களையும் உண்கின்ற பொய்யான மார்க்கத்தை; எ - று.

வி - ரை. இதனால் சின சமயத்தினது நன்மையும் அன்னிய சமயத்தினது தீமையும் கூறப்பட்டன. சதுரர் - எழுவாய்; மாயநெறியை - செயப்படுபொருள்; நினையார் - பயனிலே. (சுஎ)

அறுநீர்க்கழிநேடில்விருந்தம்.

மாயஞ் செய்யுங் கரியநெடு மாலு மணுகா மலாடியாய் சீயஞ் சுமந்த பணியணைமேற் நிகழ்ஞ் சுடரே நினைவேன் காயஞ் சுமந்து தடுமாறிக் கதியொன் றறியா திழிகதியிற் போயஞ் சியபின் னீயஞ்சு லென்னு தொழிகை போதாதே.

இ - ள். வஞ்சனையைப் பண்ணுகின்ற கருத்த மிகுந்த மயக்கத்தைச் செய்யும்வினையும் தொடராத தாமரைமலர் போன்ற பாதத்தையுடையவ

னே! சிங்கமானது தாங்கியமணிகளிழைத்த ஆசனத்தின்மீது விளங்குகின்ற ஞானசூரியனே! தீயவினையையுடைய நான் தேகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு மயங்கிப்பிறவாதகதியொன்றையறியாமல் இழிவான நற்கதியில் பிறந்து பிறந்து பயந்தபின்பும் நீ பயப்ப்டேல் என்று சொல்லாமல் கருணையினின்று நீங்குக உனது தலைமைக்கேலாது ; எ - று.

வி - னா. இதனற்றனது குறை கூறப்பட்டது. நீ யொழிகை - எழுவாய்; போதாது - பயனிலை. (அச)

எண்கீர்க்கழிநெடில் விருந்தம்.

போதினமிசைப் பிறந்திருந்து நடந்து பின்னும்

புலவர்மனப் போதுதொறும் புரிந்து வாழு

பாதிமுதற் கடவுளுக்குக் குணப்பேர் தூய

வாயிரத்தெட் டுடையவர்க்கைத் துளவாமென்ப

கோதில்புகழ்ச் சத்தியோ சாதன் வாமன்

கோரனீ சானன்றற் புருட னென்று

சாதமுதற் கலியாண மைர்தின் வானோர்

தாமன்பா லிட்டதிரு நாமந் தானே.

இ - ள். தாமரைப்பூமேல் தோன்றி வீற்றிருந்தும் தருமகண்டங்களிலாவியும் திரும்பவும் விவேகிகளுடைய இதயகமலந்தோறும் விரும்பி வாழ்கின்ற ஆதிமுதலாகிய சுவாமிக்கு, குணங்களைக் கூறும்பெயர் பரிசுத் தமான ஆயிரத்தெட்டை உடையரான அருகருக்கு, மேலுமைந்து நாமங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன என்று சாதுக்கள் சொல்லுவர்; குற்றமில்லாத புகழ்ச்சியையுடைய சத்தியோசாதனென்றும் வாமனென்றும் கோரனென்றும் ஈசானென்றும் தற்புருடனென்றும் பிறப்பு முதலாக வுண்டாகிய பஞ்சகல்யாணத்தினால் தேவர்கள் தாங்கள் அன்பினாலே வைத்த அழகிய பெயர்கள் ; எ - று.

வி - னா. இதனால் பஞ்சகல்யாண முடையவன் அருகனே யென்பது கூறப்பட்டது. சாதுக்கள் - எழுவாய்; உளவாமென்ப - பயனிலை. (சக)

அறுகீர்க்கழிநெடில் விருந்தம்.

நாம்பரவந் திறமென்கொ னுவாயி ரம்படைத்தும் வான வேந்தர் தாம்பரவு மாறறியா துண்மயங்குந் தண்மலர்ப்பூம் பாதம் பாதம் பூம்பதம வாரணத்தான் பூரணவா ரணம்பயந்த புனிதன் செய்ய தேம்பதம வடிபணிவா ரடிபரவி யடிபரவிச் சேறு நெஞ்சே,

இ - ள். எங் துதிக்கும்வகை எப்படி? ஆயிரநாவினை விஞர்வணையாற் பெற்றும் இந் திரர்கள் தாங்கள் புகழ்கின்றவிதத்தை யறியாமல் மனமயங் கப்பட்ட ருளிர்த்தியாகிய தாமரைப்பூப்போன்ற பொலிவினையுடைய பாதங் கள் பாதங்கள்; அழகிய தாமரையாகிய யானையையுடையவன், நிறைவான வேதங்களைத் தந்த நிருமலனுடைய சிவந்த வாசனைபொருந்திய தாமரைப் பூப்போன்ற பாதங்களை வணங்குமடியாருடைய பாதங்களைத் துதித்து அவ் வடியாருக்கடியாருடைய பாதங்களைத் துதித்துச் செல்லுவோம், மனமே!

வி - ரை. இதனால் வழிபடுமபாயங் கூறப்பட்டது. பரவுந்திறம் — எழுவாய்; என்கொல்—பயனிலை; நாம்—எழுவாய்; சேறும்—பயனிலை.

பதினாறுசீர்க்கழிநெடில் விநுத்தம்.

நெஞ்சத் தருளுடை யவர்கட் கணுகுத
 லெளிதா யருவினை யவர்கட்கு
 நினைவிற குறுகலு மரிதா யொளியொடு
 நீளா வடைபவர் மீளாதோர்
 தஞ்சத் தொடுபகை பசிரோய் மறவிகள்
 சாரா திறுதியில் பேரின்பந்
 தள்ளா வெள்ளமொ டெல்லா வுலகமும்
 விழையத் திகழ்தரு தனிநாடா
 வஞ்சத் தினினழல் வேரத் தினினிகள்
 மானக் கமடன்*முன் நெறியுங்கார்
 மலையைச் சொரிதரு கனலைப் பொழிதரு
 மழையைக் கொலைதரு படையைப்பா
 ரஞ்சத் தெறுமிடி யுருமைத் திருமல
 ராகக் கொண்டருள் பெரியோனே
 யலரே கொண்டுநின் னடியே தொழுமெனை
 யருளா தொழுகுத லமையாதே.

இ - ள். மனத்திலே சீவகாருண்ய முடையவர்களுக்குச் சேருதல் எளிமையுடையதாய், அரிதான தீவினையை யுடையவர்களுக்கு எண்ணத்தி

* “அறனிலடல்கெழு கமடன்கரம சண்டத்துட் குறக்கனன்றெறி, யனலமடுபடை யசனிலெற்பெனு மென்பதம் துணர்க்கமர்ந்தன” என் னார் முன்னும் (௩௪).

ஹர் சேருதலும் அருமையுடையதாய், முச்சோதியுடன் சென்று சேரும் வர் மீளப்படாமலும், எளிமையுடனே வெறுப்பும் பசியும் வியாதியும் காலன் முதலானவர்களும் சேரப்படாமலும், முடிவில்லாத அந்த சுகமாகிய நீக்கப் படாதசமுத்திரத்துடன் உலகமெல்லாம் விரும்ப விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற முத்தி நாட்டையுடையவனே! கபடத்தினாலும் கோபிக்கின்றவைவாத்தினாலும் பகைகொள்ளும் வலியையுடைய கமடனானவன் எதிரினின்று எடுத்தெறிந்த மேகஞ்சூழ்ந்த வெற்பையும் சொரிந்தநெருப்பையும் பொழிந்த மழையையும் கொல்லும்படியான ஆயுதங்களையும் பூரியிலுள்ளார் நடுக்கக் கொல்லுகின்ற இடியேற்றையும் அழகிய பூவினங்களாக ஏற்றுக்கொண்ட மேலானவனே! மலர்களையே கைக்கொண்டு உன்னுடைய பாதங்களையே வணங்குகின்ற என்னை இரட்சியாமற் போகுதல் உனது தலைமைக்கேலாது;

வி - ரை. இதனால் தனது குறை கூறப்பட்டது. ஒழுகுதல்—எழு வாய்; அமையாது—பயனிலை. (௫௧)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

மைச்சந்த மாமுகில்கா ஞலகூர்ந்த முகில்வண்ணன் மருவு நீல வுச்சந்த மலைகுறுகி வலங்கொண்டு பணிந்துநீ ரும்பர் நாடு நிச்சந்தம் வினைகெடவா டியநீர்த்த நெடுவாரி முகந்து போந்தென் மெய்ச்சந்த மழியவரு நோய்தீர வினையென்மேல் விச விசே.

இ - ள். கருத்த அழகையுடைய பெருமை பொருந்திய மேகங்களே! உலகத்தைப் பரமானுவாலானந்த மேகம்போன்ற நிறத்தையுடைய நேமிநாதசுவாமி பொருந்திய நீலநிறமான ஊர்ச்சயந்தகிரியை யடைந்து வலஞ்செய்து வணங்கி, நீங்கள் தேவர்களும் உலகத்தாரும் தினந்தோறும் தங்களுடைய தீவினைகள் நீங்கக் குளிக்கின்ற சுத்தமாகிய மிகுந்த சமுத்திரத்தில் மொண்டுகொண்டு வந்து எனது மெய்யழகு கெடவருகின்ற வியாதியானதுநீங்கத் தீவினையுடையெனுகிய வென்மீது, அந்த நீரைப்பொழியுங்கள்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அடியவருடைய பெருமை கூறப்பட்டது. நீர் - எழுவாய்; நீரை - செயப்படுபொருள்; விசவீர் - பயனிலை. (௫௨)

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

விசுடல மெறிதிரையின் மேவுகடன் மருவுபுனை
வேகவினை வனமடைய வீழவுட நெறியுமழு

வாசையனர் பொறியரளி னுவிசெல் வதிருமிடி
 யாறு துரு நயமயல்க ளாயவிருள் பருகுசுடர்
 மாசிலநுண் முனிவர்மன வானிடு வலருமலர்
 வானவா சர்கண்முடியின் மாமகுட சிகையின்மணி
 யேசரிய சிவகதியி லேறுபவர குறுகுநெறி
 யேடவிழு நளினமிசை யேகுமவ ரடியிணையே.

இ - ள். வினையைக் கொடுக்கின்ற தேகமாகிய அடிக்கின்ற அலையி னாலே பொருந்திய பிறவிக்கடலுக்குப்பொருந்திய தெப்பமாம், வெப்பத்தை யுடைய தீவினைக்காடு முழுவதும் அழிய ஒரு தன்மையாக வெட்டுகின்ற கோடாலியாம், இச்சையாகிய விளங்குகின்ற புள்ளிகளுடைய பாம்பினுடைய உயிரானது நீங்க முழங்குகின்ற இடியாம், ஆறுவகைப்பட்ட ஏகாந்த வாத மென்னும் மயக்கங்களான இருட்டைப் போக்குகின்ற சூரியனும், குற்றமி ல்லாத சீவகாருணியத்தையுடைய முனிவர்களுடைய மனமாகிய தடா கத்தினது மத்தியில் மலர்கின்ற பூவாம், இத்திரருடைய சிரத்திற் றரிக்கும் பெருமை பொருந்திய கிரீடத்தினுடைய உச்சியிலிருக்கின்ற ஜரத்தின மாம், இகழ்வில்லாத முத்தியில் சேருகின்றவர்கள் அடைகின்ற வழியாம், இதழ் விரிகின்ற தாமரைப்பூமேல் நடக்கின்றவராகிய அருகருடைய இர ண்டு பா தங்களும்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனது பாத்ததை நினைத்தவர்க்கு வரும் பயன் கூறப்பட்டது. அடியிணை - எழுவாய்; புணை மழு முதலியன, தனித்தனி பயனிலை. (௫௩)

ஆசிரிய விருந்தம்.

இணைவள ரினமுலை வெற்பாலே யிடைதளர் பவர்பவ ளத்துடே
 யெழுதரு நகைபெறி லத்தாலே யெழுபுவி யொடுகில பெற்றார்போல்
 லணைவுறு மகிழ்வொடு பித்தேறு வயர்பவ ரிறைமையை மெச்சாரதே
 யகல்வன கதிகள்பெ றிற்பேரா வகதியை யெனையது நச்சேனீர்
 பணைதிகை முழுதுநெ ருக்கானேர் படரொளி யுலகுற விப்பாலோர்
 பணிபடு கடலையொ துக்காவூர் பணிநில மிடைதர முற்றுவார்
 பிணையல்கள் சொரிவிரை மட்டாலேழ் பெருநிலநனை தாமுட்டாதோர்
 பெருநய செயலையின் மெய்ப்பாலோர் பிறவிச ளறவமர்புத்

[தேளே.

இ—ள்:—இரண்டு மொத்துப்பூரிக்கின்ற இளமைபொருந்திய தனங்களாகிய மலைகளாலே இடையானது வருந்துமாதர்களுடைய பவளமாகிய வாயினின்ற உண்டாகாநின்ற சிரிப்பைத் தாங்கள் பெற்றால் அந்தச்சிரிப்பினாலே எழுல்குடனே பேரின்ப நிலையையும் அடைந்தவரைப்போல, பொருந்திய மகிழ்ச்சியுடன் பித்தேறி மயங்குபவருடைய சுவாமித்துவத்தைப் புகழாமல் நீங்குவனவாகிய மார்க்கங்களை யான்பெற்றால் எக்காலு நீக்கப்படாத முத்தியை எத்தன்மையதென்று விரும்பேன்; நீண்ட கிளைகள் எடுத்தித்தக்கையும் நெருக்கி நேரேபடர்ந்துபோய் சோதிடலோகத்தை அடைய, கீழ்ப்பாலானவோரானது குளிர்ச்சிபொருந்திய சமுத்திரத்தை யடக்கி ஊர்கின்ற பவணருலகத்தைச்சேர, சூழ்பவருடைய மலைகள் பொழிகின்ற வாசனைபொருந்திய தேனினால், எழுவகைப்பட்ட பெருமையையுடைய பிராகாரங்கள் * நனைய, முட்டுப்படாமல்வளர்ந்த அசோக நிழலில் உண்மைத்தன்மையோருடைய பிறப்புக்கள் நீங்க அமர்ந்த கடவுளே! எ—று.

வி—ரை:—இதனால் மித்தியாதெய்வங்கள் பழிக்கப்பட்டன. ஒரோன்ற விரண்டும் அசை. யான்—எழுவாய்; அகதியை—செயப்படுபொருள்; நச்சேன்—பயனிலை. (௫௪)

சீத்து. ஆசிரியவிருத்தம்.

புத்தே ஞலகைப் பொன்னுலக மாக்கி வடகற் குன்றினையும்
பொற்குன்றாகப் பேதித்துப் போந்தோம் பூலோ கத்தினுக்கும்
வைத்தோம் குளிகை யதுநினக்கு வகுத்தோம் வறியோ நிற்பாலே
வந்தோம் வருக நன்பா லுஞ் சோறு மெனவே மயங்கிபிடுஞ்
சித்தோ நஞ்சித் துலகனைத்துஞ் சேவித் தேவ நனைச்செய்யத்
தேவா திபனாய் மூவாது செம்பொற் புரிசை நடுவிருக்கு
மத்தா வுனக்குக் குளிர்பிண்டி யம்மா னனை தருகின்றோ
மருந்து மருந்து மூன்றவையு மகத்தே காட்டித் தருவோமே.

இ—ள்:—தேவருலகைப் பொன்னுலகமாகச் செய்து வடக்கிருக்குங் கண்மலையையும் பொன்மலையாகப் பேதப்படுத்தி வந்தோம்; மண்ணுலகத்திற்கும் வைத்திருக்கின்றோம் இரகசுகளிகையை; அக்காரியத்தை யுனக்குச் சொன்னோம்; வறுமையையுடையோம்; அப்பா! உன்னிடத்தில் மனங்கொண்டு வந்தோம்; உண்டாகுக நல்லபாலுஞ் சோறுமென்று மயக்கமடையும்

* பிராகாரங்கள் எழுவன:—மானஸ்தம்பம், ஜலகாசிகை, புஷ்பபனம், சைத்திய விருகடி, துவஜபூமி, சித்தார்த்தவிருகடி, ஸ்தூபஹர்மா வலி என்பன.

சித்தர்யாம். மெது சித்துவித்தையை, உலகனைத்தும் வணங்கி ஏவலைப்பண்ணத் தேவர்களுக்கெக்டாமல் செம்பொன்னாலாகிய மும்மதிலினுடைய மத்தியில் வீற்றிருக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய அசோகினுடைய அருகனுடைய ஆணைப்படி நினக்குக் கொடுக்கின்றோம்; நீ புசி; இரத்தினத்திராயமாகிய மும்மருந்துகளையும் உன்மனத்திலேதானே நாங்கள் காட்டிக்கொடுப்போம்; எ—று.

வி—ரை:—இதனால் சித்து வித்தையாற் பயனின்றென்பது கூறப்பட்டது. யாங்கள்—எழுவாய்; மருந்தவையும்—செயப்படுபொருள்; காட்டித்தருவோம்—பயனிலை. (௧௫)

அணுகீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

தருமத் திகிரிப் படையிற் புவனத் திரயந் தனையாள்வாய்
கருமக் கடலைச் சுவறக் கடையுங் கடவுட் கணநாதா
வொருமைப் படவுற் றுனபொற் கமலச் சரணத் துளம்வைக்கும்
பெருமைத் திருவைத் தரின்மற் றடிமைத் திறனிற் பிழையேனே.

இ - ள். தருமமாகிய சக்கராயுதத்தினால் மூன்றுலகத்தையும் ஆள்பவனே! வினையாகிய சமுத்திரத்தை வற்றக்கடைகின்ற முனிகணங்களுக்கு நாயகனே! ஒன்றுபடப் பொருந்தி உன்னுடைய பொன்னாலாகிய தாமரைப் பூப்போன்ற பாதங்களில் மனத்தை இருத்துப்படியான பெருமையுடைய செல்வத்தைக் கொடுத்தால், அடிமைசெய்யும் முயற்சியினின்றும் நான் தப்பிப்போகேன்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனுடைய அருள் பெற்றவருக்குக் குறைவின் ரென்பது கூறப்பட்டது. நான் - எழுவாய்; பிழையேன் - பயனிலை. (௧௬)

எண்கீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

பிழைபிறங்க நீண்டநசை பெருகவந்து வாழ்ந்தவர்கள்

பிறகுநின்று வான்கனிகள் பிணையுலம்மந்தர் போன்றுமத
மழைசொரிந்து காய்ந்தகரி வரதூரங்க மேந்துபிடி

மணிதயங்கு பூண்டுகில்கள் வருகவென்று வேண்டலிலன்
விழுவமைந்த பூந்தொடையன் மிஞிறுபொங்க வார்த்துதிசை
வெறிபாந்து தேன்றுவலை விரவுதென்றல் சூழ்ந்துவெயில்
குழுவடங்க ணன்றுபுடையிருள்செறிந்து தூங்குகுளி [னே.
ரெழில்கொள்பிண்டி வேந்தரினை யெனகுணங்கள் வேண்டுவ

இ - ள். குற்றங்கள் விளங்க மிகுந்த ஆசையானது வளரப்பொருளை நாடிவந்து, வாழ்வடைந்தவர்களுடைய பின்னே நின்று மேலான பாட்டுக்களைப் பிணைக்கின்ற புலவர்களைப்போல, மதமாகிய மழையைப்பொழிந்து கோபிக்கும் யானைகளும், சிரேட்டமான குதிரைகளும், தரிக்கப்பட்ட ஒரு பிழிகொண்ட இரத்தினங்கள் விளங்குகின்ற ஆபரணங்களும், வத்திரங்களும் உண்டாகுவென்று விரும்புதல் ஒருகாலத்திலுஞ் செய்கின்றிலேன்; கண்டோருக்கு விருப்பத்தைக்கொடுக்கும் பூமாலிகளிலே வண்டுகள் மிகவும் பொருந்தப்பட்டு, திக்குகளிலே வாசனைபரவப்பட்டு, தேனினுடைய துளிகள் கலந்த தென்றற்காற்றுச் சூழப்பட்டு, சூரியனொளிபோன்ற தளிர்களும் மணிமால்களும் தொங்கப்பட்டு, பக்கங்களில் இருளானது நெருங்கப்பட்டுக் குளிரச்சிதங்கிய அழகைக்கொண்ட அசோகமரத்துக்கு நாதனே! உன்னிடத்தில் எனக்குரிய வெண்குணங்களையே விரும்புதல் செய்கின்றேன்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் இகத்திலுண்டாஞ் சுகத்தில் வெறுப்பும், பரத்திலுண்டாஞ் சுகத்தில் விருப்புங் கூறுதல்போல, நித்தியமும் அநித்தியமும் கூறப்பட்டன. யான்வேண்டல் - எழுவாய்; இலேன் - பயனிலை; யான்-எழுவாய்; குணங்களை - செயப்படுபொருள்; வேண்டுவன் - பயனிலை. அமைத்தவென்பது அமைந்தவென மெலித்தல் விகாரம். (௩௭)

ஆசிரியத்துறை.

வேண்டிதல் வேண்டாமை யில்லாத வீரனடி

பூண்டு கிடந்தாற் புறத்திறுத்த வெங்கூற்றம் போகும் போலும்

பூண்டு கிடந்தாற் புறத்திறுத்த பின்னரும்

மீண்டது போகுமெனில் வீரனடி பேணாது விடுவ தென்னே.

இ - ள். விருப்பமும் வெறுப்பும் இயல்பாகவே யில்லாத அந்தவீரியனாகிய அருகனுடைய பாதங்களை மனத்திற்கொண்டு திரிகரணங்களையுமடக்கியிருந்தால் பக்கத்தில்வந்த வெப்பமான வினையாகிய கூற்றானது போகுமோ? அப்படியடக்கியிருந்தால், பக்கத்தில்வந்தபின்பும் தானே திரும்பி அந்த வினைக்கூற்றம் போகுமேயானால், அருகனுடைய பாதங்களை ஆதரியாமல் நீக்குவது என்னகாரணம்? எ - று.

வி - ரை. இதனாலேதிரேவந்து வினைத்துன்பங்களை நீக்குபவனே சுவாமி யென்னு மித்தியா திருஷ்டிகளுடைய பேதைமை பழிக்கப்பட்டது. விடுவது - எழுவாய்; என் - பயனிலை. திரிகரணங்களாவன:—மனோவந்தக்காரணம், வாக்கந்தக்காரணம், காயவந்தக்காரணம். (௩௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விடுவது வெவ்வினை விட்டாற் பெறுவது வீடுவந்து
படுவது பேரின்ப வெள்ளமென் றுலென்றன் பாவிநெஞ்சங்
கெடுவது தான் தனக் காவதெண் ணாகெட் டேன்பரமன்
வடுவதில் லாநெறிச் செல்லா தொதுங்கு மணையகத்தே.

இ - ள். நம்மைவிட்டுப்போவது வெப்பம்பொருந்திய நல்வினை தீவினைகளிரண்டும்; அவ்வினைகள் நம்மைவிட்டால் நாம் பெற்றுக்கொள்வது முத்தியாம்; அதனால் வந்துண்டாவது பெரியவன்பமாகிய சமுத்திரமென்று சாதுக்களாற் சொல்லப்பட்டால், என்னுடையபாவியாகிய மனமானது தான் கெட்டுப்போவதும் தனக்காவதும் நினையாமல், ஐயோ! அருகபரமனுடைய குற்றமில்லாத மார்க்கத்தில் நடவாமல், நடக்கின்றது இல்லறத்திலே; எ - று.

வி - ரை. இதனால் நெஞ்சைப்பழித்தல்போல மித்தியாமார்க்கம் பழிக்கப்பட்டது. நெஞ்சம் - எழுவாய், ஒதுங்கும் - பயனிலை. (௩௯)

தூய். ஆசிரிய விருந்தம்.

மனைக்கு விளக்க மிகப்பெரி தின்னும் வருந்தல் பெருந்திருவே
வந்தொரு துன்ப மகன்ற தினித்துயர் வாரல நெஞ்சினுளே
நினைக்கிறதொன் றுள தத்திசை சொல்லுவ னித்திசை மேலதுகாண்
நிச்சய மேயது கூடு மனங்களை நீறு படுத்திகல்கூர்
வினைப்பகை செற்றுடன் முற்றுமுணர்ந்தற வாணையு லோகமெலாம்
விளங்க வளங்கெழு பூமிசை வந்தவ னெண்பெறு வெற்பினில்
இனக்குறமக்களுரைப்பனபொய்யலபொய்ப்பனபுன்சமயத் [வாழ்
தேதிலர் தம்மொழி யிட்டு வினாவி டெனைத்து முரைத்திடவே.

கு - ள். இவ்வீட்டிற்கு விருத்தியுண்டாகும், மிகவுமதிசமாக; மேலும் நீ வருந்தல்; பெருமையையுடைய இலக்குமியே! முன்னொருதுன்பம் வந்து நீங்கிற்று; இனிமேற்றுண்பங்கள் ஒருகாலும் வரா; உன்மனத்திலே எண்ணுகிறது ஒன்றுண்டு, நினைக்கின்ற திவசையைச் சொல்லுகின்றேன், இப்பூமியின் கண்ணதே நன்றாகவறி, உண்மையாகவே அந்தநினைவுகை கூடும்; மன்மதனை நீறுசெய்து வலிநிகுந்த வினையாகிய சத்துருவைச் செய்து ஒருதன்மையாக முழுவதும் அறிந்து தருமமாகிய ஆக்கினை உலகமெல்லாம் பிரகாசிக்க, வளப்பமானது பொருந்திய தாமரைப்பூமேல் வந்தவனாகி

ய, அருகனுடைய எண்ணிக்கைபெற்ற மலைகளில் வாழ்கின்ற கூட்டத்தையுடைய குறப்பெண்கள் சொல்லுவன பொய்ப்பனவல்ல; பொய்படுவனவாம், அற்பமாகிய சமயத்திலிருக்கும் அந்நியருடைய வசனங்கள்; சங்கையிட்டுக் கேள், எத்தன்மைப்பட்டதையும் நான் சொல்ல; எ—று.

வி—ரை. இதனால் மித்தியா மார்க்கம் பழிக்கப்பட்டது. நீ—எழு வாய்; வினாவிடு—பயனிலை. (சு0)

அறுசீர்க்கழநெடில் விருத்தம்.

உரந்திகழும் வில்லவன் தன் சிலையயிறுத் துயர்ஞான மகளை வேட்டு வரந்திகழும் புகழ்ச்சோதி வளநாடு கைப்படுத்த வரதர் கண்டார் பரந்தியலுஞ்சுடர்மௌலிப்பல்லவரும் பண்ணவரும் விண்ணாடாளும் புரந்தரருந் தொழவுறையும் பொன்னெயில்விட் டென்னிதயநண்ணி [அரே.

இ—ளி. வலியானது விளங்குகின்ற நரும்புல்லையுடைய மன்மதனது தனுவை ஒடித்து, உயர்ந்த ஞானமாகிய கன்னிகையைக் கல்லியாணம் பண்ணி, மேன்மையானது விளங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய சோதிமயமான வளப்பத்தையுடைய முத்திநாட்டைக் கைப்படுத்தின மேலானவர், பரவி நடக்கின்ற பிரகாசம் பொருந்திய கிரீடங்களையுடைய பலதேவர்களும் கற்பங்களை ஆளுகின்ற இந்திரர்களும் வணங்க வீற்றிருக்கும் பொன்னுலாகிய மும்மதில் குழந்த சமவசாணத்தை* விட்டு என்னுடைய மனத்தைப் பொருந்தினவர்; எ—று.

வி—ரை. இதனா லருகனுடைய பெருமைகூறப்பட்டது. நண்ணினார்—எழுவாய்; வரதர்—பயனிலை. (சு0க).

காப்பியக் கலித்துறை.

நண்போ டன்பு நல்லருள் பேணி யுயிர்க்கெல்லாங்
கண்போல் வாழீர் கைதவ மொன்றும் விடுகல்லீர்
வண்போ தேறும் வாமனை நாளும் பணியிரிப்
புண்பே ரென்றுங் காப்பது நன்றோ புலவிரே.

* சமவசாணம்:—பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்கு மேலே பன்னிரண்டு யோசனை அளவுள்ளதாய்ச் செளதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்ட ஜினாலயம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதிலுயிரம் படிசூள் எனப்படும். இவ்வாலயத்தின் விரிவு ஸ்ரீபுராணம் முதலிய நூல்களில் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இ-ள். சினேகத்துடனே தயவையும் நல்ல கருணையையும் காத்து ஐவகைப்பட்ட எல்லாவுயிருக்கும் கண்ணைப்போல வாழமாட்டார்கள்; எல்லாவஞ்சனையையும் விடமாட்டார்கள்; வளப்பமான தாமரைப்பூவில் இருந்து வாழ்கின்ற அருகனை எக்காலமும் வணங்கமாட்டார்கள்; அற்பமாகிய இச்சொல்லை நீர் காப்பாற்றிக்கொள்ளுதல் நன்மையோ அறிவுடையவரே. எ-று.

வி-ரை. இதனால் நன்னெறிக்கட் சேருமபாயங் கூறப்பட்டது நீர் காப்பது-எழுவாய்; நன்றோ பயனிலை. (கூஉ)

எழுசீர்க்கழி நெடில் விநீந்தம்.

புலவர் மொழிந்த மொழிகாழ் தொங்கல் பூசிறை கொண்டு தியானவாள், வலவன் வலங்கொ ளடியின் வணங்கி வாழ்முகை நெஞ்சு தாழுமே, லிலவ மலர்ந்த வணியித ழின்சொ லேழையார் செங்கண் வேல்கள்போற், கொலவல வெங்கண் மறவி வளைந்த கோள்வலை யுயர்ந்து போவனே.

இ-ள். சாதுக்கள் உபதேசித்த பதங்களாகிய பரிமளிக்கின்ற மாலை யாகிய பூக்களின் வரிசையை வாக்கிற்கொண்டு சுக்கிலத்தியாநமாகிய வானைத் தரித்த வல்லவனுடைய வெற்றிகொண்ட பாதங்களில் தொழுது வாழ்க வென்று மனமானது பொருந்தினால், இலவம்பூப்போல விரிந்த அழகிய அதாத்தையும் இனிமையான சொற்களையுமுடைய மாதர்களுரை நிவந்த கண்களாகிய வேல்களைப்போலக் கொல்லவல்லமையுடைய கொடுமை பொருந்திய காலன் சூழக்கட்டிய குற்றமாகிய வலையினின்றும் யான் பிழைத்துப்போவன். எ-று.

வி-ரை இதனாலருகனை வணங்கினவரே கூற்றங்குதித்துய்வாரென்பது கூறப்பட்டது. யான்-எழுவாய்; உய்ந்துபோவன்-பயனிலை. (கூஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடில் விநீந்தம்.

போவார் போநெறி பலவா மந்நெறி போன லவரொடு புகழ்வேண்டுந், தாவா வுயர்கதி யொழியப் புகுவது தவிரா வெந்துயர் நரகா நின், றோவா திங்ஙன முழல்வேன் மற்றுன தொருவா வறநெறி பெற நல்காய், கோவா நிலவுமிழ் தரளக் குளிர்வட நிரைமுகக் குடையமர் கோமானே.

இ-ள். போகும்வர்கள் போகப்பட்ட மார்க்கங்கள் அனேகமாகும்; அந்த மார்க்கங்களிற் சென்றால் அந்நெறிகளிற் சென்றவருடனே மித்தியா

தெய்வங்களைப் புகழவேண்டும்; கெடாத உயர்ந்த முத்தியானது நீக்க இழிவானகதிகளென்னை வந்தடைவது நீங்காவாகும்; வெப்பமாகிய துன்பத் தைத்தரும் நாகுண்டாக அந்நெறிக்கணின்று நீங்காமல் இப்படி உழல்பவ னாகிய வெனக்கு உன்னுடைய நீங்காத நன்மார்க்கங்களை யான் பெறும்படி நீ கொடுத்தருளுவாய், கோவைசெய்யாத பிரகாசத்தை வீசாநின்ற முத்துக் களின் குளிர்ந்த சரங்களுடைய பத்திகளையுடைய முக்குடை நிழலில் அமர் ந்த அருகனே! எ-று.

வி-ரை. இதனால் மித்தியாமார்க்கங்களினிழிவுந் தனதுகுறையுங் கூற ப்பட்டன; நீ-எழுவாய்; அந்நெறி-செயப்படுபொருள்; நல்காய்-பயனிலை. ()

கைக்கிளை. வெண்பா.

கோமான் குளிர்முக் குடையான்பொற் கோகனக
வாமான்றேர் மேலொருகால் வாரான்கொ—லேமாண்
சிலைக்கரும்பு நானொலிக்குந் தேங்கோதை நல்லார்
முலைக்கரும்பு நோயுடையேன் முன்.

இ-ள். அருகன், குளிர்ந்த மூன்றுகுடையையுடையவன், பொன்னொ கிய தாமரைப்பூவாகிய தாவுகின்ற குதிரைகட்டிய தேரின்றிது ஒருதரம் வாரானே; பூங்கணையைப் பிரயோகிக்கப்படும் மாட்சிமை பொருந்திய கரு ம், வில்லிநீழட்டும் நாரியினுடைய ஓகையாலும் வாசனைபொருந்திய மாலை யையுடைய மாதர்களுடைய முலைக்கு உண்டாகுகின்றவியாதியை உடை யனாகிய வென்னுடைய எதிரில்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் தனது குறை கூறப்பட்டது. ஒலிக்கும்-வேற்று மை மயக்கம். முக்குடையான்-எழுவாய்; வாரான் கொல்-பயனிலை. (சுரு)

எண்கீர்க்கழநெடில் விருத்தம்.

முன்னைப் பிறப்பெண்ணில் பல்கோடி யெல்லா முயன்றின்று பெற் றேன் முதற்போதி யென்றே, பின்னைப் பிறந்துற்ற யானில்லை யென் னும் பெரும்பித்த ரோபுத்த ராவார் தெளிந்தீர், பொன்னிற் பிறக்கு ங்கலத்திற் சலததிற் பொங்குந் தரங்கிற் பெறுப்பைக டோறுந், தன் னிற் நிகழ்ந்தாவி நிற்குங்கொ லென்னுந் தனிப்புத்தர் பாதங்கள் சா ரீர் விரைந்தே.

இ-ள். முன்னே யான்பிறந்த பிறப்பினை எண்ணுங்கால் பல்கோடி சனனத்திலும் எல்லாவினைகளையும் செய்தனுபவித்த இப்பொழுது மதி ஞா

னியென்னும் பெயரை அடைந்தேனென்று சொல்லிப் பின்பு உலகிற் பிறந்து ஞானத்தையடைந்த நானேயில்லை என்று சொல்லும் பெரிதாகிய பித்தமுடையவரோ புத்தராவார்கள்; வேதமுணர்ந்தவர்களே! பொன்னிலே உண்டாகின்ற ஆபரணங்களைப்போலவும் நீரிலே எழுகின்ற திரைகள் போலவும் எடுக்கின்ற தேகத்தோறும் எடுத்த எடுத்த தேகத்திலே நிறைந்துசீவ னானது இருக்கும் என்று சொல்லும் ஒப்பற்ற புத்தியையுடைய அருகாது சரணங்களை நீங்களடையுங்கள், வீணாள் போக்காமல்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் புத்த தெய்வம் பழிக்கப்பட்டது; நீங்கள் எழுவாய்; பாதங்களை-செயப்படுபொருள்; சாரீர்-பயனிலை. (ச.கூ)

விருத்தம்.

விரையார் மலர்மிசை வருவார் திருவறம் விழைவார் கொலையினை விழைபார்பொய், யுரையார் களவினை யொழுகார் பிறர்மனை யுவவார் மிகுபொரு ளுவவார்வெஞ், சுரையா லுணர்வினை யழியா ரழிதசை துவ்வார் விடமென வெவ்வாறும், புரையார் நறவினை நுகரா ரிரவுணல் புகழார் குரவரையிகழாரோ,

தி-—நா. வாசனையானது பொருந்திய தாமரைப்பூமேல்வரும் அருகபரமனுடைய அழகிய இல்லறதருமத்தை விரும்புவார், சீவகாதையை விரும்பார், பொய்யினைச்சொல்லார், களவினிடத்தில் நடவார், அண்ணியருடைய இல்லாளை விரும்பார், மிகுந்த பொருள்களை விரும்பார், கொடுமையான்கள் எரினாலே தங்களறிவைக்கெடுக்கார், அழிகின்ற நிணத்தைப்புகியார், நஞ்சுபோல எவ்வதத்தினாலும் குற்றம்பொருந்திய தேனைப் புகியார், இராத் திரியில் உண்ணுதலைத் துதியார், பெரியோரை நிந்தியார்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் அருகசமயத்தோர் பெருமை கூறுமுகத்தான் மித்தியாமார்க்கத்தோர் செய்கை பழிக்கப்பட்டது; திருவறம் விழைவார்—எழுவாய்; கொலையினை—செயப்படுபொருள்; விழையார் (முதல்)-பயனிலை. (ச.கூ)

கலிவிருத்தம்.

இகழ்வார்களை வெகுளாரிட ருழவார்பிற விசுவார்
புகழ்வார்களை யருளார்மகிழ் புரியார்பிறர் மகிழார்
சிகழ்வான்முடி மிசைவாழ்சின வரன்யானெனு நினைவி
னிகழ்வாரிரு திறமார்துற வரசாணிரு மலரோ.

தி-—ள்.—நிந்திப்பவரைக் கோபியார், துன்பம் வரினும் அதிலுழந்து கொள்ளார், அன்னியமானவைகளை நிந்தியார், புகழ்பவரைவிரும்பார், மகிழ்

ச்சிபைச் செய்யார், அன்னியசமயத்தாரை இச்சியார், விளங்குகின்ற கற்பத் தினுடைய சிகரமான அகமித்திரலோகத்தினுக்கு மேலிருக்குஞ் சித்தகேஷத் திரத்தில் வாழ்கின்ற சினேந்திரன் நானாகவேன் என்னும் எண்ணத்துடனே நன்னெறியி னடப்பவராகிய, பாகியபரிக்கிரகம் அத்தாங்கபரிக்கிரக மெ ன்னுமிருவகைப்பற்றினையும் துறத்தலாகிய பொருத்தமான அரசாட்சியை ஆள்கின்ற துறவறத்தவர்கள். 68—று.

வி—னா. இதனால் சினமுனிவர் பெருமை கூறுமுகத்தான் மித்தி யா மார்க்கமுனிவர் செய்கை பழிக்கப்பட்டது. நிருமலர்—ஈழுவாய்; இகழ் வார்களை மூதலிய—செயப்படுபொருள்; வெகுளார் முதலிய—பயனிலை. பாற்றியபரிக்கிரஹமாவன:—கேஷத்ரம், கிருகம், தனம், தான்யம், த்வி பதம், சதுஷ்பதம், வஹ்நம், சையாஸனம், ஆப்யம், பாண்டம் என ப்பத்தாகும்; அப்பியத்தாங்க பரிக்கிரஹமாவன:—மித்தியாத்வம், வேதம் ஹஸ்யம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், ஜிசுப்பை, அர்த்தாநுபந்தி, அப்ப ரத்தியாக்யானம், பிரத்தியாக்யானம், சஞ்சலனம், ராகம், துவேஷம் எனப் பதினாண்டாம்.

வேண்கலப்பா.

மலர்தலை மணிவிசும்பின் வண்டார்ப்பப் பூத்திலங்கு
மிலகிதழா யிரத்தெட்டி நெழில்கொண்ட மலரின்மிசை
அலகையில் வினைதெறாஉ மடலாழி முன்னடப்ப
வுலகமடிப் படுத்தாய்க்கென் னுள்ளமடிப் படாதாக
விலையமில் பெருஞ்செல்வ மிரந்தோர்க்கு வரையாத
தலைவரின் றலைவண்மைக் கென்னிரவு தகாதாகக்
கோலையின் றி யுலகாளுங் குடைவேந்த நின்குடைக்கி
முலைவென்க ணுறநின்ற வறச்செங்கோல் சேய்த்தாமோ
வாதவி, நெகிழ்த்தக்க தாக்கியென் நெஞ்சத் துவந்தி
நகுதக்கார் நெஞ்ச நடுக்கிவெங் கூற்றம்
புகுதப் பொறிகலங்கும் போது.

இ—ள். பரந்த இடத்தையுடைய அழகிய ஆகாயத்தில் சுரும்புகள் இசைபாட மலர்த்து மிகவும் விளங்குகின்ற ஆயிரத்தெட்டிதழினாலே அழ கைக்கொண்ட தாமரைப்பூமேலேயிருந்து, அளவில்லாத வினைகளைக் கெடுக் கும்வெற்றியையுடைய தருமசக்கரம் முன்னே நடக்க மூவுலகத்தாரையும் வணங்கப்பண்ணினவுன்கு, எனது மனமானது வணங்காதிருக்கினும், கே டில்லாத மிகுந்த செல்வத்தை யாசித்தவருக்கு நீங்காத நாயகனே! உன்னு

டைய தலைமையான உதாரத்துவத்துக்கு என்னுடைய இரப்புத் தகாததா யிருக்கினும், சொல்லையில்லாமல் உலகத்தை ஆளுகின்ற முச்சுடையுடைய ஸாதனை! உனது நிழற்கீழ் வருத்தம் என்னிடத்திற் பொருந்தினின்றன; உன்னுடைய தருமமாகிய ஆக்கினையானது துரமாகுமோ; ஆகையால், நெகிழ் தத்தகதாகச்செய்து எனது மனதில் விரும்பியிருந்து ஈனிரப்பகை நீ கொடு; நகைக்கத்தக்கவர்களுடைய மனத்தை நடுங்கப்பண்ணிக் கொடுமை யையுடைய காலன்வர ஐம்பொறிகளும் கலங்குங்காலத்தில்; எ—று.

வி - னா. --- இதனால் தன்னுடைய பேதைமையும் அருகனுடைய வருளு டைமையும் கூறப்பட்டன; நீ—எழுவாய்; இரப்ப—செயப்படுபொருள்; ஈ— பயனிலை. (சூகூ)

அறுசீக்கிழ நெடில் விநீந்தம். (வண்ணிவிநூது.)

பொறிவரிய வண்டினங்கா னுமக்கு மாமென்
பொருந்தியவென் துயர்நோய்க்கு மருந்து மாகுஞ்
செறிவரிய அமைத்தொழுதேன் வினைய கற்றுஞ்
செம்பொனையி லகங்குறுகித் தேன்யாழ் செய்யும்
வெறிதமாழ மலர்மாரி யூடு போகி
வீசுசா மரைவெள்ளங் கடந்து புக்கென்
னறிவர்பா மணியரங்கின் மீது தாங்கு
மலர்த்தாம வாசங்கொண் டணைகு வீரே.

இ - ளா. புள்ளிகளுடன் வரிகளையுடைய வண்டிக்கூட்டங்களே! உங்களு க்கும் ஆகும்; என்னைச் சேர்ந்த கொடுமையான துன்பஞ் செய்யும் வியாதிக்கு அவிழ்தமும் ஆம்; நெருங்குதற்குரிய உங்களை வணங்கினேன்; வினைக ளைக் கெடுக்கும் சிவந்த பொன்னுலாகிய மும்மதில் குழந்த சமவசரணத்தை நீங்களடைந்து, வண்டிகள் வீணையின்பாடுதலைச் செய்யும் வாசனை கமழும் தேவர்கள் சொரியும் பூக்களாகிய மழைக்குள்ளே புருந்துபோகி இத்திரர்கள் வீசுகின்ற சாமரைக்கூட்டங்களைத் தாண்டி அப்புறம் போய் என்னுடைய சுவாமியாகிய அருகருடைய பெருமை பொருந்திய அழகிய சபையில் மேலே தொங்குகின்ற தாமரைப்பூமாலையினுடைய வாசனையை வாங்கிக்கொண்டு இவ்விடத்தே சேருங்கள். எ - று.

வி - னா. இதனால் அருகருடைய சிறப்புக் கூறப்பட்டது; நீங்கள்—எழு வாய்; இவ்விடத்தை—செயப்படுபொருள்; அணைருவீர்—பயனிலை. (எ0)

திருக்கலம்பகம் மூலமும் உரையும்.

கலவிருத்தம்.

அணையோமிநியாடகநான்மலர்மே
லிணையோதரியார் தமரேசவர்காண்
பிணையோபெருநீலமலர்ந்தனவோ
கணையோவெனநின்றவர்கா தலையே.

இ - ள். சேரோம் இனிமேல்; பொன்னாலாகிய அன்றலர்ந்த தாமரை
ப்பூமேல் ஒப்புச்சொல்லுதற்கரியரான அருகபரமனுடைய அடியார்கள் நிந்திப்
பார்களாகையால்; கண்ணானது மாறே பெரிதாகிய கருக்குவளை பூத்தன
வோ பாணமோ என்று சொல்ல நின்ற மாதர்களுடைய ஆசையை. எ - று.

வி - ரை. நாக்கள்—எழுவாய்; சாதலை—செயப்படுபொருள்; அணை
யோம்—பயனிலை. (6க)

மறம். எண்ணிக்கழிநேடில் விருத்தம்.

காதுசிலை வல்லமைக ளெம்மையவர் பண்டிட
கண்டறிவர் தங்கள்வலி கொண்டிமக ளெண்ணுர்
கோதிலரு கன்றிரு வறத்தவர்க ளேடா
குலங்கெடவு மாடுவர்க ளோவுறவு கூறுஞ்
சாதிகுல மென்றிவை பிரண்டுமல பேசுஞ்
சத்தமல தென்னுமொரு புத்தனுரை கொண்டோ
வேதியர்க ணீதிகெட வோதுமறை கொண்டோ
வெற்றிமுடி மன்னனிது சொற்றதுரை யாயே.

இ - ள். எக்களுடைய மோதுகின்ற தனுவல்லமைத் தொழில்களை
இந்த அரசருலத்தோர்கள் முன்னாலே பார்த்திருப்பார்கள்; தங்களுடைய
பலத்தைக்கொண்டு பெண்ணை எண்ணமாட்டார்கள்; குற்றமில்லாத அருகபர
மனுடைய அழகிய தருமத்தை யுடையவர்கள், தோழனே! சினசமயம் மா
றுபட உறவைச் செய்வார்களே? சொல்லப்பட்ட பிறப்பிலுலாளுவது சா
தி யென்றும் வமிசபரம்பரையாலாவது குலமென்றுஞ் சொல்லதாகிய இவ்
விரண்டும் வேறல்ல, சொல்லப்படும் சொல்லேயல்லாமல் என்று செல்லும்
ஒரு புத்தனுடைய சொல்லைக்கொண்டோ? பிராமணர்கள் நீதி யழியச்சொ
ல்லப்படும் வேதத்தைக்கொண்டோ? சமயம் பொருந்திய மகுடந்தரித்த
அரசன் இப்பெண்காரியம் சொன்னது சொல்லாய். எ - று.

வி - ரை. இதனால் மித்தியா திருட்டிகள் பழிக்கப்பட்டார்கள், எடா-
எழுவாய்; இதனை—செயப்படுபொருள்; உரையாய்—பயனிலை. (எஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உரையோம் பயன்செய்த வற்கென்று வைத்தற மோதும்வஞ்சுத்
ஆரையோடு றுத சுகதர்கண் டர்பொங்கு தூங்கொலிநீர்
திரையோடு ருண்டெழு சங்கஞ் சொரிந்த செழுந்தரள
நிலையோடு நெங்குந் துறைமயி லாபுரி நின்றவரே.

இ - ள். முன்னனுபவிக்கும் பயனை வினை செய்தவனுக்குச்சொல்லோ
ம் என்று சொல்லிவைத்துத் தருமத்தைச் சொல்லுகின்ற கபட நெறியுட
னே பொருந்தாத நல்ல நடையுடைய புத்தர், மிகவும் தங்கிய சத்தம் டொ
ருத்திய சமுத்திரத்தினுடைய அலைபோலி உருண்டு வந்த வெண்மையாகிய
சங்குகள் தாயின்ற செழித்த முத்துக்களுடைய வரிசைகளுடனே துயிலும்
படியான துறையையுடைய மயிலாபுரியில் நிலைபெற்று வாழ்பவர். எ - று.

வி - ரை. இதனால் புத்தமதம் பழிக்கப்பட்டது. மயிலாபுரி நின்றவர் -
எழுதாய்; சுகதர் - பயனிலை. (எஉ)

எண்ணீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

மயிலாபுரி நின்றவ ரரியாசன வும்பரின்

மலர்போதி விருந்தவ ரலர்பூவி னடந்தவ

ரயிலார்விழி மென்கொடி மிடைநீபை நயந்தவ

ரமராபதி யிந்திர னணியாட லுசந்தவர்

கயிலாய மெனாந்தி ரு மலைமேலுறை ின்றவர்

கணநாயகர் தென்றமிழ் மலைநாயகர் செம்பொனி

னையிலாரில குஞ்சின கிரியாள்பவர் சம்பபய

ரேனையாள நினைந்துகொல் வினையேனு ளமர்ந்ததே.

இ - ள். மயிலாபுரியில் நிலைபெற்று வாழ்பவர், சிங்காசனத்தினுடைய
மேலே மலர்ந்த தாமரைப்பூவில் வீற்றிருந்தவர், மலர்ந்த அத்தாமரைப்
பூவுடனே தருமகண்டமுழுவதஞ் சென்றவர்; வேல்போலப் பொருத்திய
சுண்களையுடைய மெல்லிய கொடிபோன்றமாதரன் நெருங்கிய ிதிபங்குடி
யை விரும்பினவர்; கற்பங்களில் வாழும் இந்திரர்களுடைய அழகிய நடனத்

* இது திருவாரூர்ப்பக்கத்தே மூன்றுமைல் தூரத்தில் உள்ளது. ஜை
னர் மிகுந்துள்ள பிரதேசமாகிய திண்டிவனப்பக்கத்தும் ஒன்றுண்டு; தீபங்
குடி பெரியஜைனஸ்தல மென்பது “சயங்கொண்டார், அபயன் நமதூர்
யாது என்று கேட்டபோது, சொன்ன” கவியாகிய “செய்யும் வினையு மிரு
ளுண் பதுவுந் தேனு நறவு மூனுக் களவும்- பொய்யுந் கொலையு மறமுந் தவி
ரப் பொய்தீ ரறதூல் செய்தார் தமதூர்-கையு முகமு மிதழும் விழியுந் காலு
நிறமும் போலுந் சுமலங்-கொய்யு மடவார் விழிவா யதரங் கோபங் கமழுந்
தீபங் குடியே” என்னும் பாடலாலும் உணர்க.

தை யிச்சித்தவர்; கயிலாயமென்று சொல்லப்படும் திருமலையின்மீது வாழ் பவர்; பன்னிரண்டு கணகங்களுக்கும் நாதரானவர்; தெற்கிலிருக்கும் பொதியமலைக்கும் நாதரானவர்; செம்பொன்னாலாகிய மும்மதில் சூழ்ந்த சமவசரணத்தையுடையவர், விளங்குகின்ற சினகிரியை யாளுபவர்; சம்பையென்னுந் தலத்தையுடையவர்; என்றனையாளும்படி யெண்ணித்தானோ, வினையையுடைய அடியேனது மனதில் பொருத்தினது. எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகபரமனுடைய கருணை கூறப்பட்டது. அருகன் அமர்ந்தது - எழுவாய்; ஆளநினைந்துகொல் - பயனிலை. (எசு)

எழுகீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

அமரநா டாளு மரசரை யந்தப் புரத்தினோ டானையா லழைத்துக் குமரிமூ வெயில்குழி கோயிலோ வாத சேவகங்கொள்வது குணனே தமர்களே பிறர்க ளெனுத்திற மின்றித் தம்முயி ரொனவுயி ரளிக் குறுமரெலா நும்மை யென்சொலார் சொல்லீர் நான்மறை நூன்பொ [ழிந்தவரே.

இ - ள். கற்பங்களை யாளுகின்ற இந்திரர்களை அவரவர்களுடைய தேவியர்களுடனே ஆக்கினையினாலே யாழைப்பித்து, அழிவில்லாத மும்மதில் சூழ்ந்த சமவசரணத்தில் நீங்காத பணிவிடையை யேற்றுக்கொள்வது நன் காருமோ? சுற்றத்தார் அன்னியர்கள் என்று சொல்லப்படும் வசையில்லாமல் தங்களுயிர்போல சகல ஜீவன்களையும் இரட்சியாநின்ற உம்முடைய அடியார்களெல்லாம் என்ன சொல்லமாட்டார்கள்; உத்தரஞ் சொல்வீராக; நாலுவேதங்களாகிய பரமாகமத்தைச் சொன்னவரே. எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனுடைய பெருமை கூறப்பட்டது. நான் மொழிந்தவரே நீர் - எழுவாய்; சொல்வீர் - பயனிலை. (எடு)

தவம். கல் வெண்பா.

நான்மொழியு மாறு நுழைந்து நுமக்குறுதிப் பான்மைய வாகப் பலநாடி—யான்மொழியக் கேண்மி னமரங்காள் கேடின்றி நிற்பதுயிர் காண்மி னுடம்பு கவினிளமை—கேண்மையுடன் வல்லாண்மை செல்வமென் நிவ்வெல்லாம் வானத்து வில்லாகு மென்றே விழையன்மின்—ரொல்லை முரணார் வினைப்பகைவர் மூளுங்கால் வாமன்

சரணா விர்தங்க ளல்லா—லரணயீ

ரெண்ணும் பொருள்சற்றம் யாக்கையென் நின்னவெலாம்
நண்ணுஞ் சரணாக நாடன்மி—னெண்ணிறந்த

ஆழிக ளெல்லா மூலவாத் தமோற்றத்
தாழிக ளீந்தி னனந்தமுறை—சூழுவ்

கறங்கி னுழலங் கதிதோ றுந் துன்பம்
பிறங்கும் பிறப்பஞ்சி வாழ்மின்—சிறந்த

பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணிகளெனுந் துன்ப
முறப்புணர யானுழுக்குங் காலை—யறத்திறஞ்சேர்ந்

தியான மொருவனே யல்ல தெனக்குமற்
தேனோர் துணையல்ல ரென்றறிமி—னீனமில்சீர்ச்

சேதனமா லாவி யசேதனமா லிவ்வுடம்
பாதலினுல் வேறாய வவ்விரண்டுஞ்—சேர்தலினுல்

மன்னுமொன் றுய்விடினும் வாளுந் தடலும்போற்
பின்ன மெனவே பிரித்துணர்மின்—றுன்னும்

புழுப்பிண்ட மாகிப் புறஞ்செய்யுந் தூய்மை
விழுப்பொருளை வீறழிப்ப தாகி—யழுக்கொழுகு

மொன்பது வாயிற்று மூன்குரம்பை மற்றிதன
லின்பமதா மென்னு திழித்துவர்மின்—றுன்பந்

துளக்கமாம் யோகந் துவரடக்க மின்மை
விளக்கமிறிக் காட்சி யிவற்றாற்—குளப்பரிய

வீறில்வினை யீரைந் திறத்தி னெமதுயிர்க்க
ஊறு மெனவே யுணர்ந்துய்ப்பின்—வீறுசால்

குத்தி சமிதி யறஞ்சிந்தை கோதிலா
மெய்த்தவமீ ராறடக்க பென்றிவையா—லொத்தெழுந்த

மாறாத ஞான தியானத்தால் வல்வினைக
ஊறுது மாறுமவகை யுள்ளுமின்கள்—கூறும்

பரிசு கசையந் தவமடக்க மூன்றால்
விரிதரு ஞான தியானத்—திருவினைகள்

தத்த நிலையோ டநாபாகந் தாங்குறைந்
தொத்த வுதிர்ப்பா மெனத்தெரிமின்—வைத்த

வடியேழ் கயிற்றிடைக ளொன்றுடனைத் தொன்று
முடியேழ் கயிற்றிரட்டி யோக்கம்—படியளவார்

தொல்லுலகு பல்லுயிருந் தோற்றற்கும் வீட்டற்கும்
மெல்லையிட மென்றியைந்து நோக்குமின்கள்—சொல்லி

னரிய பொருண்முதலாஞ் சாதனங்க ளேந்தும்
பிரிவின் றுடன்பெற்றாற் பின்னுந்—தெரிவுடைய

ஞானத் தெளிவொழுக்க மாகிய நல்லறந்
தானற் கரிதாந் தகைநீணின்—பானந்தீந்

திம்மை குறியா திதழு மதுரமுமா
மெய்ம்மை யருள்சுரந்து வீறமைந்து—பொய்ம்மை

கறுவிகந்த செவ்விதனற் காட்சியர்பாற் றோன்று
முறுதி மொழியரிதென் றோர்மின்—மறுவிலிவ்

வீராறு சிந்தைகளு மின்பவுல கெய்துவார்க்
கோரா நெனப்பரம னோதியவாற்—பேரா

துளங்கொண் டிவையிவை பேணித் துளங்காது
வைகலு மொழுகுதல் சூதே.

இ - ள். பந்துக்களே! உங்களுக்கு மறுமைக்குறுதிப் பான்மையானவைகளைப் பரமாகமஞ்சொல்லுமார்க்கத்திற்புகுந்து வெகுவாயாராய்ந்துநான் சொல்லக் கேண்மின்; சீவனுனது நாசமில்லாமலிருக்கப்பட்டது, நீங்கள் தனை யறியுங்கள். தேகமும் அழகும் யெளவனமுஞ் சுற்றமும் அதனுடன் வீரமும் செல்வமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் மேகத்திலிட்ட விற்போல ஆகுமென்றெண்ணி அவற்றை விரும்பாதொழியுங்கள். பழையையுடைய வலிபொருந்திய தூற்றுநாற்பத்தெட்டுக் கருமமாகிய சத்துருக்களே திர்க்குங்கால் அருகனுடைய பாததாமரைகளே யல்லாமல் நீங்கள் உங்களுக்குக் காவலாயெண்ணப்பட்ட தனரும் பந்துக்களுந் தேகமுமென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பொருந்திய அடைக்கலமாக எண்ணுதிருங்கள். கணக்கிறந்த எல்லாவுழிக்காலத்திலுங் கெடாத சமுசாரத்திற் பஞ்சபரிவர்த்தனைகளினாலே அனந்தம்வராஞ் சூழுகின்ற காற்றாடிபோலுமலுகின்ற நாதகதிகளிலேயுந் துயரமானது மிகுகின்ற பிறப்பினுக்கு பயந்து வாழுங்கள். மேம்பட்ட பிறப்பு மிறப்புந் தளர்ச்சியும் வியாதிகளுமென்று சொல்லப்பட்ட துயரமானது மிகவுமடைய, நான் அவற்றிலுழந்துநிற்குங் காலத்தில் சினதருமவகையை யடைந்து நானாகிய ஒருவனையல்லாம லெனக்கந்ரியர் துணையானவரல்லர் என்றறியுங்கள். குற்றமில்லாத சிறப்பையுடைய உயிரானது அறிவை யுடையது: இவ்வுடம்

பானதறிவில்லாததாயினால், வெவ்வேறு குணங்களுடைய அவ்வுயிருட
 லென்னு மிரண்டுஞ் சேருகையினு னிலைபெற்றொன்ற யிருப்பினும், வா
 ளுங்கூடும் போல வேறென்றே பகுத்தறியுங்கள். நெருங்கிய புழுக்களை
 யுடைய பிண்டமாகிப் புறத்தைச்சுத்தஞ் செய்கின்ற மேன்மைப் பொ
 ருள்களினுடைய பெருமையை யழித்தலை யுடைத்தாகி, மலங்கள் கழுலு
 கின்ற நவத்துவாரத்தையுடைத்தாகும் மாமிசமாகிய தேகம்: இத்தேகத்
 தினுற் சுகமுண்டாகு மென்றமல் நிந்தித்து வெறுத்து விடுங்கள். மூன்று
 விபாகதுக்கமுஞ் சலனமாகிய திரிகரணங்களும் நான்குகஷாயங்களும் பன்
 னிரண்டு அவ்விரதங்களுந் தெளிவில்லாத மித்தியாத்துவமுமிவற்றினாலே
 சொல்லற்கரிய முடிவில்லாத வினையானது பத்துவகையஸ்வரத்தினாலே
 யெம்முடைய சீவனிடத்தில் அடையுமென்றே யெண்ணிப் பிழையுங்கள்.
 பெருமை மிகுந்த திரிகுத்தியும் பஞ்சசமிதியுந் தசதருமமும் துவாதசா
 துப்பிரோகையுந் குற்றமில்லாத உண்மையையுடைய பாஹ்யாப்பியந்த
 ரதபஸுங்களும் பிராணி சம்யமம் விஷயசம்யமம் என்று சொல்லப்பட்ட
 விரதங்களும் ஐவற்றினோடு பொருந்தியுண்டான நீங்காத தத்துவஞானத்
 தினாலுந் தருமத்யானத்தினாலும் வலிமையுடையவினைகள் தம்மையடை
 யாமல் நீங்கும்படியான வகையை நினையுங்கள். கூறப்படும் இருபத்திரண்டு
 பரிஷுக்கையுமுந் தவங்களும் விரதங்களுநிவ்வகை மூன்றினோடு மிகுந்த ஞான
 த்தினாலுந் தியானத்தினாலும் அருமையாகிய வினைகளுந் தத்தங்கருமத்தி
 னுடைய திதிபந்தசத்தியுடனே அனுபாகபந்தசத்தியுந் கணந்தோறுங்குறை
 வுபட்டுக் கரணத்திரயத்துக்கு மொத்த உதிர்ச்சியாகு மென்றறியுங்கள்.
 வைக்கப்பட்ட அடியிலேழ் கயிற்றகலமும் மத்திகளி லொருகயிற்றகலமும்
 அதினுடன் ஐந்து கயிற்றகலமுஞ் சிசுரத்திலொருகயிற்றகலமும் பதினென்
 கு கயிற்றயர்ச்சியும் பூரியினுடைய பிரமாணமாகும்: பழமையாகிய இவ்வுல
 கம் எனது பலவாகிய சீவன்களும் பிறத்தற்கும் முத்தியடைவதற்கும் அள
 வுபட்டவிடமென்றே பொருந்தி னோக்குங்கள். சொல்லுங்கால் அரிதாகிய
 திரவியமுதலாகிய சாதனவஸ்துகள் னோத்தையும் பிரிவில்லாமல் ஒரு தன்
 மையாக அடைந்தாற் பின்னுத்தெளிவுடைய நன்ஞானமும் நற்காட்சியும்
 நல்லொழுக்கமுமான சிவசருமந்தான் நன்மைபாக அருமையையுடைத்தா
 கும் பெருமையை யெண்ணுங்கள். அபிமானத்தினின்று நீங்கி இகத்திலு
 ண்டான பிரயோசனத்தை யெண்ணமல் உயிர்களிடத்திலிதமு மதரமு
 மாகு முண்மையான கிருபை யுண்டாகிப் பெருமை பொருந்திப் பொய்
 யும்பலையுநீர்க்கிய செம்மையினாலே சம்மியத் திருஷ்டிகளிடத்தி லுண்டா
 காரின்ற உபதேசமொழிக ளருமையென்றறியுங்கள். குற்றமில்லாத இந்தத்
 துவாதசாதுப் பிரோகையுந் முத்தியையடைபவருந் கொருமார்க்கமெ
 ன்று அருகபரமன் சொன்னபடியால், இப்படிச்சொன்னவைகளை நீங்கா

மன் மனத்திற் கொண்டு பாதுகாத்து அசைவில்லாமல் நாடோறு நடக்குதல் உபாயமாம்; எ-று.

வி - ரை. இதனால் சிவன் நித்தியமாதலும், அந்தசிவன் ஆசையினால் வினைக்கட்படுதலும், அவ்வினையாற் பிறப்பிறப்புண்டாதலும், அவற்றால் துன்பமெய்தலும், அவ்வினையைக்கெடுத்தால் முத்தியெய்தி இன்பம் அடைதலும், அவ்வினையைக்கெடுத்தற்கு உபாயமுங் கூறப்பட்டன. ஒழுகுதல் - எழுவாம்; சூது - பயனிலை.

நூற்று நாற்பத்தெட்டுக் கருமமாவன:- ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோஹநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம் என மூலப்பிரகிருதி - அ; மதிஞானாவரணீயம், சுருதஞானாவரணீயம், அவதிஞானாவரணீயம், மனப்பரியஞானாவரணீயம், கேவலஞானாவரணீயம், எனஞானாவரணீயம்-ரு; ஸகூடாதர்சனாவரணீயம், அஸகூடாதர்சனாவரணீயம், அவர்த்தீதர்சனாவரணீயம், கேவலதர்சனாவரணீயம், நித்திராதர்சனாவரணீயம், நித்திராநித்திராதர்சனாவரணீயம், ப்ரசலாதர்சனாவரணீயம், ப்ரசலாப்ரசலாதர்சனாவரணீயம், ஸ்த்யாநகந்திதர்சனாவரணீயம் எனதர்சனாவரணீயம் - க; ஸாதவேதநீயம், அஸாதவேதநீயம் என வேதநீயம்--உ; மித்யாத்வம், ஸம்யக்மித்யாத்வம், ஸம்யக் பிரகிருதி, அநந்தாநுபந்திக்ரோதம், மானம், மாயை, லோபம்; அப்பிரத்யாக்யானக்குரோதம், மானம், மாயை, லோபம்; பிரத்யாக்யானக்குரோதம், மானம், மாயை, லோபம்; ஸஜ்வலநக்ரோதம், மானம், மாயை, லோபம், ஹாஸ்யம், ரதி, அரதி, சோபம், பயம், ஜுகுப்பை, ஸ்திரீவேதம், பும்ஸவேதம், பும்ஸவேதம் என மோஹநீயம்-உஅ; நாகாயுஷ்யம், திராசகாயுஷ்யம், மதூஷ்யாயுஷ்யம், தேவாயுஷ்யமென ஆயுஷ்யம் - ச; நாகசுதி, திராசசுதி, மதூஷ்யசுதி, தேவசுதி எனகதிநாமம்--ச. ஏகேந்திரியம், த்வீந்திரியம், த்ரீந்திரியம், சதுரிந்திரியம், பஞ்சேந்திரியம் என இந்திரியநாமம்--ரு. ஓளதாரிகம், வைக்ரீயிகம், ஆஹாரகம், தைஜஸம், கார்ம்மணம் எனச்சரீரநாமம்-ரு. ஓளதாரிகாங்கோபாங்கம், வைக்ரீயிகாங்கோபாங்கம், ஆஹாரகாங்கோபாங்கம் என அங்கோபாங்கம்--ரு. ஓளதாரிகபந்தனம், வைக்ரீயிகபந்தனம், ஆஹாரகபந்தனம், தைஜஸபந்தனம், கார்ம்மணபந்தனம் எனப் பந்தனநாமம் - ரு. ஓளதாரிக ஸங்காதம், வைக்ரீயிக ஸங்காதம், ஆஹாரக ஸங்காதம், தைஜஸ ஸங்காதம், கார்ம்மணஸங்காதம் என ஸங்காதநாமம் - ரு. சமசதுர்ஸம்ஸ்தானம், நியக்ரோதஸம்ஸ்தானம், ஸ்வீதிஸம்ஸ்தானம், வாமனஸம்ஸ்தானம், குப்தஸம்ஸ்தானம், ஹண்டஸம்ஸ்தானம் என ஸம்ஸ்தானநாமம்--சு. வஜ்ரரிஷ்டபராமாசஸம்ஹார

* இவற்றில் அநேகம், சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம் சஎஅ, சஅக, சஅஉ -ம் பாடல்களிலும் பிறவற்றிலும் பொருள் விரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

நம், நாராசஸம்ஹநம், அர்த்தநாராசஸம்ஹநம், கிலிதஸம்ஹநம், அஸம்ப்
ராப்தாஸம்ஹநம், அஸ்பாடிசாஸம்ஹநம் என ஸம்ஹநநாமம் - சு. ஸ்நிக்
தஸ்பரிசம், ருகுஸ்பரிசம், சீதஸ்பரிசம், உஷ்ணஸ்பரிசம், குருஸ்பரிசம்,
லகுஸ்பரிசம், மிருதுஸ்பரிசம், காக்கஸ்பரிசம் எனஸ்பரிசநாமம் - அ. திக்த
ரஸம், கடகாஸம், கஷாயாஸம், ஆம்ரஸம், மதுரஸம் என ரஸநாமம் - ஓ.
ஸுகந்தம், துர்க்கந்தம் என கந்தநாமம் - உ. சுவேதவர்ணம், பீதவர்
ணம், ஹரிதவர்ணம், அருணவர்ணம், கிருஷ்ணவர்ணம் எனவர்ணம் - ஓ.
நாககத்யாநுப் பிராப்தி, திரயக்கத்யாநுப் பிராப்தி, மனுஷ்யகத்யாநுப் பிரா
ப்தி, தேவகத்யாநுப் பிராப்தி என கத்யாநுப் பிராப்தி - ச. அருருலகு
உலகாதம், பரகாதம், ஆதபம், உத்தியோதம், உச்சுவாஸநிச்சுவாஸம், பிர
ஸ்தவஹ்யோகதி, அப்பிரஸ்தவஹ்யோகதி, பிரத்தியேகசரீரம், ஸாதார
ணசரீரம், த்ரஸநாமம், ஸ்தாவரநாமம், சுபநாமம், அசுபநாமம், சுபகந்தூர்ப்ப
கம், ஸுஸ்வரம், துஸ்வரம், ஸுக்ஷ்மம், பாதரம், பர்யாப்தி, அபர்யாப்தி,
ஸ்திரம், அஸ்திரம், ஆதேயம், அநாதேயம், யசஸ்க்கீர்த்தி, அயசஸ்க்கீர்த்தி,
நிரம்மாணம், தீர்த்தீகரத்துவம் எனநாமம் - உக; ஆ. கசஅ.

உச்சைர்கோத்திரம், நிச்சைர்கோத்திரம் எனகோத்திரம் - உ. தாநாந்
தராயம், லாபாந்தராயம், போசாந்தராயம், உவபோசாந்தராயம், வீர்யாந்த
ராயம் என அந்தராயம் - ஓ. அகமூலேந்தரப்பிரகிருதிகளாம். பஞ்ச
பரிவர்த்தனையாவன:—திரவ்யபரிவர்த்தனை, க்ஷேத்ரபரிவர்த்தனை, காலபர்
வர்த்தனை, பாவபரிவர்த்தனை, பவபரிவர்த்தனைகளாம். வீபாவதுகம் மூ
னஞாவன:—சரீரதுக்கம், மானஸதுக்கம், ஆகததுக்கங்களாம். கரணமூன்
றாவன:—மனோவந்தக்கரணம், வாகந்தக்கரணம், காயவந்தக்கரணங்களாம்
கஷாயம் நன்காவன:—அனந்தானுபத்தி, அப்பிரத்தியாக்யநம், பிரத்திய
க்யானம், சஞ்சவலநங்களாம். பிராணிஸம்யமம் ஆறாவன:—பிருத்விகாயம்
அப்புக்காயம், தேஜஸ்காயம், வாயுகாயம், பாகதகாயம், வஸ்பதிசாயங்களாம்
விஷயஸம்யமம் ஆறாவன:—ஸ்பரிசநேந்திரியம், ரஸநேந்திரியம், கிராணே
திரியம், சுகூஸநிந்திரியம், சுரோத்திரேந்திரியம், மனோந்திரியங்களாம்.

அஸ்ரவம் பத்தாவன:—ஹிநாஸ்ரவம், அவதிகாஸ்ரவம், ஈர்யாபத
ஸ்ரவம், கஷாயாஸ்ரவம், ஞானாஸ்ரவம், அஞ்ஞானாஸ்ரவம், புண்ணிய
ஸ்ரவம், பாவாஸ்ரவம், திரவ்யஸாஸ்ரவம் பாவாஸ்ரவங்களாம். திரிகுப்
யாவன:—மனோகுப்தி, வாக்குப்தி, காயகுப்திகளாம். ஸமிதி ஐந்தாவன:—
ஈர்யாஸமிதி, பாவாஸமிதி, ஈஷணாஸமிதி, ஆதாநிக்ஷேபணாஸமிதி, வ்யு
ஸர்கஸமிதிகளாம். தசதர்மமாவன:—உத்தமக்ஷம் உத்தமார்தவம்,
உத்தமார்த்தஜவம், உத்தமஸத்தியம், உத்தமசௌசம், உத்தமஸம்யமம்
உத்தமதவம், உத்தமத்யாகம், உத்தமகிஞ்சியம், உத்தமபஞ்சமசரிய

களாம். அதுப்பிரேஷை பன்னிரண்டாவன:—அரித்தியம், அசரணம், ஸம்ஸாரம், ஏகத்துவம், அந்யத்துவம், அசுசித்துவம், ஆஸ்ரவம், ஸம்வரை, நிர்ஜ்ஜரை, லோகம், போதிதூர்லபம், தர்ம்மஸ்வராக்கியாநங்களாம். பாஹ் யதபம் ஆரூவன:—அந்சனம், ஆவமோதர்யம், ப்ரததிபரிஸங்கியானம், ரஸபரித்தியாகம், விவக்தசையாஸம், காயக்கிலேச்சங்களாம்.

அந்தரங்கதபஸு ஆரூவன:—பிராயச்சித்தம், விநயம், வையாப்பிரத் தியம், ஸ்வாத்தியாயம், வ்யுத்ஸர்கம், தியானங்களாம். பரிஷுஹஜயமாவன:— ஸூத் விபாஸ சீதஉஷ்ணாதம்ச மசகநாச்சா அரதிஸ்தீசர்யா நிஷத்தயா சய்யா ஆக்ரோச வத யாசநா அலாப ரோக திருஷ்ண ஸ்பரிச மலஸ்பர்ச ஸக்தாரா புரஸ்கராபிரக்ஞா அஜ்ஞாந ஆதர்சங்களாம். கரணத்திரயமா வன:—அதப்பிரவீருத்திகரணம், அபூர்வகரணம், அரிவிருத்திகரணங் களாம். ஸாதனவஸ்துக்களைந்தாவன:—மானுஷ்யதேகம், கர்ம்மபூமி, மோ ஸ்ஷமடையுங்காலம், சுபபரிணாமம், முடிந்தபவங்களாம். ரத்நதர்யமூன் றுவன:—ஸம்மியக்ஞானம், ஸம்மியக்தர்சனம், ஸம்மியக்சாரித்திரங்களாம்.

மடக்கு விருத்தம்.

குதும்போ தார்புழைத் தேதங்கூர் சிறிடையிற் சுடரும்பூ ணர் களுடன் படர்வண்டார் சாவுடனி, பூதும்போ தாரமனி மீதுந்நீ ரா வமர நுலகந்தான் பாடவெறி யில்கும்பூ வேறிபிறை, போதும்போ தானியல்வ னேதும்போ தானியல்வன் பொழியுப்பூ வானிமற பொழி யும்பூ வானிமறங், காதும்பே ராழியுடன் பேரதும்பே ராழியுடன் க முழும்பே ரோதையனே குழும்பே ரோதையனே.

இ - ள். பெரிதான சமுத்திரம் போல வொரு தன்மையாகப் பொருந்துகின்ற திவ்வியத்தொனியை யுடையவனும், கூட்டமாகிய ஆயிர த்தெட்டி நாமங்களினாலே யோதப்படுஞ்சுவாமியுமான அருகபரமன், சொக்க ட்டான்காயுந் தாமரைமூலையும்கூடப் பொருந்திய தனங்களுக்கு வருத் தப்படுகின்ற சிற்றிடையிற் பிரகாசியாகின்ற மேகலாபரணமுடைய மாதர் களுடன் பரந்தசுரும்புகள் பொருந்திய கற்பகச்சோலையினின்றும், வன்கொ ள் பாடுகின்ற மலர்கள் பொருந்திய சுயனத்தினின்றும் நீங்காத தேவர்களும் உலகத்தாரும் பாதத்தைத்துதிக்க வாசனைவிளங்குகின்ற தாமரைப்பூவில் மர்ந்து கணப்பொழுதும் வீண்போகாம லெங்குஞ்சஞ்சரிப்பான், எப்பொரு ள் மொவ்வாத குணமுடையவன், பிரயோகியாகின்ற மலராகிய பாணங்க ளுடைய மண்மனது வீரத்தினின்று நீங்கிய பொலிவினையுடையவனும் பாவத்தை மோதிநடக்கின்ற தருமசக்கரத்துடன் வருவான்; எ - று.

இதனால், அருகனுடைய பெருமை கூறப்பட்டது. ஐயன் - எழுவாய்; போதும் - பயனிலை. (எஎ.)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

ஓதா துலகிற் பொருளனைத்துமுடனே யுணர்ந்தா னுணர்ந்தவற்றை
வேதா கமங்க ளாதேழால் விரித்தான் விமலன் விரித்தளவே
கோதார் நெஞ்சத் தவர்பிறழக் கொண்டே தாமே கண்டார்போற்
பேதா பேதம் பேதமெனப் பிணங்கா நின்றார் பிரரித்தே.

இ - ள். உலகத்திலுள்ள அறுவகைப்பொருளையு மொருவராலும்
சொல்லப்படாமலே யோகதன்மையாலே யறிந்தவனும், தானறிந்த வெல்லா
வற்றையும் வேதாகமமென்னும் பெயரினையுடைய நூற்பத்திரண்டங்கத்தி
னாற் சொன்னவனுமாகிய அருகன் சொன்னமட்டும் குற்றம் பொருந்திய
மனமுடையவர்கள் மாறுபாடாக் கொண்டு, தாங்களே கண்டவர்கள் போல,
பேதமாயும் அபேதமாயுரிருப்பதையறியாமன் மயங்கி பேதமும் அபேத
மும் வேறுவேறென்று மாறுபடுகின்றார்கள். எ - று.

இதனால் மித்தியா திருஷ்டிகளுடைய சாத்திரம் பழிக்கப்பட்டது. நெ
ஞ்சத்தவர்--எழுவாய்; பிணங்காநின்றார்--பயனிலை. (எஅ.)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

பிரமனே காமனைவெந் கண்ட வென்றிப் பெருமானே கருவினிலை
வினையை வென்ற, சரமனே சுகமுழுதும் வணக்கச் செல்லுஞ் சது
முசனே நின்முகப்பேர் தரியார் மீது, கரமனே கம்படைத்துப் படை
க ளோந்திக் கண்ணனே கம்பரப்பிக் கனல்கள் சிந்திச், சிரமனே கஞ்
சுமந்து செருச்செய் தோடுந் தேவரோ வீரரெனத் தேர்கிற் பாரே.

இ - ள். பிரமனே! மன்மதனைச் சயித்த வெற்றியையுடைய கருத்
தனே! கருப்பத்திற் பிறக்கநிலைத்த கருமத்தை வென்ற சரமதேசத்தை
யுடையவனே! உலகமுழுதும் பணிய நடக்கப்பட்ட நான்ருகனே! உனது
மார்க்கங்களாகப் பெயரைத்தரியாதவர்களாகி, தேகத்தின்மீது பலவாகக்
கைகளைப்பெற்று ஆயுதங்களை அந்தக்கையிற்றறித்துப் பலவாகக்கண்களை
விழித்து நெருப்புக்களையிறைத்துப் பலவாகத் தலைகளைத்தாங்கி யுத்தத்
தைப் பண்ணியோடுகின்ற தேவர்களையோ வீரரென்று சாதுக்கள் தெளி
வார்கள்; எ—று.

இதனால், மித்தியா தெய்வம் பழிக்கப்பட்டது. சாதுக்கள் - எழுவாய்;
தேவரை - செயப்படுபொருள்; தேர்கிற்பார் - பயனிலை. (எக.)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

பாரே முடையாயைப் பாரளந்து படைத்துண்டா யென்கு வேளே
காரேர் கருமக் கடல் கடந்த கைவலத்தா யென்குவேளே
போரேறு காமன் பொருசிலையி னுணறுத்தா யென்கு வேளே
நேரே யெழுபிறப்பும் நீதலைவன் யானடிமை யென்கு வேளே.

இ—ள். பூமியேழையுமுடைய நின்னை யந்தப் பூமியைப்பரமானு
வினால் அளந்தியாவர்க்குத் தெரியவுரைத்து ஞானத்தினால் விழுங்கினுயென்
று சொல்லுவேளே, கருமையையேற்ற வினைக்கடலைத்தாண்டிய முத்தி
யை யுடையவனே யென்று சொல்லுவேளே, யுத்தத்திற் சிங்கம் போன்ற
மன்மதன் பொருகின்ற தனுவினுடைய நாரியை அறுத்தனே யென்று சொ
ல்லுவேளே; நேராக ஏழ்பிறப்பினும் நீயே சுருத்தன்; யானே அடிமையான
வனென்று சொல்லுவேளே! எ - று.

இதனால், ஜீவராசிகளுக்கு ஆதாரமானவனிவனே யென்பது கூறப்
பட்டது. யான் - எழுவாய்; நின்னை - செயப்படுபொருள்; என்குவேளே-
பயனிலை. (அ0)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

ஒரேழு பங்குரை வரம்பில்குணந் தோறுமொரு பொருளுக் கோதிப்
பாரேழுந் தொழவிருந்த பண்ணவனைப் பணியாதே யனந்த கால
மீரேழு தலத்திலிரு நெறிவழியி லைங் கொட்பிற் கதிக ணன்கி
னேரேழு பிறவிகளி னிருவினையி னொருவினையே னின்ற வாரே.

இ—ள். ஒருபொருளுக்களவில்லாத குணங்கடோறு மேழுவகை
யான நியாயமொழியையுபதேசித்தே யேழுவகைப்பட்டவுலகமும் வணங்க
வீற்றிருக்கசுவாரியை வணங்காமலேதான்; அனந்தகாலமாகப்பதினான்கான
மார்க்கணஸ்தானத்திலுள்ளிலாற்றுறவறமாகிய மார்க்கத்திலும் பஞ்சவிட
யங்கள் லும் நான்கு பிறப்பிலுண்டாகுகின்ற வேழுபிறப்பிலு மிருவினையி
ருளே யொருவினையையுடைய யானின்றவிதம். எ - று.

இக் குறில், அருகனைப் பணியாதார் பிறவியறக்கமாட்டா என்பது கூற
ப்பட்டது. நின்றவிதம் - எழுவாய்; பணியாதே - பயனிலை.

மார்க்கணஸ்தானம்பதினான்காவன:—கதி, இத்திரியம், காயம், யோகம்,
வேதம், கஷாயம், ஞானம், ஸம்யமம், தர்சனம், லேசியா, கவ்யத்வம் என்பன.

ஸப்தபகி நியாயமாவன:—ஸ்யாதஸ்தி, ஸ்யாந்நாஸ்தி, ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தி, ஸ்யாத்வக்த்வயம், ஸ்யாதஸ்திவக்த்வயம், ஸ்யாந்நாஸ்திவக்த்வயம், ஸ்யாதஸ்திநாஸ்திவக்த்வயம் என்பன.

காப்பியக்கலித்துறை.

(அக)

நில்லாத செல்வத்து நிற்பேமை நீயஞ்ச லென்னாவிற
புல்லா தருட்கென்று புத்தேளிர் சொல்லும் புகழ்ச்சோதியே
யெல்லா வுபிர்க்கு மளிக்கின்ற நின்னேயி யின்றென்கொலோ
னில்லா லலைத்தென்கண் மாரன்செய் வெந்நோய் விலக்காததே.

இ - ள். அநித்தியமான செல்வத்தினிற்குமெங்களை நீ பயப்படா
தேயென்று சொல்லாவிட்டால் நினதுகிருபைக்குப் பெருமையுணையாதெ
ன்று தேவர்கள் சொல்லுகின்ற புகழையுடைய சோதியாகிய அருகனே!
ஐவகைப்பட்ட உயிரையுரிநுகழ்கின்ற உனது தருமசக்கரமானது, மன்மத
னாவனிப்பொழுது கருப்பு வில்லினாலே யென்னையிலவுபடுத்தி என்னி
டத்திற்செய்கின்ற வெப்பமாகிய வியாதியை நீக்காத தென்னகாரணமோ?
எ - று.

வி-ரை. இதனால் அருகனது பெருமையுந் தனதெளிமையுந் கூறப்பட
ட்டன. நீக்காதது - எழுவாய்; என்கொல் - பயனிலை. (அஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

விலங்காய்ப் பிறந்து தடுமாறி வீழ்வார் தம்மைத் தேவரிவர், கலங்
காக் கருணை யாற்றிற்றந்து காப்பா ரென்பீர் பிறவாது, நிலங்காப் பார்
வன் பிலங்காப்பார் நெடுவான் காப்பார் விலங்குகளையும், புலங்காப் பார்
தம் மொழிகேட்டுப் புனிசாப் பாரைப் போற்றீரே.

இ - ள். மிருகங்களாகி உலகிற்றிற்று சமுசாரத்தில் விழுமவர்
களைத் தேவர்களென்று மித்தத்தேவர்கள் மயக்கமில்லாத கிருபையினாலே
அவதரித்துச் சீவன்களை இரட்சிப்பார்களென்றுஞ் சொல்லுமவரே! என்
றும் பிறக்காமற் பூரியைக் காவல்செய்வார்; வலிமைபொருந்திய பாதலத்
தைக் காவல்செய்வார்; நீண்ட சுவர்க்கத்தைக் காவல் செய்வார்; மிருகங்கள்
போன்ற பஞ்சவிடயங்களைக் காவல்செய்வார்; இத்தன்மையையுடையவரு
டையதருமமொழியை மனத்திற் பொருத்தக்கேட்டு உலகத்தில் வாழுஞ்
சீவன்களைக்காவல்செய்யும் அருகபாமேட்டியைப் போற்றுகள்; எ - று.

வி-ரை. இதனால் அருகபரமனது பெருமை கூறப்பட்டது. என்பீர் -
எழுவாய்; காப்பாரை - செயப்படுபொருள்; போற்றீர் - பயனிலை. (அக)

வேண்பா.

போற்று மிதுவென்கொல் பொய்நூல் களைப்புலவீர்
சாற்று மனந்த சதுட்டயத்தா—னேற்றுந்
துளக்கப் படாத சுருதியா லல்லா
லளக்கப் பட்டோ வறம்.

இ - ள். அறிவுடையவரே! நீங்கள் செய்யாகிய சாத்திரங்களைப் போற்றுகின்ற இச்செய்வென்னகாரணம்? சொல்லப்பட்ட அந்த சதுட்டயங்களையுடைய அருகபரம நரங்கமேற்றிய அசைக்கப்படாத வேதத்தாலல் லாமற் தருமமானது மற்றொன்றால் அளவுகாணப்படுமோ? எ - று.

வி-ரை. இதனால், அருகபரமனோதிய தருமமே மெய்யான சாத்திர மென்பது கூறப்பட்டது. புலவீர் - எழுவாய்; அளக்கப்படுமோ - பயனிலை. (அச)

கட்டளைக் கலத்துறை.

அறமா முயிர்க்கொலை யென்னின்மற் றுருயி ரோம்புகதலோ
மறமா வதுமறஞ் செய்தவ ரெய்துவர் வானமென்றற்
பிறமா நரகம மெய்தவர்க் கோபிண்டி வாமன்மெய்நூற்
பிறமா றுகொண்டசின் னூற்றிண்ணர்கா ளொன்று செப்புமினே

இ - ள். அசோகிலமர்ந்த அருகபரமனுடைய உண்மை விளங்கா நின்ற பரமாகமத்தினுடைய வகைக்குமாறுபாடுகொண்ட அற்பநூலின்கண் உறுதியையுடையவரே! சீவனைக் கொல்லுத லறமாகுமென்று சொன்னால் நிறைந்த சீவனையிரட்சித்தலோ பாவமாவது? பாவத்தைப் பண்ணினவர்கள் சுவர்க்கத்தையடைவார்களென்று சொன்னாற் கொடிய நரகமானது தருமத் தைப் பண்ணினவருக்கோ? இரண்டிலொருதுணிவு சொல்லுங்கள்; எ - று.

வி-ரை. இதனால் மித்தியாதிருட்டிகணால் பழிக்கப்பட்டது. சின் னூற்றிண்ணர்கள் - எழுவாய்; ஒன்றை - செயப்படு பொருள்; செப்புமின் - பயனிலை; பிற என்பது அசை. (அடு)

எழுகீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்.

மின்னிடை மடவார் குழைதொடர்ந் தகன்று விடந்தரு படை விழிக் குடைந்து, வெங்கிடு மவர்கள் வீரரே லுலகில் வீரரல் லா தவ ருளரே, கொன்னுடை நெடுவே லரசரு மமர குலமுரின் னடி முதல் வணங்கி, நின்னுடை யடியே யருளென விருந்த நிமிலனே நீயலா விடினே.

இ - ள். அச்சந்தருதலை யுடைத்தாகிய நீண்ட வேலினையுடைய சக்கரவர்த்திகளும் தேவர்களுடைய கூட்டமு முன்னுடைய பாதத்தடியிலிறைஞ்சி உம்முடைய பாதத்தை யெங்களுக்குக் கொடுமென்று சொல்ல வீற்றிருந்த நிருமலனே! நீயல்லாவிட்டால், மின்னலை யொத்த இடையை யுடைய மாதர்களது குண்டலத்தையுடையகாதளவுத் தாவிப்பார்த்து விடும் பொருந்திய வான் போன்ற கண்களுக்குத்தோற்று முதுகு காட்டியோடும வர்கள் வீரர்களான லுலகத்தில் வீரரல்லாதவர்களுண்டோ? எ - று.

வி-ரை. இதனால் வினையினீங்காதவை மித்தியாதெய்வங்களென்று அத்தெய்வம் பழிக்கப்பட்டது. வீரரல்லாதவர் - எழுவாய்; உளரே - பயனிலை. (அசு)

கல்விநீத்தம்.

விட்டகல்வ தேகருமம் வெய்யவினை காண்முன்
கட்டமுறு னுங்குல மடங்கமடி யக்கார்
மட்டவிழு மாமலரின் வந்தவர தர்க்கென்
னிட்டமிட மாயின தினித்தொடர்விழீலேனே.

ப - ள். வெப்பமான வினைகளை! மிகுந்த நெருப்பினுள் ஆதியிலும் முடைய குலமுழுவதுங் கெடச் சலத்திலே தேனானது விரியாரின்ற பெருமையையுடைய தாமரைப்பூவிற் றிருவுலாவந்த கருத்தனுக்கு என்னுடைய அன்பே இடமாயிற்று; இனியும்மொடு தொடர்ச்சியில்லை; ஆதலாலென்னை விட்டகல்வதே காரியமாகும்; எ - று.

வி-ரை. இதனால் அருகனிடத்திற் றனதுமனமடைந்த பெற்றி கூறப்பட்டது. அகல்வதே - எழுவாய்; கருமம் - பயனிலை. (அஎ)

கல்விநீத்தம்.

தொடர்படு சடையுட னிருந்து தோகையர்க்
கிடர்படு மனத்தவ ரிறைமை கேட்பரோ
படர்படு கதிப்பெயர்ப் பவ்வ நான்கையு
திடர்பட வெகுண்டவர்க் குரிய செல்வரே.

இ - ள். பாவிய நான்குகதியென்ற பெயரையுடைய நான்கு கடலையு மேடாகக் கோபித்த அருகருக்குரிமை யென்னுஞ் செல்வத்தை யுடைய சாதுக்கள், தொடர்ச்சிபட்ட சடையுடனேவீற்றிருந்து மாதர்களுக்குத் துன்பப்படும் மனத்தையுடையவருடைய சுவர்த்தித்துவத்தை யொருவர் சொல்லக் கேட்பார்களோ; எ - று.

வி-ரை. இதனால் அருனுடைய அடியார் மித்தியாதெய்வங்களை மதியாரென்பது கூறப்பட்டது. செல்வர் - எழுவாய்; இறைமையை - செயப்படுபொருள்; கேட்பரோ - பயனிலை. (அஉ)

அறுசீர்க்கழ் நெடிவ்விருந்தம்.

செல்வ ரென்று தாந்தம்மைத் தேறிக் கல்வித் திருவுடைய மல்லன் மதியோர் வறுமை யைக்கண் டிகழு மடவார் பாலணுகோ மல்லல் வினைவெங் கலிகடிந்திட்டகிலம் புரக்குந் தனிச்செங்கோற் றொல்லை மறைநா யகன்றருமச் சுடர்மா மணிகைக் கொண்டோமே.

இ - ள். துன்பத்தைத்தரும் வினையாகிய வெப்பம் பொருந்திய வறுமையைநீக்கி யாவற்றையும் அளிக்கின்ற ஒப்பற்ற ஆனையாகிய பழமையையுடைய வேதத்தைச்சொன்ன அருகபரமனுடைய தருமமாகிய பிரகாசியானின்ற பெருமைபொருந்திய இரத்தினத்திரயத்தைக் கையிற் கொண்டோமாகையால் தாங்கள் செல்வத்தையுடையோமென்று தங்களைத் தெளிந்து கல்வியாகிய செல்வத்தையுடைய வளப்பம் பொருந்திய புத்தியையுடையவரது தரித்திரத்தைப்பார்த்து நிந்தியானின்ற பேதைமையையுடையவரிடம் யாஞ் சேரோம்; எ - று.

வி-ரை. இதனால் மித்தியாதிருட்டிகளெவ்வளவு செல்வத்தராயினும் சம்மியத்திருட்டிகட்கிணையாகாரென்பது கூறப்பட்டது. யாம் - எழுவாய் மடவாரை - செயப்படுபொருள்; அணுகோம் - பயனிலை. (அக.)

ஆசிரிய விருந்தம்.

கொண்டல் வண்ணனைப்பண்ணவர் தலைவனைக்கொலைகடிந்துயிரோம்
கொற்றநேமியங்கடவுளைமகரவெல்கொடியவன் தனைக்காய்ந்துபுழை
தொண்டர்சிந்தையிற்றுணிபுநன்மதியெனத்தோன்றுதன்சுடரோனை
தூய நான்மறைத்தலைவனையறிவனைத் தொழாதவர் தொலையாதத்
சண்டவெந்துபர் நரகினில் வெருவுறு விலங்கினிற் பசியாலே
தளர்ந்து நல்லரி விழந்தமா னிடத்தினிற் ருழந்தினி வரும்பேரப்
பண்டை வல்வினைப் பெரும்பகை துரந்திடத் துரந்திடத் தமொறிப்
பரிவு கொண்டொரு நிலையிலா வருந்துவர் வருந்திலர் பணிவாரே.

இ - ள். மேகம்போன்ற நிறத்தையுடையவனை, கடவுளர்களுடைய நாயகனை, கொல்லுதலைநீக்கிச் சிவனை யிரட்சியானின்ற வெற்றிபொருந்திய தருமச்சுரத்தையுடைய அழகியசுவாமியை, மகாமீனெழுதிய யாவற்றையுஞ்

செயித்த கொடியையுடைய மன்மதனைக்கொன்று அடியவருடைய மனதினல்லபுத்தியென்று சொல்லத் துணிந்து உதிக்கின்ற குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை, பரிசுத்தமான எங்கு வேதத்திற்கு முதல்வனை, ஞானியை வணங்குமவர் துன்புறார்; வணங்காதவர்கள், நீங்காத மிகுந்த வெப்பமாகிய துன்பத்தைத்தரு நாகத்திலும் பயப்படுகின்ற மிருகத்திலும் பசியினாலே சோர்ந்து நல்லஞானத்தையிழந்த மனிதர்களிலும் பிறந்து மேல்வரப்பட்ட மிருதியையுடைய அநாதியிற்கட்டிய வலியையுடைய தீவினையாகிய பெரியபகைவன் செலுத்தச்செலுத்த மயங்கித் துன்பங்கொண்டொரு நிலையுமில்லாமற் புதுபுதுவார்கள்; எ-று.

வி-ரை. இதனால், சூலசீவாதாரன் அருகனே என்பது கூறப்பட்டது. வணங்குமவர்-எழுவாய்; துன்புறார்-பயனிலை; வணங்காதவர்-எழுவாய்; துன்புறுவார்-பயனிலை. (கூ)

ஆசிரிய வ்ருத்தம்.

களி.

பண்டயன்றலை மண்டையிற்றிரு மாலாற்கு நிறைத்திடும்

பழையமந்திர மன்றுமந்திர யானமோதிய போதியா

னுண்ட மந்திர மன்றுவேதியர் வேதமந்திர மோதின்

னுண்ணுமந்திர மன்றெனவிடை நண்ணுமந்திர மந்திரத்

தண்டர்தம்பதி கண்களாயிர முங்கரங்களு மாடின்

முடிநெஞ்சு களிப்பவஞ்ச மொளிப்பனவும் பெருநூறுவாய்க்

கொண்டமந்திர மெமக்கனந்த சுகத்தை யேதரு மந்திரங்

கொற்றமுக்குடை நற்றவன்றமர் கூறுமந்திர மஞ்சமே.

இ-ள். என்னாலிலே பொருந்துமந்திரம், விமாந்திலேவாழும் தேவர்களுடைய நாயகனான இந்திரன் ஆயிரங்கண்களும் ஆயிரங்கைகளுமாகும்படியெதிரேநின்று நடத்தும்மனமானது சந்தோஷிக்க கபடமொளிக்க ஐந்துறுவாயிலும் செபித்துக்கொண்ட மந்திரம், எங்களுக்கு கனந்தசுகத்தைக் கொடுக்குமந்திரம், வெற்றியையுடைய மூன்று குடையையுடைய நல்லதவத்தையுடைய அருகனதுபத்தர்கள்சொல்லும் பஞ்சமந்திரமும்; ஆதியிற்பிரமனுடையதலைமண்டையில் விஷ்ணு அரனுக்கு நிறைத்த பழங்கள என்று; கள்ளின் விதியைச்சொன்ன வரசநிழலையுடைய புத்தன் குடித்த கள்ளன்று; பிரமணர் வேதமந்திரத்தை யோதிக்கொண்டு குடிக்கின்ற கள்ளன்று; எ-று.

வி-ரை. இதனால் பஞ்சமந்திரத்தினது பெருமை கூறப்பட்டது. மந்திரமஞ்சம்-எழுவாய்; கள்ளன்று-பயனிலை. (கக)

எண்சீர்க்கழி நெடில்விநீத்தம்.

அஞ்சன நெடுங்கயல் கொடுங்குழை நெருக்கு
மாணன வரம்பையர்க ளாயிரவ ராடுங்
கஞ்சமல ராயிர மருங்குடைய தெய்வக்
காமர்நளி னத்தமரர் கைதொழ நடந்தாய்
வெஞ்சின மடங்கலொடு குஞ்சமமு நண்பாய்
மேனியொழு கப்புளனி காவல்புரி வீரா
நெஞ்சநிறை வல்லரண் முருங்கவொ ரனங்கள்
நின் றுமலை யாநிலைமை யென்றுபெறு வேனே.

இ - ள். மைதீட்டிய நீண்ட சேற்கெண்டையாகிய கண்கள் கனமான குண்டலம் பொருந்திய காதை நெருக்குகின்ற முகத்தையுடைய தெய்வமாதர்கள் ஆயிரவர் நடிக்கப்பட்ட தாமரைமலர்கள் ஆயிரம் பக்கத்திலுடைத்தாகிய தெய்வத்தன்மையையுடைய அழகிய தாமரைப்பூவில் தேவர்கள் கைகளைக்கூப்பி வணங்க நடந்தவனே! வெப்பம் பொருந்திய கோபத்தையுடைய சிங்கத்துடனே யானையுஞ் சினேகமாய்ப் பொருந்திநடக்க உலகத்தைக் காத்தலைச்செய்யாநின்ற அந்த வீரியனே! கற்பாகிய வலிமையுடைய மதிலழிய ஒரு மன்மதனெதிரின்று சண்டை பண்ணாத நிலையான தன்மையை யெப்பொழுது அடைவேன்? ஈ - று.

வி - னா. இதனால் காமங்கடத்தலே முத்திக்கு நெறியென்பது கூறப்பட்டது. யான்-எழுவாய்; நிலைமையை-செயப்படுபொருள்; என்று பெறுவேன் - பயனிலை.

(கூஉ)

ஆசிரிய விநீத்தம்.

பெறுவ தெண்டிசை கைதொழ வருளறர் தருதனிச் செங்கோலாற்-பிறங்குமுவுல கொருங்குட னுள்வதொர் பெருமையைப் பெறுதிங்கு, மறுவ ரும்பெருந் துயர்கரு வினைப்பழம் பகைவர்கை யகப்பட்டு- வருந்து நின்றதுன் றிருந்தடி நினைகுவ தருமையின் வெறிவீச, வறுப தந்தொடர்ந் தெழுநரம் பெனமுர விசைகுழு கும்மென்ன - வலங்கு தண்மதுத் திவலையொ டிழிதரு மலர்மழை வலையத்து, ஞ்றுவர் வந்தனை செயவிருந் தருளிய வும்பர்நா யகனையென்-னுள்ள மாமலர் மிசையினு மொருபொழு துலாவெழுந் தருள்வாயே.

இ - ள். வாசனைவீச வண்டினங்கள் பின்றொடர்ந்து சத்தசுரம்போலச் சப்திக்கின்ற இராகமானது குமுகம் மென்றொலிக்க அசைகின்ற குளிர்

நத தேன்றுளியுடனே யிறங்குகின்ற புஷ்பமாரியினுடைய வட்டத்தினுள் முனிவர்கள் வணக்கத்தைச்செய்ய வீற்றிருந்த தேவர்களுக்கு நாதனே! இவ்விடத்தில் எட்டுத்திக்குமுள்ளாகக் கைகளைக்கூப்பி வணங்கப்பெறுவதுமருளாகிய தருமத்தைக்கொடுக்கின்ற ஒப்பற்றஆக்கினையினாலே விளங்குகின்ற மூன்றுலகமுமொன்றாக வொருதன்மையாய் ஆள்வதுமாகிய ஒப்பற்றபெருமையை யடையாமற் குற்றங்கள் உறுகின்ற மீருத்த துன்பத்தைக்கொடுக்கின்ற வினைகளாகிய பழமைபொருந்திய பகைவர் கையில் அகப்பட்டு உன்னுடைய திருத்தமாகிய பாதங்களை நினைகுவதருமையாகையால் என் மனமானது துன்புறுகின்றது; ஆகையாலென்னுடைய உள்ளமாகிய பெருமை பொருந்திய தாமரைப்பூமேலு மொருகணந் திருவுலாவெழுந்தருள்வாய்; எ - று.

வி - னா. இதனால் அருகளை மனத்தில் வையாதவர்கள் சுருமங்கெடுத்துவீடுபெறமாட்டார்களென்பது கூறப்பட்டது. நாயகனே, நீ - எழுவாய்; உலாவெழுந்தருள் - பயனிலை. (கரு)

வஞ்சி விநீந்தம்.

அருவினை விடும்பகவர் சித்தர்க
 ளொருதுறவு தந்தருளு முத்தமர்
 சுருதிகள் பயந்தருள்செய் சுத்தர்க
 டிருமுனிவர் தங்கள்பெயர் செப்பவே.

இ - ள். அருகருஞ் சித்தர்களும் ஒப்பற்ற தவத்தைக்கொடுக்கின்ற ஆசாரியரும் வேதங்களையோதுவித்து இரட்சியாநின்ற உபாத்தியாயர்களும் சித்தித்திருவையுடைய சாதுக்களுமாகிய பஞ்சபரமேஷ்டிகளுடைய நாமங்களைச்சொல்லவே வெல்லுதற்கரிதாகிய வினையானது சேவனைவிடும். எ-று

வி - னா. இதனால் பஞ்சமந்திரமே முத்திக்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. வினை - எழுவாய்; சேவனை - செயப்படுபொருள்; விடும் - பயனிலை. (கசு)

கலித்தாழிசை.

பல்லுருவ மெல்லாம் படைத்தேனுக் கெட்டாத
 வெல்லுருவாய் நீண்ட வெழிலுருவம் யாதரோ
 வெல்லுருவாய் நீண்ட வெழிலுருவ முக்குடைக்கீழ்த்
 தொல்லுலக மூன்றுந் தொழ்ச்சூழ் வினையென்னும்
 வல்லிருள் துறந்திடுவ தன்றே.

இ - ள். பலவாகிய வருவங்களெல்லாமெடுத்த எனக்கடைக்கூடாத பிரகாசியாரின்ற உருவமாயுயர்ந்த அழகிய வருவமானதியாதுதான்; பிரகாசமாகிய வருவமாகி வளர்ந்த அழகிய உருவமானது, முக்குடைநீழலிற் பழமையாகிய மூன்றுலகமும் வணங்கச் சீவனைப்பற்றிய வினையாகிய வலிய இருட்டை ஒட்டுவதன்றோ; எ - று.

வி - ரை. இதனால் சித்தருடைய உருவங்கிடைத்தல் அரிதென்பது கூறப்பட்டது. உருவம்-எழுவாய்; யாது-பயனிலை; உருவம்-எழுவாய்; இருட்டை-செயப்படுபொருள்; துறந்திடுவதன்றே-பயனிலை. (௬௫)

சந்தவிந்தம்.

இடுகடை தளரவார் செற்றன வினையன வினையர்தோள் வெற்ற மு-மிதயமு நிறையுமோ டப்பொரு தெறிவன முளரிநாண் மொட்டினை, யடுவனவிவையென நச்செழிலியில்விழி மயிலனார் கச்சணி-யணி முலை பரசிமா லுற்றுள மலமரு செயலெலாம் விட்டன, முடுகிய விவுளிதேர் வெற்புறழ் முரணிய மறவர்கால் செற்றதொர்-முரிதிரையுவரிபோன் மொய்த்திகன்முறுகுதொறொழுஞ்சோரிப்புனல், கடுகிய கதிகளா கத்தெறு கறுவுகொ டமர்செயா தொத்தெழு-கருணைகொடுலகமாள் கொற்றவர் கடிமலர் நடவுதாள் பற்றியே.

இ - ள். முடுகுகின்ற இயல்பையுடைய குதிரையு மிரதமு மலையையொத்தபானையும் வலியையுடையவீரர்களும், காற்றார் கோபித்துக்குழந்துகொண்டு உடையும் அலையையுடைய சமுத்திரம்போல நெருங்கி யுத்தமானது மிகுந்தொறும் ஒழுக்கப்பட்ட இரத்தமாகிய சலமானது முடுகியவெள்ளமாக ஒடுதலுண்டாகக் கொல்லுகின்ற வைரத்தைக்கொண்டு யுத்தம் பண்ணாமற் பொருத்தி எழுகின்ற கிருபையைக்கொண்டு உலகத்தையாளுகின்ற வெற்றியையுடைய அருகபரமனது வாசனைபொருத்திய தாமரைப்பூவை நடத்துதலைச்செய்யும் பாதத்தைப்பிடித்தே, சிறுகிய மருங்குல் சோரக் கச்சினைச்செயித்த இவைகள்; இனையவர்களுடைய தோளினது வெற்றியு மனமுங்கற்புநீங்கமோதியடிப்பன்; முளரியினுடைய அன்றலரு மொட்டினைச்செயிப்பன இவையென்று விடம்பொருத்திய அழகையுடைய வேல்போன்ற கண்களையுடைய மயில்போன்ற மாதர்களுடைய கச்சினையணித் தாபாணமும் பொருத்திய தனங்களைத்துதித்து மயக்கத்தைப் பொருத்தி மனமானது சுழல்கின்ற செய்கையெல்லாவற்றையும் யாம்விட்டோம்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனைத்துதித்து எம்புபவரே காமனை வென்றவரென்பது கூறப்பட்டது. யாம்-எழுவாய்; எல்லாவற்றையும் - செயப்படுபொருள்; விட்டனம்-பயனிலை. (௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விந்தம்.

பற்றற் தவர்கள் வந்துன்னைப் பற்றி லவர்கள் பற்றற்றே
நிற்றற் கியைந்து பற்றாது நின்ற யிதுவு நெறியாமோ
கொற்றக் கவிக்க யொருமூன்றுங் குளிர்வெண்டிங்க ணிலாவெறிக்கு
முற்றத் தமரர் முடிகள்வெயி லெறிக்கு மெயிலாய் பொழியாயே.

இ - ள். வெற்றிபொருந்திய மூன்றுகுடையும் குளிர்ந்த வெண்மை
யாகிய சந்திரனபோல் பிரகாசத்தை வீசாநின்ற முன்வாயிலிலே, தேவர்களு
டைய கிரீடங்களினாலே இளஞ்சூரியன்போல் விளங்காநின்ற மும்மகிலை
யுடையவனே! வினைப்பற்று நீங்கினவர்கள் உன்னிடத்தில் வந்து உன்னைப்
பற்றினால் அவர்கள் வினைப்பற்றுநீங்கியே நின்றலுக்குப் பொருந்தி, நீ யவ
ரைப்பற்றாமலின்று விட்டாய்; இந்தத்தன்மையுன்னெறியாமோ? நீ சொல்.
எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனுடைய அவாவற்ற குணமும் அவ்வினை நினை
த்தவர் பெரும்பேறுங் கூறப்பட்டன. நெறி-எழுவாய்; ஆமோ-பயனிலை;
நீ-எழுவாய். சொல்-பயனிலை. (௯௭)

வெண்பா.

மொழிவழி வாராத மூர்க்கர் நிரையப்
பழிவரு வெஞ்சினையிற் பட்டார்—மொழிவழி
வந்தார்கள் வானநா டாள்கின்ற ரன்னதோ
வெந்தாய்வேந் தாகு மியல்பு.

இ - ள். என் கருத்தனே! திவ்வியத் தொனியாகிய ஆணையினுடைய
மார்க்கத்தில் நடவாத மூர்க்கர்கள் நிந்தைவருகின்ற வெப்பமானநாகமாகிய
சிறைச்சாலையில் அகப்பட்டார்கள்; ஆணையினுடைய மார்க்கத்தில் நடந்த
வர்கள் கற்பங்கனையாங்கின்றார்கள்; ஆகையால் அருகனொருமியல்பு அன்னதன்
மைத்தோ; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனுடைய திவ்வியத்தொனியினது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது. மூர்க்கர்-எழுவாய்; பட்டார்-பயனிலை; வந்தார்கள்-எழுவாய்.
வானநாடு - செய்யப்படுபொருள்; ஆள்கின்றார் - பயனிலை; இயல்பு- எழுவாய்;
அன்னதோ-பயனிலை. (௯௮)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விந்தம்.

இயல்பினு கிலரீதித் காலாகாய மிரலிமதி யியமான னாகிநின்ற,
மயலிலா வெண்மூர்த்தி யனந்தமூர்த்தி வரம்பிகந்த மாசிலாநூன மூ

ர்த்தி, செயலினும் வினைமூர்த்தி யவர்கள் சிந்த மும்மூர்த்தி யாயுயர்ந்த தெய்வமூர்த்தி, பெயரினா மாயிரத்தெண் மூர்த்தி யல்லாம் பிறமூர்த்தி களையென்றே பேணு மாறே.

இ - ள். இயல்பாக ஆகிய பூமியுஞ் சலமு மக்கினியும் வாயுவுமாகாயமுஞ் சூரியனுஞ் சந்திரனும் சீவனுமாகி நிலைபெற்றுநின்ற மயக்கமில்லாத எட்டு மூர்த்தத்தையுடையவர்; அனந்தமயமான மூர்த்தத்தையுடையவர்; அளவு நீங்கிய சூற்றமில்லாத ஞானமயமான மூர்த்தத்தையுடையவர்; செய்கையினாலேயாகிய வினையென்னும் மூர்த்தத்தையுடையவர்கள் கெட முச்சோதி யுருவமாய் மேம்பட்ட தெய்வீக மூர்த்தத்தையுடையவர்; பெயரினாலாகிய ஆயிரத்தெட்டு மூர்த்தத்தையுடையவரை யல்லாமல் அந்நியமாகிய உருவையுடையவர்களை யாதரிக்கும் விதமென்ன காரணமோ? எ-று.

வி - ரை. இதனால் மித்தியாதெய்வம் பழிக்கப்பட்டது. பேணு மாறு - எழுவாய்; என்னோ - பயனிலை. (கக)

ஆசிரியவிருத்தம்.

பேணுந்தகைய வானின்மிசை யோனிமிசையோ ராயிரத்திற்

பெருகுந் தொண்ணூற் றேழினொடு மருவுமிருபத்தொருமூன் றுங் காணுந்தகைய மண்ணினிடை நானூற்றைம்பத் தோரெட்டுங்

கனகபவணத் தேழ்கோடி மிசையொன் பதிற்றெட்டிலக்கமுஞ்சீர் மாணுந்தகைய பஞ்சவர்கள் வயங்கு மிருநால் வியந்தார்கள்

மருவும் விமானத் தெண்ணிலவு மாகிவடபொற் குன்றென்னச் சேனின் நிலங்கு சின்கரமுஞ் செயற்கை வரம்பில் கோயில்களுஞ் செம்பொ னெயிலு முடையாரென் சிந்தை யமர்வ தறியேனே.

இ - ள். யாவரும் ஆதரிக்கப்படும் பெருமையையுடைய கற்பங்களில் எண்பத்தானாலு லட்சத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்திருபத்து மூன்றும், பார்க்கப்படும் அழகையுடைய பூமியில் நானூற்றைம்பத்தெட்டும், பொன்னாலாகிய பவணலோகத்தி லேழுக்கோடியு மெழுபத்திரண்டு லட்சமும், சிறப்பானது பொருந்துங் குணத்தையுடைய சோதிடர்களும், விளங்குகின்ற எண்மராகிய வியந்தார்களும் பொருந்திய விமானங்களில் கணக்கில்லாதனவாகி, வடக்கின்கண்ணிருக்கும் மேருவைப்போல ஆகாயத்தினிலைபெற்று நின்றவிளங்குகின்ற கோயில்களுஞ் செய்கைபடுதலையுடைய அளவில்லாத கோயில்களுஞ் சிவந்த பொன்னாலாகிய சமவசரணமுமுடைய அருகபரமன்னனது மனத்திற்றங்குவதை யானறியேன்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் பவ்விய சீவர்களுடைய மனத்திலெப்போதும் வாசம் பண்ணுவர் அருக ரென்பது கூறப்பட்டது. யான் - எழுவாய்; அமர்வதை - செயப்படுபொருள்; அறியேன் - பயனிலை. (௧௦௦)

ஆசிரியவிருந்தம்.

அறிவன் காதற் பெருங்கிழத்தி யகில மீன்ற தாயென்று
மழியாக் கன்னி யறம்வளர்த்த வன்னை யாறு சமயத்தின்
பிறிவு தன்பாற் றேரன்றியவள் பிறங்கு புவனத் தனிவிளக்குப்
பிறழா முத்தி நாயகிநம் பிறவிப் பகைத்தி யுயிர்க்கெல்லாஞ்
செறியுங் கருணை சுரந்தளிக்குந் தெய்வச் செவிலி கற்புடைய
செஞ்சொற் பாவை யானந்த வல்லி ஞானச் செழுங்கொழுந்து
பொறியைம்புலத்தின்வேட்கைநோய்தீர்க்குமருந்தென்றருந்தவர்க
போற்றும்பதத்தான்செய்யபதம் போற்றாருணர்வுபொங்காதே.

இ - ள். அருகபரமனுடைய விருப்பத்திற்கு மிகுந்த உரிமையான வன்; யாவற்றையும் பெற்றதாயானவன்; எக்காலமுங் கெடாதகன்னிகையா னவன்; தருமத்தை வளர்ப்பண்ணின செவிலித்தாயானவன்; அறுவகையா கிய ஏகாந்த வாதத்தினது பிறிவு தன்னிடத்திலுண்டாயினவன்; விள ங்குகின்ற புவனத்திற்குத் தனித்தீபமானவன்; மாறுபடாத சித்தியாகிய நாயகமானவன்; நம்முடைய பிறப்புக்குப் பகையானவன்; லீவர்களுக்கெல் லா நெருங்கியகிருபை சுரந்துகொடுக்குந் தெய்வத்தன்மையுடைய உயிர்ப் பாங்கியானவன்; கற்பினையுடைய செம்மையாகிய சொல்லையுடைய பாவை யானவன்; இன்பமயமான கொடியானவன்; ஞானமயமான செழுமையா கிய தளிராகியவன்; ஐம்பொறிகளுக்கும் பஞ்சவிடயங்களிலுண்டாகிய ஆ சையாகிய வியாதியைத்தீர்க்கின்ற மருந்தென்றுசொல்லி, அரிதாகிய தவத் தையுடையவர்கள் துதிக்கின்ற பாதத்தையுடைய சித்தருடைய சிவந்தபா தத்தைத் துதியாதவருக்கு அறிவானது மிகாது; எ - று.

வி - ரை. இதுதான் சித்தத்திருவினது பெருமையுஞ் சித்தருடைய பாதமேசித்தின்பதும் கூறப்பட்டன. உணர்வு - எழுவாய்; பொங்காது - பயனிலை. (௧௦௧)

ஆசிரிய விருந்தம். (சம்பிரதம்.)

பொங்கு நாவலம் பொழிவினைச் சிமிழினு ளடக்குவன் வடமே மேருப், பொருப்பை யூசியின் றுனையிடைப் போக்குவ னோக்கிலிப் புவனத்து, னெங்கும் யாவையுஞ் செயுஞ்செயும் விச்சைக ளிவைசில

பொருளோமற், நேழு லோகமு மலோகமுந் தம்முளே யடக்கின்
றடங்காது, கொங்கு வீசசெம் பங்கயப் பூமிசை நடந்தவர் தடந்
தாளுட், கொண்ட தொண்டர்த மருளினால் வந்தது குறிக்கொண்
மின் குபதத்தே, தங்கு மார்விக் குடையவப் பாதகத் தோர்கண்
முதலாகுஞ், சமய வாதிசுள் செவியினி லறம்புகச் சாற்றுவன் காணீ
ரே.

இ - ள். உலகத்தாரோ ' விளங்குகின்ற சம்புதீபத்தைப் பரணிக்குள்ளே
யடக்குவன்; வடக்கின்கண்ணிருக்கும் மேருமலையை ஊசிலினுடையகாதி
லே னுழைப்பேன்; இப்புலனத்தில் பார்க்குமிட மெவ்விடத்தினுஞ் சகல
பொருள்களையும் பண்ணப்பட்டபண்ணப்பட்ட வித்தைகள் எனக்கு ஒரு
பொருட்டோ? எழுவகை யுலகமும் அலோகமும் தமக்குள்ளே யடக்கிக்
கொண்டு நிலபெற்றுந் தடங்காமல் வாசனையை வீசுகின்ற சிவந்ததாம
ரைப்பூமேல் நடந்த அருகருடைய பெருமைபொருந்திய பாதத்தை மன
தில் உறுதியாகக்கொண்ட அடியார்களுடைய கிருபையினாலே உபதேச
மானதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; குச்சித பதத்திலே பொருந்திய ஆசை
மிகுதியுடைய அந்தப்பால்களான புத்தர்களுடைய கூட்டமுதலாகிய
ஏகாந்தவாதிகளுடைய காதினிற் சினதருமம் துழைய யான் சொல்லுவன்
பாருங்கள்; எ - று.

வி - ரா. இதனால், மித்தியாவாதிக ளறிவிலரென்பதும், சினதரு
மத்தின் பெருமையே மிகுந்ததென்பதும் கூறப்பட்டன. யான் சொல்லு
வன் - எழுவாய்; காணீர் - பயனிலை. (க0உ)

எழுசீர்க்கழிநெடில் வீருத்தம்.

காணுங் கண்ணுள வேனுங் கண்கொடு காணு கடைதபு ஞான
த்தார், ஐயுணும் பொருளுள வேனும புலனவை துவ்வார் பெருகிய
போகத்தார், பூணுப், புரவியு மேறும் பாகனு மொழியப் புண்டரி
கத்திண்டோர், சேணின் றடியினை தோயா வகைதனி யூர்வார் செ
யலிவை தெரியாவே.

இ - ள். முடிவில்லாத ஞானத்தையுடையவர், பார்க்கின்ற கண்களுள
வாயிருந்தாலுங் கண்ணைக் கொண்டொன்றையும் பாரார்; அனந்தமான
சுகத்தையுடையவர், ஆதரிக்கின்ற பொருள்களுளவாயிருந்தாலும் விடயங்
களை யனுபவியார்; பூண்டிமுக்கும் குதிரைகளும் ஏறிநடத்தும் பாகனும்
நீங்கத் தாமரைப் பூவாகிய பலம்பொருந்திய தேரின்மே லிரண்டொபாதம்

களும் பொருந்தாதவிதமாக ஆகாயத்தினின்று மொப்பற நடத்துவாராகையால் இச்செயல்கள் நம்மனோருக்குத் தெரியா; எ - று.

வி - ரா. இதனால், அருகனுடைய அதிசயங்கள் கூறப்பட்டன. இவை - எழுவாய்; தெரியா - பயனிலை. (௧௦௩)

சந்தவிருந்தம்.

தெரிந்த வறமழை பொழிந்த வருண்முகில் சிவந்த மரைமலர் சுமந்ததாள், விரிஞ்ச னருமறை புகழ்ந்து நடனவின் மதங்கி நடனவிட நடங்கண்மால், புரிந்து கொலைகள் வியைந்து புனியுடன் மலைந்து கருமையொடகன் றுநேர், சரிந்து தவம்விழ நிமிர்ந்து பிறழ்வன தழங்கு பரசுத னிகர்ந்தவே.

இ - ள். தெரியப்பட்ட தருமமாகிய மழையைச் சொரிந்த கருணையையுடைய மேகமானவனும் சிவந்தநிறமுடைய தாமரைப் பூவானது தாங்கிய பாதத்தையுடைய பரமேட்டியுமான அருகனுடைய அரிதாகிய வேதத்தைத் துதித்து நாட்டியத்தைச் செய்கின்ற மதங்கஸ்திரீயினுடைய நடனத்தைக் காட்டுகின்ற விசாலமானநேத்திரங்கள் ஆசையைச்செய்து கொல்லுதலும்திருட்டும் பொருந்தி உலகத்தாருடன் சண்டைசெய்து கருத்த நிறத்துடன் பரந்து நேராகச்சொர்ந்து தவமானது கீழ்ப்பட நீண்டு பிரகாசிப்பன-எப்படியிருந்தவென்றால், சப்தியானின்ற அருகனைத் துதித்தலை யொத்தன; எ - று.

வி - ரா. இதனால், மதங்கஸ்திரீயின் தன்மை கூறப்பட்டது. கண்கள் - எழுவாய்; பிறழ்வன - பயனிலை. (௧௦௪)

சந்த விருந்தம்.

நிகரின் முனிவ ரரசர் கந்தியர் நிரைசெய் பவண ரவர்த மங்கையர்-நெறிகொள் சுடரி னிலகு பஞ்சவர் நெடிய விழியி னிவர்தூள் வஞ்சியர், புகரி லமர ரவர்த மந்தையர் பொழில்கள் பலவு நிலவி யந்தரர்-பொருவி லவர்கள் துணைவி லங்குகள் புகலு மினைய பலக ணந்தொழ, மகர வரிகொ ளீணையி னும்பரின் மறுவில் கவிகை நிலவி நின் றொளிர்- வலய முழுதும்வெயிலில் வண்டரு மலர்கள் பொதுளு பிருளில் வெண்டிரை, யிகல்செய் கவரி யசைய வண்டறை யினர்கொண் மழையி னடுவு துந்துபி- யிமிழ விசையொ டினிதி ருந்தன னெமது பிறவி தொ றும்வ ணங்கவே.

இ - ளீ. நாங்களெங்களுடைய பிறவிகடோறும் வணங்கவே, ஒப்பி
ல்லாதமுனிவர்களும் மன்னவர்களும் ஆரியாங்களைகளும் வரிசையைச் செய்
கின்றபவணர்களும் அப்பவணர்களுடையநாயகிகளும் ஆகாயவீதியைக்கொ
ண்ட காந்தியினுலே விளங்குகின்ற சோதிடர்களும் நீண்டகண்களுடைய
இந்தச்சோதிடர்களுடைய நாயகியரும் குற்றமில்லாததேவர்களும் அத்தே
வர்களுடைய நாயகியர்களும் பூமியெங்குந்திரிகின்ற வியந்தாரர்களும் ஒப்பில்
லாத அவ்வியந்தாரர்களுடைய நாயகியரும் மிருகங்களும் சொல்லப்பட்ட
வித்தன்மையவாகிய பன்னிரண்டு கணங்களும் வணங்க, பூந்தாதுக்கள்
பொருந்திய சிங்கங்கொண்டவாசனத்தினுடையமேலே குற்றமில்லாத முக்
குடையும் விளங்கிநின்று பிரகாசிக்கின்ற பிரபாவலயமூன்றிலும் சூரியனைப்
போல வளப்பமான பூக்கணெருங்கும் அசோகமரமும் விளங்க, களங்கமில்
லாத வெண்மையானதிரையுடனே பகைகொள்ளும் கவரித்திரள்களைப்பக்க
மும் அசைய, வண்டுகண்மோதுகின்ற பூங்கொத்துக்களைக்கொண்ட மழை
யினுடையமத்தியிற் நேவதுத்துபி சத்திக்க, கீர்த்தியுடனே யின்பமாக அரு
கபரமன் வீற்றிருந்தான்; எ - று.

வி - ரை. இதனால், அருகனது பெருமையுந் தேவர்கள் சிறப்புச்செய்யு
ந்தன்மையுங் கூறப்பட்டன. அருகபரமன்—எழுவாய்; வீற்றிருந்தனன்—
பயனிலை. (௧௦௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வணங்கப் படுந்தெய்வ நீயல்ல தியார்தின் வரம்பிகந்த
குணங்கட் கியார்குற்றங் கூறவல் லார்குறி யா றிரண்டு
கணங்கட் கிறைதின் குணமெங் கடவுட்கு மாமென்றுதாம்
பிணங்கப் புகுவர்பின் கொண்டாடுவதவர் பேய்த்தனமே.

இ - ளீ. குறித்த பன்னிரண்டு கணங்களுக்கு மிறையவனே! நீயல்லா
மல் எல்லாருந் "துதிக்கப்படுகின்ற சுவாமி எவர்களிருக்கின்றார்கள்? உன்
னுடைய அந்தமான எண்குணங்களுக்கு மெவர்கடாங் குற்றஞ் சொல்
லவல்லவர்கள்? அப்படி யிருக்க உனதுகுணங்களெங்களுடைய சுவாமிக்குமா
குமென்றே அவர்கள் மாறுபடப்புகுவார்கள்; பின்புகொண்டாடுதல் அவர்க
ளுடைய பேய்த்தனம்; எ - று.

வி - ரை. இதனால், அருகனுடைய குணமகிமையும் மித்தியா தெய்வ
ங்களுடைய குணவீனமும் கூறப்பட்டன. யார் - எழுவாய்; கூறவல்லார்-
பயனிலை. (௧௦௬)

சந்தவிருத்தம்.

தனஞ்சமந் தலமரு மிடையவர் தடங்கணின் கடைதெற மெலிய
லர் -சரண்புகுந் தடிதொழி னலர்தரு.சரந்துர்தெதிர் பொரு பகை
யிலர், மனஞ்சலம் படுகழு தொடுபிண வனந்தொறும் படர்தரு மய
லிலர் - வனந்தரும் பதிதொறு மிடுபலி வருந்தியுண் டலமரு பசியி
லர், சினஞ்செய்வன் பகைவரு மெனவலி சிதைந்துவெம் படைபல
சுமவலர் - சிரங்களெண் டிசைநிறை கொளவரை செயும்புயம் பல
கொடு திரியல, ரனந்தர்கொண் டமளியின் மிசையறி வழிந்துகண்
படுவதொ ரசைவில - ரகண்டமங் கையின்மணி யெனவுண ரபங்கர்
சங் கரர்சின ரநகரே.

இ - ன். சகலமு முள்ளங்கையிலிருக்கின்ற இரத்தினம்போல அறிகி
ன்ற பங்கமில்லாதவர்; சுகத்தைப் பண்ணுமவர்; வினையைச் செய்தவர்;
பாவமில்லாதவராகிய அருகபரமனுனவர்; முலைகளைத் தாங்கி வருந்தாநி
ன்ற இடையையுடையவரது விசாலமான கடைக்கண்கள் வருத்தவினையாத
வர்; அடைக்கலமடைந்து பா தத்தவணங்கினால் மிருந்த பாணங்களையேவி
யெதிரின்று சண்டைபண்ணும் பகையில்லாதவர்; மனமானது சலனப்ப
டும் பேயுடனே பிணத்தையுடைய சுடலேதொறுந் திரியாநின்ற மயக்கமி
ல்லாதவர்; ஆழகைக் கொடாநின்ற நாடிகடோறு மிடப்பட்ட பிச்சையை
வருந்திவாங்கிப் புசித்துச் சூழலாநின்ற பசியில்லாதவர்; கோபத்தைப்பண்
ணுநின்ற கடினமானபகைவன் வருவானென்று பலஞ்சிதைத்துவெப்பமான
ஆயுதங்கள் அனேகமாகத்தாங்காதவர்; எட்டுத்திக்குலும் தலைகள்வரிசைகொ
ள்ள மலைபோலக்காட்டும் புயங்களனேகங்கொண்டு திரியாதவர்; சயனத்
தின்மே னித்திரையைக்கொண்டு அறிவுகெட்டுப் படுப்பதாகிய ஓர் சோர்
வில்லாதவர்; எ - று.

வி - ரை. இதனால், அருகனுடைய குணப்பெருமையும், மித்தியா தெ
ய்வங்களுடைய குணக்குற்றமூங்குறப்பட்டன. அநகர் - எழுவாய்; மெலி
யலர் முதலானவை தனித்தனி பயனிலைகள். (௧௦௭)

வேண்பா.

அனக நமல நலர்கமல மேந்துந்
தனகமல பாதங்க டந்து—நினகமல
நீக்குமா நென்றக்கா நெஞ்சமே வல்வினையை
யாக்குமா நென்றே வகன்று.

இ - ள். மனமே! பாபமில்லாதவனும், நிரமலனானவனுமாகிய அருகன் மலர்ந்த தாமரைப்பூவானது தாங்குகின்ற தன்னுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைக் கொடுத்து உன்னுடையவிடத்திலிருக்கும் வினையை நீக்குகின்ற நெறியானது துறவறமென்று சொன்னால், அந்தத்துறவறத்தை நீங்கி வலிமையானகருமத்தை மீட்டுஞ் செய்யும் விதமென்ன காரணம்? எ - று

வி - ளை. இதனால் துறவறத்தின் பெருமைகூறப்பட்டது. ஆக்கு மாறு - எழுவாய்; என் - பயநிலை. (௧௦௮)

வஞ்சிப்பா.

அகன்றலை விசும்புதொட - கிவந்துயர் சிநமயந்துங்குங்
கல்பொரு கறங்கருவி - வெல்கொடியின் மிசைநுடங்கும்
போக்கறு சுடர்வெள்ளி - மாக்கயிலை மிசைநாப்பண்
பொன்னியல் புகழ்திலத்துப் - பன்னிரு புகைப்பரப்பின்
முழுமணியின் முறைவகுத்த - வெழுநிலத்தின் மிசையரங்கி
ஹற்றிசை மணிப்படுகான் - மேக்குயர் நெடுவீதித்
துணிமான விருள்சீக்கு - மணிமானத் தூணத்துக்
கண்டவர் கருத்தளவாம் - வண்டுசூழ் மலர்க்கிடங்கி
னடர்பைம்பொன் னவிர்மணியிற் - சுடர்பாலைத் தோரணத்
தெண்டிசைக் கழுவர்முத - லொண்குடரோ நுகர்க்குஞ்
சேயுயர் நெடுவரையிற் - போயிலகு பொலன் றாபை
நெடுநிலை வியன்வாயிற் - கொடிநிரைத்த வருகுமிசை
கருவியோ டிசைத்தேனுஞ் - செருவறியா வொருமும்மை
மின்னிவர் மணிச்சூட்டிற் - பொன்னெயிற் புடையரங்கின்
மழைதவழ் பன்மாடத் - திழைவளர் முலைமகளிர்
பாடலின் பலபாணி - யாடலின் கனசாலை
பல்பிறப்பு வெளிப்படுக்கும் - புள்ளியிழ் பூம்பொய்கை
கொப்பூவிற் கொடிப்பந்திற் - செய்குன்றிற் செழும்பொனியல்
பல்காவிற் பளிக்கறையி - லெல்லொளிப் பல்பீடத்
திலங்குமணிக் காலாயிரர் - வயங்குமணி மண்டபத்
தருமறை முதல்வர் தொழுதறிந் தெடுத்த
தொல்வேதப் பேரொலியிற் - பல்பலி நல்வேள்கியிற்
தேங்கமழ் வெறிகலந்து - கான்றுகமழ் பூம்பொய்கை
மண்ணோடு விண்புதைய - விண்ணோடு மண்பொதுளித்

தொடியோடு தொடிதேய்ப்ப - முடியோடு முடிநெருக்க
 வெழுதருபொற் றுகளுவப்பி - னனிழ்தருகண் ணீரவிப்ப
 வேத்தொலியி னிசையொலியிற் - கூத்தொலியின் முழுவொலியிற்
 கார்க்கட லுடன்கலந்த - தீர்த்தமலி திருமுன்றில்
 விசம்புமாசு துடைப்பன்ன - பசும்பொன்னின் பதாகைநிறை
 நீர்திகழ் நெடுவரையிற் - சீர்திகழ் செழுங்கோயிற்
 றத்தொளிப் பஃறாமச் - சித்திர மணிக்கூடத்துப்
 பைந்துணர்ப் பல்போதி - னந்தளி ரசோகின்கீழ்
 வண்டாளத் தண்கோதைக் - கந்தகுடி மணியரங்கிற்
 சுரியுளைப் பேழ்வாய - வரிசுமந்த மணியணைமிசை
 யொண்கதிர் மதிமூன்றின் - வெண்குடை மிசைநிழற்ற
 வெழுசுடர் மண்டிலத்தி - னொருசுடர் மின்னிலங்கத்
 தண்கதிர் நிலாக்கற்றை - வெண்கவரி நெடுவெள்ள
 மென்காலோ டிருமருங்கும் - பொங்குபு புடைபெயரத்
 தேன்றுவலை யளிமுழக்கிற் - பூம்புயல்கள் கால்வீழ்ப்ப
 வந்தர மழையுருமிற் - றுந்துபி சூழ்ந்தொலிப்ப
 விருட்புகையிற் றிசைநான்கி - னருட்டிகிரி வினையகற்றப்
 பெருந்தொடர்ப் பிறப்பெறியு - மருந்தவத் தரசர்முதல்
 மாறிகந்த விலங்கி றுதி - பாறிரண்டு கணஞ்சூழச்
 செம்மையிற் றிரியாது - வெம்மைதீர் வெயின்மண்டிலம்
 பல்கோடி கதிரொளியி - னெல்காத வுயர்வரையி
 னுயிரத்தெட் டிலக்கணத்தொடு - சேயிலகு திருமூர்த்தி
 யலகிறந்த வொளிமூன்றி - னுலகனைத்து முடன்விழங்கிக்
 கடையிகந்த காட்சியொடு - கடையிகந்த வாலறிவி
 னீரிகந்த விற்பத்தின் - மாறிகந்த பெருவலியி
 னோவாத பெருந்திருவின் - கோவாகி வீற்றிருந்
 தோராறு முதற்பொருளின் - மூவாறு மொழிப்பொதுமை
 யொருமொழியி னுயிர்பாரந்த - மருண்மருவா வருண்முதல்வனை
 மூவிலையொரு கெடுவேலின் - மேவாத வினையவுணர்
 குன்றுபட நூழிலாட்டி - வென்றட்ட விறல்வெகுளியை
 மூவெயிலின் முரண்முருக்கி - மூவர்சர ணடையநின்றனை
 சுருப்புநாண் வில்லிபட - நெருப்புமிழ் நெடுநோக்கினை

கோள்வலிய கொடுங்குற்றாத - தாள்வலியின் விழவுதைத்தனை
பரிவில்கே வலக்கிழுத்தி - பிரிவிலலா பொருபாகனை
யான்றமெய் யறம்வளர்க்கும் - மூன்றுகண் முனித்தலைவனை
யாலநெடு நிழலமர்த்தனை - காலமூன்று முடனளர்த்தனை
தாழ்சடை முடிச்சென்னிக் - காசறுபொன் நெயிற்கடவுளை
மன்னிபபே ருலகனைத்தும் - நின்னுள்ளே நீயொடுக்களை
நின்னின்று நீயிர்த்தனை - நின்னருளி நீகாத்தனை
பெனவாங்
காதி பகவண யருகனை
மாதயர் நீக்க வழத்துவம் பலவே.

இ - ள். செஞ்சமே! பரந்த விடத்தையுடைய ஆசாயத்தைத் தொ
டுப்படி மேனோக்கியுயர்ந்த சிகரத்திற்றங்கிய கல்லுகளைமோதிச் சப்தி
க்கின்ற அருவியாறு வெற்றிக் கொடிபோல மேலேயசைகின்ற குற்ற
மற்ற பிரகாசியா நின்ற வெள்ளியாலாகிய பெருமைபொருந்திய சுயி
லாயமலைமேன் மத்தியில், பொன்னாலியன்ற சீர்த்தியையுடைய பூமி
யிற் பன்னிரண்டு யோசனையகலத்தில் இத்திரநீலமணியினுற் கிரமமாக
வற்படுத்திய எழுநிலத்தின்மேல், சபைபோல நான்குதிக்கிலும் மணிகளழுத்
திய தூண்கள்மேலே அசைகின்ற உயர்ந்த நீண்ட வீதிகளிற், றுணிபு
கொண்ட அபிமானமாகிய அஞ்ஞானமென்னும் இருளைப்போக்காரின்ற
மணியழுத்திய மானஸ்தம் பத்திலும், பார்த்தவர்களுடைய மனத்
துக்களவாகிய சுரும்புகள்குழந்த தாமரை மலர் பொருந்திய அகழியி
லும் தகடுபடச் செய்த பசுமையாகிய பொன்னும் விளங்குகின்ற மணி
யும்போலப் பிரகாசியாநின்ற ஒழுங்காகிய தோரணத்தையும் வியந்த
ரர் முதலாகப் பிரகாசமாகிய சோதிடருடனே பவணருக்கும் மிகவுமூய
ர்ந்து நீண்ட மலைபோல, எங்குஞ்சென்று விளங்குகின்ற பொன்னொலா
கிய ஸ்தூபிகளையுமுடைய நீண்ட நிலையையுடைய பெருந்தவாயில்களிற்
கொடிகள் வரிசையாகக் கட்டியபக்கத்தில் கூட்டத்துடன் இராகத்தைப்
பாடுகின்ற வண்டுகளும் யுத்தத்தை யறியாத - மின்னலைப்போலப் பிர
காசியாநின்ற மணிகளிழைத்த சிகரத்தையுடைய பொன்னொலாகிய ஒரு
மூன்று மதிலினுடைய பக்கத்திடத்தின், மேகங்களுக்கின்ற பலமாடங்க
ளில் ஆபரணங்கள் பொருந்திய தனத்தையுடைய தெய்வப்பெண்களின்
பாடலினாலும், பலவாகிய கைகளாடலினாலும், விளங்கிய பெரிய சபைக
ளினாலும், முற்சன்னங்களைத் தெரியப்படுத்தும் வண்டிகள் சத்திக்கின்ற
மலர்களையுடைய தடாகங்களினாலும், பறிக்கப்படுகின்ற பூவினையுடைய

கொடிகளாலாகிய பந்தரினாலும் செய்குன்றினாலும் செழுமையாகிய பொன்னாலியன்ற பலவாகிய சோலைகளிற் பளிங்கினுற் செய்த வீடுகளினாலும் சூரியனைப்போலக் காந்தியையுடைய மூன்றாகிய மேகலாபீடத்தினாலும் விளங்காரின்ற நவமணிகளாற்செய்த ஆயிரங்கால்களினுற் பிரகாசியாரின்ற அழகிய இலக்குமிமண்டபத்தில், அரிதாகிய கணதரர்கள் வணங்கிப் பொருளறிந்தெடுத்துச்சொன்ன அநாதியாகிய வேதத்தினுடைய பெரிதான வொலியிலும் எட்டுவிதமான வருச்சனைசெய்யும் நல்ல வேள்வியிலும் (மனம்வைத்துத்) தேனான துவாசியாரின்ற வாசனையானது நிரம்பியொளியைக்கக்கி விளங்காரின்ற மலர்களையுடைய தடாகங்களையுடைய பூமியுடனே ஆகாயமும்மறையத் தேவர்களுடனே மண்ணுலகத்தாருநெருங்கி வாசுவலயத்துடன் வாசுவலயங்கடையக் கிரீடங்களுடனே கிரீடங்கணெருக்குண அதனொழைப்பட்ட பொற்பொடிகளை அவர்கட்குணடாகிய சந்தோஷத்தினாலே யுண்டாகாரின்ற ஆனந்தக்கண்ணீரானது தணிக்க, ஜயகோஷணையினாலும் பாட்டினொலியினாலும் நடனவொலியினாலும் வாத்தியவொலியினாலும் கருங்கடலொலியுடனே பொப்பாக்கலந்த விழவுநிறைந்த அழகிய முன்வாயிலில் ஆகாயத்தினது தூசியைத்துடைக்கக்கட்டியதுபோலப் பசுமையாகிய பொன்னாற்செய்த கொடிவரிசைகள் அருவிநீர்வீளங்குகின்ற நீண்டமலைபோலச் சிறப்பானது பிரகாசிக்கின்ற செழித்த கோயிலினுடைய விட்டுவிட்டு விளங்குகின்ற பலவாகிய மாலைகளையுடைய விசித்திரஞ்செய்த அழகியகூடத்தில், பசுமையாகிய கொத்துக்களையுடைய பலமலர்களினாலே அழகுபெற்ற தளிரையுடைய அசோகமர நிழலில், வளப்பமான முத்தாலாகிய குளிர்ந்த மாலைகளையுடைய சந்தகுடி யென்னு மழகியவிடத்தில், சுரித்துக்கொண்டிராரின்ற புறமயிரையும் பிளப்புவாயையுமுடைய சிங்கமானது தாங்கிய இரத்தினமழுத்திய ஆசனத்தின்மீது பிரகாசியாரின்ற கிரணங்களையுடைய மும்மதிபோன்ற வெண்மையாகிய முக்குடையானது மேலே சிழலைச்செய்ய, உதிக்கின்ற சூரியமண்டலம்போல ஒப்பற்ற பிரபாவலயம் மின்னலைப்போல விளங்க, சந்திரனுடைய பிரகாசத்தினது கற்றைபோன்ற வெண்மையாகிய சாமரத்தினது மிகுந்த வெள்ளமானது மென்மையாகிய காற்றுடனே இருபக்கமுமிருந்து பக்கங்களிலசைய, தேனாகிய திவலைகளை வண்டுகளினது முழக்கத்துடன் புட்பமேகங்கள் பெய்ய, ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேகத்திடிபோல தூந்துபியான தெங்குஞ்சூழ்ந்து சத்திக்க, சூரியனைப்போல நான்குதிக்கிலும் தர்மசக்கரமானது தீவினைகளை நீக்க, அநாதியிற்றானே தொடர்ந்துவந்த பிறப்பினைக் கொடுக்கின்ற அரிதாகிய தவச்சிரேட்டர்கள் முதலாகப் பகைநீங்கிய மிருகங்களையுதியாகப் பன்னிரண்டாகிய கணங்கள் சூழ்ந்திருக்க, செம்மையினின்று மாறாமல் வெப்பமானது தீர்ந்த சூரியமண்டலத்திற் பல

கோடி சூரியனொளிபேரல அசையாத உயர்ந்த மலையினிருந்து ஆயிரத்
தெட்டிலக்கணத்துடனே மிசவும் விளங்குகின்ற அழகிய உருவத்தை
யுடையவனே! கணக்கிறந்த முச்சோதியினாலே உலகமுழுதையு மொரு
தன்மையாக உட்கொண்டு அனந்தமான தரிசனத்துடனே அனந்தமான
பரிசுத்தமான ஞானத்திலும் அனந்தமான விற்பத்திலும் திரிவில்
லாத அனந்த வீரியத்திலும் நீங்காத பெரிதாகிய செல்வத்திற்கு
சுவாமியாகி வீற்றிருந்து அறுவகைப்பொருளையும் பதினெண்மொழிக்கும்
பொதுமையாக மாகதபாணஷயினாலே, சீவன்சளித்திற் கலந்த வினையானது
பொருந்தாமற்கெட உபதேசம் பண்ணுமாறியே! மூன்றிலையை
யுடைய ஒன்றாகிய நீண்டவேலிஞாலே அடங்காத வினையளவிய அசுரர்கள்
குன்றுதலையப் பொடிபடுத்திச் செய்துக் கொன்ற வலியுடைய கோப
முடையவனே! மும்மதிலினுடைய வலியைக் கெடுத்து மூவுலக இந்திர
ரும் உனது பாதத்திற் சேர்ந்துவணங்க நின்றவனே! வண்டுகளாகிய நாரி
பொருந்திய கரும்புல்லையுடைய மன்மதன்பட அக்கினியைக் கக்குகின்ற
மிருந்த நோக்கினையுடையவனே! குற்றத்திற் பலத்தையுடைய கொடுமை
யாகிய காலனை முயற்சிவலியாற் கெட உதைத்தவனே! முத்திராயகி நீங்கா
த ஒருபாகத்தை யுடையவனே! பொருந்திய உண்மைத்தருமத்தை வளர்க்
கின்ற மூன்று கண்ணினையுடைய முனிவர்க்குசுவாரியே! ஆலமரத்தினுடை
யமிருந்த நிழல்லமர்ந்தவனே! முக்காலத்தையு மொருதன்மையாக அனந்த
வனே! பொருந்திய சடையைமுடித்தலையுடைய குற்றமற்ற பொன்னு
லான மதிலையுடைய கருத்தனே! நிலைபெற்ற பெரிய வுலகமுழுது முனக்
குள்ளே நீ யொடுக்கினாய்; உன்னிடத்தில் நின்று நீ தெரிவித்தாய்; உன்ன
ருளினாலே நீ காத்தாயென்று சொல்லி ஆதியாகிய பசுவானே, அருகபரமனே
மிருந்த துன்பமானதுதீர யாம் பலவாகத் துதிப்போம்; ௭ - ௩.

வி - ரை. இதனால், சமவசரணப் பெருமையும் * அருகனது குணப்
பெருமையுங் கூறப்பட்டன; யாம் - எழுவாய்; அருகனை - செயப்படுபொ
ருள்; வழத்துவம் - பயனிலை. (கலக)

வேண்பா.

பலவாம் பருவமெல்லாம் பாரளிக்குங் காலை
யுலவா வொன்றாக வுரைத்தார்—பலரென்னுங்
காவலரார் தேவ ரொருவரே யாங்கவர்தாட்
பூவலரா நான்குமூட்டி.

இ - ள். சாதுக்களே! உதஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி யென்னும் பல
வாகிய எல்லாக்காலத்திலும் பூரியைக்காக்காரின்றகாலத்தின் முன்னொடு

* இச்சம வசரணத்தின் இயல்பு, ஸ்ரீ புராணத்தும் மேருமந்தர புராண
த்தும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பின் மாறுபடாம லொரு தன்மையாகத் தத்துவமுரைத்தவர் பலராளுலும்
சுவாமிகளாகியதேவர் தன்மையாலொருவரே யாகையால், நாமெல்லாரும்
சிரத்திற்றரிக்கும் பூவானது அத்தேவருடைய பாதமாகிய பொலிவினே
யுடைய மலராகும்; எ - று

வி - ரை. இதனால், எக்காலத்திலும் சுவாமியொருவரே என்பதும்,
அவரே தத்துவத்தலைவரென்பதும், அவரது தாண்மலர் யாவரும் தரிக்கத்
தக்கதென்பதும் கூறப்பட்டன. குடும்பு—எழுவாய்; அலராம்—பயனிலை.

திருக்கலம்பகமூலமும் உரையும் முற்றும்.

ஸ்ரீ :

கடவுள் துணை.

திருத்தக்கேதவர்

இயற்றிய

நரிவிருத்தம்

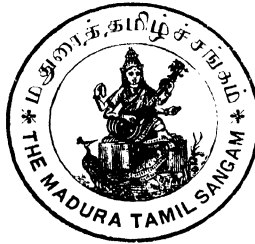

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச்

“செந்தமிழ்”ப் பத்திராசிரியர்

மு. இராகவையங்காரால்

அரும்பதவுரை யெழுதி வெளியிடப்பெற்றது.

“செந்தமிழ்” ப்பிரசுரம்—உ௦.

மதுரை :

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு

1907.

நரி விருத்தம்

முகவுரை.

நரிவிருத்தம் என்பது நரியைப்பற்றிய பாடல்களாலானதொரு நூல் எனப்பொருள் படும். விருத்தம்-யாப்பு. அன்றி, விருத்தம் என்பதற்கு விர்த்தாங்கம் அல்லது கதை யென்று பொருள்கொண்டு நரியின் கதையினைக் கூறும் நூல் எனக் கொள்ளினும் பொருள்தாம். இந்நூலிற் கூறப்படும் நரிக்காதயாவது:—வேடனொருவன் மலைப் பக்கத்தே தினைப்புனத்தை அழித்துநின்ற யானையைக் கொல்லவேண்டி, ஒருபுற்றின்மேல் ஏறிநின்று வில்லைவளைத்து அதன் மஸ்தகத்தில் அம்பையெய்ய, அதுபாய்ந்ததால் யானை மிக்ககிணத்துடன் எதிர்ந்து, நெற்றியிலுருவிய அம்புடன் அப்புற்றைத்தாக்கித் தானும் வீழ்ந்திறந்தது. அவ்யானையின் தாக்கால் அப்புற்றிலிருந்த நாகம் வெளியேறிச்சினந்து அங்குநின்ற வேடனைச் சீறிக்கடிக்கவும், வேடனும் வெகுண்டு தன்வாளையுருவி அந்த நாகத்தை இருதுண்டமாகச் சேதித்துத் தானும் இறந்தான். இவ்வாறு தினைப்புனத்தையழித்த யானையும் யானையையெய்த வேடனும் வேடனைக்கடித்தபாம்பும் ஒருசேர இறந்துகிடத்தலைப் பக்கத்தே கண்டிருந்த ஒருநரி மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் “ஆ! நமக்கு கிரம்பவும் உணவு குவிந்துவிட்டன; யானை ஆறுமாதத்துக்கும் வேடன் ஏழுநாட்கும் நாகம் ஒருநாட்கும் ஆகாரமாகும்” என்று பலவாறு நினைந்து அப்பிணங்களின் அருகேவந்து, முதலில் வீழ்ந்துகிடக்கும்கேடனைக்கையில்லின் குதைவாரைக்கடித்துண்ணத் தொடங்கவும் அவ்வாறுறுந்துபோக வில்லு விசயாக நிமிர்ந்து, கடித்த நரியின் லாய்க்குட் கோத்துக் கொண்டமையால் நரியும் விரைவிற செத்தது. இக்கதைபோன்றதே உலகவாழ்வும்” என்பது. இச்சரித்திரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு பலரீதிகளும் உவமைக்கதைகளும் இந்நூலுட் கூறப்படுகின்றன. இந்நூல் இயற்றியவர் “வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய, பொய்யில் வான்

கதை பொதிந்த செந்தமிழ்” *க்காப்பியமென்று சிறப்பிக்கப்படும் சீவகசிந்தாமணியை இயற்றியவராகிய திருத்தக்கதேவர் என்னும் புலவர் பெருமானேயாவர். இந்நரிவிருத்தத்தைத் தேவர்பாடியதன் வரலாறுவது:—† திருத்தக்கதேவர் சீவகன் சரித்திரத்தைப் பெருங்காப்பியமாகப் பாடத்துணிந்து, தமதெண்ணத்தைத் தம்மாசிரியர் பாற்சென்று விண்ணப்பிக்க, ஆசிரியரும் அவ்வாறுபாடுவதிற் றம் மாணக்கர் வல்லுநராயிருத்தலை நன்குணர்ந்தவராயினும், மாணக்கர் கருத்தை அளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும் பொழுது; அவ்விருவர்க்குமிடையே ஒருநரியர்வந்து ஓட, அதனைக்கண்ட ஆசிரியர் மாணக்கரை நோக்கி “இந்நரிச்சாதித் தன்மையை ஆதாரமாகக் கொண்டு உமக்குத்தோற்றியவாறே ஒரு சிறியநூல் இயற்றுதிர்” என்று கூற, திருத்தக்கதேவரும் அவ்வாணைப்படியேநரியை ஆதாரமாகக்கொண்டு யாத்கைநிலையாமை செல்வநிலையாமை முதலியவைகளெல்லாம் வெள்ளிடை மலைபோற் றெள்ளிதிற் புலப்படும் வண்ணம் ஈரையில் “நரிவிருத்தம்” என்னும் ஒரு நூலியற்றி ஆசிரியர்க்குக் காட்டவும் ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுச் சிந்தாமணியைப் பாடும்படி கட்டளைபிட்டனர்” —என்பது. இவ்வாறு திருத்தக்கதேவரால் நரிவிஷயத்துக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கதை அவரார் புனைந்துரைத்ததன்றிப் பழமையானதாகவே தெரிகின்றது. வடமொழியினுள்ள பழைய நூலாகிய ஸ்ரீதோபதேசத்தே ‡ மித்திரலாபமென்னும் பகுதியில் வியாத யிருக சூகர சர்ப்ப சிருகாலர்கள் கதை என்பதொன்று கூறப்பட்டுள்ளது. (வேடன் மான் பன்றி பாம்பு நரி-இவற்றினகதை என்பது பொருள்) இதனுட்கண்ட வரலாறு நரிவிருத்தக்கதையுடன் பெரும்பாகம் ஒத்துச் சிறுபான்மையே வேறுபாடு கொண்டுள்ளது. இதோபதேசத்துக் கண்ட வரலாறுவது:—பைரவன் என்னும் வேடன் ஒருமனை எய்துகொன்று அதனை யெடுத்துக் கொண்டு வரும் வழியில் ஒரு பன்றியைக் கண்டு, அதனை அம்பாலெய்ய அது

* நச்சினர்க்கினியர் உரைப்பாயிரம்.

† சீவகசிந்தாமணிப் பதிப்பிலுள்ள திருத்தக்கதேவர் வரலாற்றைக் காண்க.

‡ இது, வடமொழியினின்று தமிழில் சுன்னாகம் ஸ்ரீ: நாகநாதபண்டிதரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, ஸ்ரீ: யூர் வித்வான் ஸ்ரீ: அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளையவர்களால் 1886-ஆத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மிக்க சினத்துடனெதிர்த்த அவ்வேடனது முஷ்கதேசத்தில் அடித்து அவனைக்கொன்று தானும் இறந்தது; அவ்விருவரும் காலடித்து உதறியதனால் இடையில் அகப்பட்ட பாம்பொன்றும் இறந்தது; அப்போது உணவின் பொருட்டுச் சுற்றித்திரிந்த தீர்க்கராவன் என்னும் நரி, இறந்துகிடக்கும் மான் வேடன் பாம்பு பன்றி என்ற நான்கையும் கண்டு ‘ஆ! எனக்கு இன்றைக்கு நல்லபோஜனம் கிடைத்திருக்கிறது; ஒரு மாசத்துக்கு வேடனுடைய மாமிசம் போதும்; இரண்டு மாசங்களுக்கு மானும் பன்றியும் போதும்; பாம்பு ஒரு தினத்துக்குப் போதும்; இப்போது இந்த விற்குதையில் ஒட்டியிருக்கும் வார்க்கயிற்றை உண்பேன்’ என்று சொல்லி அவ்வாறே செய்ய, அப்போது வார்க்கயிறு அற்றுப்போக வில்லுவிசையாய் மேலே நிமிர்ந்து அந்நரியின் நெஞ்சைப்பிளக்க அதனால் அந்தத்தீர்க்கராவனென்னும் நரி உயிர் விட்டது” — என்பது. இக்கதைக்கும் நரிவிருத்தக்கதைக்குமுள்ள சிறுவேறுபாடுகள் நோக்கிக்கொள்க. இக்கதையே, திருத்தக்கதேவரால், பன்றியை யானை என்றது முதலிய சிலவிஷயங்கள் மாற்றிப் பாடப்பட்டதென்று நாம் கருத இடமுண்டாகிறது.

இந்நூல் “உவமைக்கதை நீதி நரிவிருத்தம்” என்னும் அடையுடன் ஒரு பிரதிபிற் காணப்பட்டது. இது, காப்பை நீக்கி ஐம்பது பாடல்களுடையது. இவற்றுள் நரியின் விருத்தாத்தம் கூறும் பாடல்கள் எட்டேபாம். ஏனையவற்றில், இக்கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு நீதிகளும் அந்நீதிகட்கேற்ற பல கதைகளும் கூறப்படுகின்றன. இந்நூலுள் வருங்கதைகள் பதினெட்டு; அவை முழுதும் தைஜன மதசம்பந்தமானவைகளேயாம். இந்நூலின் வாக்குச் சிந்தாமணி வாக்கோடு பெரும்பான்மை ஒத்ததென்னலாம். யாக்கை செல்வங்களது நிலையாமையும், பொய் கொலை களவு கட்காமம் என்பவற்றால் ஆழிந்தவர்க்கைகளும் அவையின்றியுயர்ந்தோர் சரிதங்களும், யசுதர்மசிராவகதர்மங்களது பெருமையும், பிறதர்மவிஷயங்களும் இதனுள் அடங்கியுள்ளன. .

இவ்வாறு, நீதிபுகட்டும் சிலசிறுகதைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு பல அரிய விஷயங்களைப் பாடுமுறை பழங்காலத்தில் வழங்கியதே

யாம். இந்நரிவிருத்தம்போலவே, கிளிவிருத்தம் எலிவிருத்தம் என்னும் வேறுநூல்களும் ஐஜனர்களாற் பாடப்பட்டு வழங்குவந்தன. இவ்விஷயம், வீரசோழியம், யாப்புப்பாலம், உக-ம் பாடலுரையில் “குண்டலகேசிவிருத்தம் கிளிவிருத்தம் எலிவிருத்தம் நரிவிருத்தமுதலாயுள்ளவற்றிற் கவித்துறைகளும் உளவாம்” என்னும் வாக்கியத்தால்விளங்கும். இவ்விருத்தங்களுெல்லாம், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் திருநாவுக்கரசரென்னும் சைவசமயாசாரியர் காலத்துக்கு முன்பேசெய்யப்பட்டவை என்பதும், அவர்கள் நாளிலே, ஐஜனர்களால் எப்பொழுதும் அவை பாராயணஞ் செய்யப்பட்டுவந்தன என்பதும், முறையே, திருவாலவாய்த்திருப்பதிகத்தும் ஆதிபுராணத்திருக்குறற் தொகைப் பொதுப்பதிகத்தும் வருகின்ற,

“கூட்டினார்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரெலியின்றெழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர் தங்களை”

“எரிபெருக்குவ ரவ்வெரி யீசன
துருவ ருக்கம தாவ துணர்கிலார்
அரிய யற்கரி யானை யயர்த்துப்போய்
நரிவிருத்தம் தாகுவர் நாடரே”

என்னும் பாசரங்களால் நன்கு தெளியப்படும். இவற்றுள், பின்னதிவ்வுரும் ‘நரிவிருத்தமதாகுவர்’ என்பது ‘நரியின்விருத்தார்தத்திணையுடையதாகுவர்’ என்று பொருள் தருவதாயினும், அந்நரிவிருத்தார்தமும், கிளிவிருத்தம் எலிவிருத்தம்போன்றதோர் நூலினின்றே அக்காலத்துப் பிரசித்தமாகவழங்கியதென்றும், சுவாமிகளும் அவ்வாறு பிரபலமாயிருந்த நரிவிருத்தத்தின் வழக்கைக்கருதியே அங்ஙனம் பாடினாரென்றும் கொள்ளக் கூடக்கின்றது. ஏனெனில், உடனெத்த கிளிஎலிவிருத்தங்கள் தேவாரத்துட்பயில்கின்றனவாதலின்.

இந்நரிவிருத்தம் இக்காலத்து அருகிய நூலாயிருப்பினும், இது னுட்கூறப்பட்ட நரிக்கதை இந்நாட்டில் பண்டிதர் பாமரர் எல்லாரும் தெரிந்திருந்ததாகவே வெளியாகிறது. நம்மவரிற் பெரும்பாலார்க்கு, தாம் சிறுபருவத்தே கற்ற,

“கரியொரு திங்க ளாறு கானவன் மூன்று நாளாம்
இருதலைப் புற்றி னாக மின்றுணு மிரையா மென்று

விரிதலை வேடன் கையில் வீற்றதை நரம்பைக் கவ்வி

நரியினர் பட்ட பாடு நாளினாம் படுவோ மன்றே.*

என்னும் நீதிப்பாடல் இன்னும் ஞாபகத்திலிருக்கக்கூடும். இப் பிரசித்தமான பாட்டு, நரிவிருத்தக்கதையின் முடிவையே கூறுவதோடு, அந்நூலில்வரும் “கனிற மதிங்கட்காகும்” என்னும் செய்யுளின் சொற்பொருள்களையும் அநேகமாகக் கொண்டுள்ளது.

இனி, மேற்கூறியவாறு, வீரசோழிய உரைவாக்கியத்தில், களி எலிரிவிருத்தங்களில் கலித்துறைகளும் உளவாம் என்னும் விஷயங்கூறப்படுகிறது. ஆனால், நரிவிருத்தத்தே கலித்துறையொன்றும் காணப்பட்டிலது. இதனால், அக்கலித்துறைகளையுடைய கிரிஎலிவிருத்தங்களோடு, அஃதில்லாத நரிவிருத்தமும் தவறாகச் சேர்க்கப்பட்டதென்றேனும், நரிவிருத்தத்தே கலித்துறைப்பாடல்கள் சிலவிருந்து பின்பு சிதைந்தன என்றேனும் கொள்ளும்படி நேருகின்றது. வெவ்வேறிடங்களிலி ருந்து எனக்குக்கிடைத்த நரிவிருத்தப் பிரதிமூன்றும் முடிந்த நூலாகவும் ஈற்று வாழ்த்துடனும் உள்ளமையால், முன்னதானனாகப் பொருத்தமுடையதுபோல் எனக்குத்தோன்றுகின்றதாயினும் உண்மை தெளிவாகவில்லை.

இந்நரிவிருத்தப்பிரதியொன்று தம்மிடமிருந்ததை எனக்கு அன்புடனனுப்பிச் “செந்தமிழில்” வெளியிட்டுக்கொள்ளும்படி உபகரித்தவர் ஸ்ரீரங்கத்தில் வசிக்கும் பண்டிதர்- ஸ்ரீ: பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியரவர்கள். இவர்களாற்கிடைத்த இந்நூலை வேறு பிரதிகளுடனுமவைத்து ஆராய்தல்வேண்டி, என் நண்பர்களாகிய மன்னார்குடியிலுள்ள காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத்-சர்க்கரை: இராமசாமிப் புலவரவர்களையும், ஆரணி: ஸ்ரீமத்-சந்திரநாதரயினார் அண்டுப்ரதர்ஸ் அவர்களையும் உசாவினேன். இவர்கள் பெரிதும் சிரமமெடுத்து அப்பக்கத்து ஐனகிருகங்களிலிருந்த நரிவிருத்த ஏடுகளினின்று பிரதிகள் எழுதியனுப்பினார்கள். இன்னோர்களுடையசெய்யாமற்செய்ததும், காலத்தினாற்செய்தனவுமான நன்றிகட்கு யான் என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லேன்! இந்நரிவிருத்தத்து வரும் ஐனை

* விவேகசிந்தாமணி என்ற பெயருடன் வழங்கும் ஒரு பலதிரட்டச்சுப்புத்தத்தும் இப்பாடலைக் காணலாம்.

கதைகள் பெரும்பாலவும், இச்சங்கத்துள்ள மணிப்பிரவாள நடையி
னதாகிய பூரீபுராணம் (முதற்பகுதி), உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்
செய்யுளாகிய ஜீவஸம்போதனை, தமிழ்மேருமந்தர புராணம், அருங்
கலச்செப்புரை என்னும் ஐனனகிரந்தங்களால் நன்குள்ளங்கினை. சில
கதைகள், அவற்றிற்குரிய நூல்கள் இங்கன்மையால் விளங்கக்கூடவி
ல்லை. அதுபற்றி, தமது மதவாராய்ச்சியிற் தேர்ந்தவர்களான வீரோ:
பூரீமத்-அப்பாசாமிசாஸ்திரியாரவர் மட்டு வழுதிக்கேட்ப, அவர்கள்,
என் வேண்டுகோட்டடியே, விளங்காத கதைகளையெல்லாம் சுருக்க
மாக எழுதி அன்புடன் அனுப்பினார்கள். இவர்கள் உபகாரம் என்
றும் என்னால் மறக்கத்தக்கதன்று. இவ்வாறு கதைகள் முழுதும்
ஒருபடியாக விளங்கினமையால், இச்சிறுநூலுக்கு அரும்பதவுரை
யொன்றெழுதி, என் சுற்றறிந்திருத்தெரிந்தவர்களை அதனுள் விளக்க
முயன்றுள்ளேன். இந்நூற்பதிப்பிற் காணுங் குற்றங்குறைகளை
அறிஞர் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

மு. இராசவையங்கார்.

“சேந்தமிழ்”ப் பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை.

ந ரி வி ரு த் த ம்.

காப்பு.

பானிலா மதிய மூன்று பன்மணி மிடைந்த டாங்காய்
மேனிலா விரித்த போலும் விளங்குமுக் குடையி னீழல்
தேனவாங் குளிர்கொள் பிண்டிச் செல்வன்சே வடியை வாழ்த்தி
யூனவா நரியினுர்த முரைசிறி துரைக்க லுற்றேன்.

நூல்.

சென்றுயர் மதிய முட்டுஞ் சிகரமால் வரைகள் சூழ்ந்த
குன்றியிற் குறவர் வாழும் குறிச்சியுள் ளானோர் வேடன்
கன்றியூன் கிழங்கு காய்தேன் கனியொடு தேன்க டும்ப்பான்
நன்றியில் செய்கை தம்மால் நாரகர் தம்மோ டொப்பான். (க)

வாங்குவிற் கலப்ப வீசி வளைகடன் முகந்து வானம்
பாங்கினு லெழுந்து மின்னிப் படுமழை பொழிந்த காலைத்
தேங்கமழ் சிலம்பின் வாழும் குறவர்கள் நறவு மாந்தி
வேங்கைபூ விரித்த நன்னுள் விளைவுநாட் செய்ய லுற்றார். (உ)

காப்பு. அமுதகிரணங்களைக்கொண்ட மூன்று சத்திரர், பலமணிகள்
நெருங்குதலால் உண்டான அழகினையுடையராய், ஆகாயத்தினின்று ஒளி
யைப்பரப்பியது போல விளங்கும் முக்குடையென்க. தேன் அவாம்-வண்டு
கள் விரும்பும். பிண்டிச்செல்வன் - அருகன்; ஈண்டு ஒருசொல். ஊன் -
மாமிசம். நரியினுர் - இழித்தற்கட்சிறப்பு.

நூல். க. சிகரம் - கொடுமுடி. குன்றி - மலை. குறிச்சி - மலைநாட்
டூர். கன்றுதல் - பழகிமுதிர் தல். நன்றியில் செய்கை, உடையானதுகுற்
றம் செய்கைமேலேற்றப்பட்டது. நாரகர் - ராகலோகவாசிகள்.

உ. வாங்கு வில் - வளைந்தஇந்திரவில். வேங்கை மலருக்காலம் தினை
செய்தற்கும் அதுவித்தற்கும் உரியது.

கருவியா லகிலொ டாரங் கற்புந் திமிசு தூறி
மருவியாங் குறவர் நீக்கி வளைத்தன காடு மாணப்
பரவியாங் கருவி வீழும் சாரற்பைந் தீனையை வித்திக்
குருவியுங் கிளியு மோப்பிக் குறமகள் காக்கு நாளால். (க.)

விண்ணினார் வரையின் றுழ்வில் வேழமென் நினைபய மாந்த
நண்ணினான் குறவ னண்ணி நனிவெகுண் டோடி யேறி
பண்ணினார் புற்றி னுச்சி நின் றுவார் சிலையை வாங்கிக்
கண்ணினு லமர்ந்து நோக்கிக் களிற்றின்மத் தகத்தி னெய்தான். (சு)

விடுகளை நுதலி னுங்க வேழமும் வெகுண்டு மற்றோர்
தொடுகளை தொடாம லந்தப் புற்றின்மே லோடி யேறிப்
படுகளை யுருவப் பாயப் பாம்பழ னுமிழ்ந்து பொங்கிக்
கொடுவிலுங் கணையும் வீழக் குறவற்கொன் றிட்ட டன்றே. (ரு)

நாகத்தைக் குறவ னல்ல பத்திர முருவிக் கொண்டு
பாகத்தைப் பறித்து வீழ்ந்தான் வீழ்தலிற் பசியின் வாடி
மோகத்தாற் சென்று கண்டோர் முழைநரி முழுதுந் தன்பான்
ஆகத்தா னமைக வென்ன வாய்ந்து வகுக்கு மன்றே. (ரூ)

ந. கருவி - ஆயுதங்கள். ஆரம் - சந்தனமரம். “திமிசு - ஓர்மரம்”
(சிந்தா - விம - கரு). மருவியாம் குறவர் - பயிலப்பழகிவருகின்ற மலைநாட்
டார்; “மருவியாம் மாமலைநாடன்” என்னுந் தீணாமலைநாடறையுந்
தொடர்க்கு (கஉ) இப்பொருள் கூறப்பட்டது. தூறி நீக்கி வளைத்த காடு
கள் மாட்சிபெற என இயைக்க. பரவி - பரந்து. ஆங்கு அசை.

ச. மாந்த - உண்ண. மண்ணின் - மண்ணால். வாங்கி - வளைத்து.
அமர்ந்துநோக்குதல், குறிவைத்துப் பார்த்தல். மத்தகம் - யானைநெற்றி.

ரு. நுங்குதல் - மூழ்குதல். வேடன் மற்றோரம்பை விடுதற்குமுன்,
யானை புற்றிற்கெதிரோடியேறி தன்மேற்பட்ட அம்பு அப்புற்றிலிருவும்
படிபாய்தலால், அங்கிருந்த பாம்பு விஷாங்கினியைக் கக்கிக்கொண்டு சீரிக்
குறவனைக் கொன்றிட்டதென்க. கொடுவில் - வளைந்தவில்.

கூ. பத்திரம் - வாள்; “பத்திரம் வாங்கி” என்பது பெரியபுராணம்.
(மெய்ப்பொருளு - கரு.) படுத்தல் - துண்டித்தல். முழை - சூகை. ஆகத்
தான் அமைக - இச்சரீரங்களால் ஆகாரம் நிரம்புவதாக. வகுத்தல் - கூறு
படுத்துச் சொல்லல்.

களிறறு திங்கட் காகும் கானவனாகு மேழ்நா
 னொளிறுவா னொயிற்று நாக முண்டொர்நாட் கிறையென் றெண்ணி
 வெளிறிலாச் சிலைபிற் கோத்த நாரிவாய்க் குதையைக் கவ்விச்
 குளிறுபேழ் வாயி லுய்ப்பக் கொடுவிற்கோத் திட்ட தன்றே. (எ)

அத்தியு மரவின் வீழ்ந்த வேடனும் வேடன் கொன்ற
 துத்திமா நாகந் தானுங் கிடப்பவிற் குதையைக் கவ்விச்
 செத்தவிற் நரியைப் போலச் செய்பொரு ளீட்டு வார்கள்
 சித்தம்வைத் தறங்கள் செய்யார் தேர்ச்சியின் மாக்க ளாந்தோ. (அ)

சுற்றினார் வில்லின் வீழ்ந்த சூழ்ச்சியி னரியைப் போலப்
 பற்றினார் பெரிதும் வவ்விப் பகுத்துணு தீட்டி னார்கள்
 மற்றுணு வெறுக்கை தன்னை மன்னரும் பிறரும் வவ்வத்
 தெற்றென வெளிறு நீரார் செல்வமு மிழப்ப ரன்றே. (க)

குடற்படு முடைபைக் கண்டு குறுநரி தின்று மான்தோர்க்
 கடற்படை பியக்கங் கண்டே கள்ளத்தாற் கிடப்ப யாருந்

எ. திங்கள் - மாசம். ஒளிறு வாள் எயிறு - விளங்குகின்ற வான்போற்
 கூரிய பல். இரை ஆகும் என முன்னுங்கூட்டுக. வெளிறு - குற்றம்;
 “வெளிறில் வாள்” என்புழிப்போல (சிந்தா - முத - சஎசு). நாரி வாய்க்
 குதை - எண்ணைத் தன்னிடங் கொண்ட விற்கடையிலுள்ள வரை. குளிறு
 தல் - ஒசையிடுதல்.

அ. அத்தி - யானை. துத்தி - புள்ளி.

க. சுற்றின் ஆர் வில் - கட்டுப்பொருந்திய வில். சூழ்ச்சி - அறிவு.
 பற்றினார் - பற்றினையுடையராய். உணுவெறுக்கை-தான்ய தனங்கள். பிறர்,
 திருடர் முதலானோர். தெற்றென - நிச்சயமாக. வெளிறு நீரார் - மதுகெட்
 ட தன்மையராய்; வெளிறுதல் - உன் ளீடின்றாசல்; ‘வயிரமின் மரத்தை
 வெளிறென்பது வழக்கு.’ பிறருடைமையைவெளவி ஈதலின்றி ஈட்டியவர்
 தம்முடைமையைப் பிறர் வெளவ இழப்பர் என்க. “அன்பொரீஇத்
 தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய - ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர்” என்னுந்
 திருக்குறளோடு இதனை ஒப்பிடுக.

க0. குடல் படு முடை - குடரிலுள்ள மாமிசம். இயக்கம் - செலவு.
 திடன் - வலிமை. குடர்மாமிச மொன்றைக் கண்டு தின்கொண்டிருந்த
 நரி அருகே சைந்ரியமொன்று செல்லுதலை நோக்கி ‘இங்கே போர்நிகழு

பித்தன் பிறந்ததிடீர் உகதொ நயவன்தான் முன். ()

[illegible]

உண்டதோ தெரிய வராத நிலை தறு தொகுத்து காட்ட
மயங்கினி உயரின் காழ்குமையாகையா விடுவது மெய்ப்பா
கண்டதொன் தன்மீதான காதல்நிலை தெர்த்தித் தீர்
பண்டித தோன் மாதான் மாதவிதான கடைபு எங்கோ. (52)

சுமனாக கோலமாதர் காஞ்சிக்குக் காட்டி மீள்வர்
நிலிபப் பட்ட தெல்லா வயபுறக் கேட்டு நாய்கள்

மாதலால் நிக்க ஊனுணவண்டாம்' என்ற கருதிக் கெத்ததுபோல் வழியிற்
கிடக்க, அவ்வாறு போர்க்கஞ்ச்சி யொன்றுமின்மையால், வழிப்போக்கனொ
ருவன் செவியையும் வாலையுங் கொந்து அதன்றோடேயுரித்துச் சென்றான்
என்க. பொருள் வேட்கையாற் செய்யும் சூழ்ச்சி உயிராக்கிமுதி பமகமும்
என்பதபட ஈன்றமையின், இது பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரம்;
பிறவும் இவ்வாறே வருவனவற்றுக்குரைத்துக்கொள்க. “தொடர்பயனின்
மையாலே துளைச்செவி வால்லொகாய்வானாய்” எனவும் பாடும்.

கக. பர்க்கீழ் அகழ்ந்து. பாட்டரு மக்கள் - புத்ததற்கரிய மக்கட். பண்புடையோர்; மக்கட்பண்பாவது ஐயறிவேடு மனமென்னும் ஆறுமறிவு முடைமை; “மனவ்வழவுடாநீர் திர்யாணி” என்பது சீதை. “மக்க டாமே யாறறி வுயிரே” என்பது தோல்காப்பியம்

கஉ. உம்மையை எனையவற்றிற்கும் கூட்டுக. இணைதல்-மகளிர்முயக்கம். “இணைவிழைவொருங்கு” எனவும் பாடம். மாக்கள் என்றார், பசுப்போல மனவுணர்வின்றி ஐயுணர்வேயுடைமைபற்றி; “மாவு மாக்களு மையறிவுயிரோ” என்பது நோல்கூப்பியம். “ஆகார நித்ரா பயமைது னஞ்சு ஸாமான்ய மேதத் பசுபிர் நரானும்; தர்மோஹி தேஷா மதிகோ விசேஷ:; தர்மேண ஹீன: பசுபிஸ் ஸமானு” என்னும் வடமொழிநீதிவசனத்தோடு இதனை ஒப்பிடுக.

கட உஞ்சயினி நகரத்தில் ராஜசிவோஷ்டியாய் இப்பர் குடியினனான
ஸ்ரீ தத்தனுக்கும் அவன்மனைவி யசோபத்ரைக்கும் நெடுநாள் புத்திரரின்

கெடியெனக் கூறியாங்கே யுணர்தலிற் கேட்டு வந்த
வுடையது மொருங்கு கொண்டே விடையமும் கடினித் திட்டான். ()

இளமையும் வனப்பு நில்லா விற்பமு நின்ற வல்ல
வளமையும் வலிது நில்லா வாழ்வுநா ணின்ற வல்ல
களமக ணேச நில்லா கைப்பொருள் கள்வர் கொள்வார்
அளவிலா வறத்தின் மிக்க தியாதுமற் றில்லை யன்றே. (கசு)

நின்றன வல்ல வாண ணிதியமு நின்ற வல்ல
சென்றுசென் றனுநி நாளுஞ் சினவரன் சொன்ன நன்னா
லொன்றிய மனத்த ராகி யூதியங் கொள்வர் நல்லோர்
அன்றெனி லதனைக் காண வாதனே போலு மன்றே. (கரு)

கேத்திர நன்ற தாகிற் கேடின்றி யிட்ட வித்து
வாய்த்ததா வெழுந்து நன்றாய் விளைதலைக் காட்டு மாபோல்

றிப்பின் சுருமாரன் என்னும் புத்திரன் பிறந்ததும், தந்தை துறந்து தீக்ஷா
ப்ராப்தனாக, தாயான யசோபத்ரை புத்திரனுடன் ஒரு முனிவரையடை
ந்து போய்நமஸ்கரிக்க, அம்முனிவர் 'இம்மகன் சீக்கிரம் துறந்து முனியா
வான்' என்று கூறலும், தாய் வியசனித்தவளாய், புத்திரனுக்கு, ஸம்சாரதுக்
கமே தோன்றாவண்ணம் எல்லாபோகவஸ்துக்களையும் நிரப்பி, தேவஸ்திரீ
களுக்கு சமானமான முப்பத்திருவரை மணப்பித்து இவ்வாறு செல்கின்ற
காலத்தே, சுருமாரனது பக்குவதையைறிந்துதபோதனரொருவர் அவன்
வசிக்கும் மாடத்தருகேயுள்ள ஜினாலயமொன்றிலிருந்து, அர்த்தராத்திரியில்
அவன் காதுகேட்ப, தேவமானுஷ்டயநாகலோகஸ்திதிகளைக் கூறிப் பின்பு
பத்மசூல்ம மென்னும் விமான விசேஷமுரைத்தலும், அவன் பூர்வஜன்மத்
தே அதில் இருந்தவனாதலால், ஜாதிஸ்மரணைவந்து சம்ஸாரவைராக்கிய
னாய் வாய்க்காவலரும் அறியாதே போய் அம்முனிவரை அடைந்து நமஸ்
கரித்து தீக்ஷாப்ராப்தனாயினன்' இக்கதை, ஜீவசம்போதனையிற் கண்டது.
இக்கதையை உட்கொண்டு இப்பாடலமைந்திருத்தல் உய்த்துணர்க.

கசு. களமகள் - இல்லாள். கெடி - ஈண்டு வியப்புணர்த்தியது.

கரு. சினவரன் - அருகன். ஊதியம் - பயன். அதனை - அவ்வுதியத்தை.
ஆதன் - மூடன்.

கசு. கேத்திரம் - கேடித்திரம். "நன்னிலத் திட்ட வித்தினயம்வர
விளைந்து செல்வம் - பின்னலம் பெருக வீனும் பெறலருங் கொடையும்"

ஏத்தருந் தவத்தின் மிக்க வெல்லையில் குணத்தி னூர்க்குப்
பாத்திர தான மீந்தாற் பயனுமற் றதனை யன்றே.

(கசு)

ஒக்கத்தான் மதிய முட்டு முறுதவ னகரி முன்னே
யாக்கையா வழிகி தாயோர் பொன்மயி லாடக் கண்டு
தோக்கையைப் பற்ற லோடுந் தொட்டவன் காய நூக்கிக்
காக்கையாப் பறந்தே யோடக் கவர்ந்தங்கை சோர்ந்து விட்டான். ()

வேறு.

நல்ல சூழ்ச்சியி லாநரி யெய்திய
அல்லல் கேட்டு மறஞ்செய்கி லாதவர்

என இவ்வாசிரியரே கூறுதல் காண்க (சிந்தா - முத்தி). பாத்ரதானம் நால்
வகைத்தானங்களிலொன்று; -- அஃதாவது, தபோதனர்க்கு நவபுண்யக் கிரம
த்தால் நாவத்யாகாரத்தினைத் தான், பவித்ரமாகிய சாஸ்திரத்தினைத்
தான், விசுத்தமாகிய ஓளவுதத்தினைத் தான் தானம் பண்ணுதல். (ஸ்ரீபுரா
ணம்) பயனும் அதனை அற்று - பயனும் அக்கேத்திரவிளைவின் அளவாம்.

கசு. ஒக்கம் - உயர்ச்சி. “மதிய முட்டும் உறுதவம்” என்பது தவத்தின்
பெருமையைக் காட்டும் ஒரு ஹேனவழக்கு. உறுதவன் நகரி - ஜினசைத்
தியாலயம். தோக்கை விரித்தல். தொட்டவன் - கைப்பற்றிய அர்ச்சகன். தார்
மீகனான சிராவகனொருவன் ஜினசைத்தாலயமொன்றுகட்டி ஜினபிம்பப்
பிரதிஷ்டையும் செய்து நித்யபூஜாங்கத்துக்கு யோக்யமாகிய படித்தரம்
செய்விக்காது இறந்து போய்த் தேவலோகத்திற் பிறந்ததாகவும், அங்
கே அவன் அவஜ்ஜினானத்தாலே பூர்வபவங்களையறிந்து கோயிலுக்குப்
படித்தரம் செய்யாததை உணர்ந்து, தானே பொன்மயில் ரூபமாகத் தான்
கட்டிய ஜினலயத்தை உடைத்து, சுவாமிக்கும் அர்ச்சகனுக்கும் யோக்யமாக
நித்யக்ஷட்டலோக்கு இரண்டுபொன்னிறகு போசுட்டவந்ததாகவும், அவற்றால்
அந்த அர்ச்சகன் ஜீவித்துக்கொண்டு சுவாமி பூஜாகாரியங்களைச்செய்து வருகி
ன்றவன் துராயசயால் அந்தமயிலைப்பிடித்து விற்கலாமென்று அதனை நெ
ருங்கித்தழுவப்போக, அஃது ஆகாசத்தில் அவனுடன் எழும்பிக் காக்கைவடி
வாய்ப் பறந்து போக, அவ்வர்ச்சகன் பூமியில் விழுந்து மாண்டுவிட்டதாக
வும் புண்யாதிரவகதையில் கதைகாணப்படுமென்பர். “கவுத்தன்னை சோ
ர்ந்து விட்டான்” எனவும் ஒரு பிரதியிற் காண்டலால், இவன் பெயர் ‘கவு
த்தன்’ போலும். நூக்குதல் - தள்ளல்.

கஅ. பின்வரும் எய்திய, செய்யிய என்னெச்சம். இட்டிகை - செங்கல்.
புல்லிதாக் கொண்ட - அற்பமென்று நினைத்துக் கைப்பற்றிய. இது

செல்ல லெய்திய செம்பொனி னிட்டிகை
புல்லி தாக்கொண்ட வாணிகன் போல்வரே. (கஅ)

மெய்ப்பொரு டேறலன் பற்றுள் மேபுரிந்
திப்பை பாக்கையிற் றேர்ச்சியில் வாணிகன்
கப்பி யாப்பிறந் தானெனுங் கட்டுரை
ஒப்ப நூ லுணர்ந் தார்சொலக் கேட்டுமால். (கக)

லோலுபர் என்னும் பிட்டுவாணிகள் கதை கூறியவாறு; அஃதாவது:—
“ஒரு நாள் தன் கராதிபதியாகிய ஜயசேனமகாராஜன் ஒரு ஜினபவனங்
கல்பிப்பான்வேண்டி இஷ்டகைகளைப் பரிஜனங்களால் அழைப்பிக்கின்ற
பொழுது, பரிஜனங்களுள் ஒருவனுக்கு லோலுபன் ஆகாரங்கொடுத்துச் சில
இஷ்டகைகளைப் பிரயோஜனத்தால் வாக்கிவைக்கின்ற பொழுது, ஒரு
இஷ்டகையதனுள் சுவர்ணசகலம் (துண்டம்) காணப்பட்டது. அதுகண்டு
சந்துஷ்டனாகி முன் தந்த பரிஜனத்துக்கு பருவிதசம்மானதானங்களினால்
அவ்வவ் இஷ்டகைகளைப் பரட்சிசந்தமாக அழைப்பித்துவாங்கித் தன் கிருகத்தில்
நிகேஷிப்பிக்கின்ற இவன், ஒருநாள் கிராமாந்தரத்துத் தன் புத்திரியினைக்
காண்பான்வேண்டிப் போகின்றவன் தன் புத்திரியை நோக்கி, ‘புத்திரியே!
ஆகாராதிதானத்தினால் இஷ்டகாஸங்கிரகணம் பண்ணுவாயாக’ என்று
சொல்லிப்போகி மீண்டுவந்து, புத்திரன் உபேகையால் இஷ்டாசங்கிரக
ணம் பண்ணுவது கண்டு கோபித்துப் புத்திரன் மஸ்தகத்தினையும் போன
தன் கால்களையும் அடித்தனன். ஏதன்விருத்தாந்தத்தினைக் கேட்ட நரபதி
யாஞ்ஞெய்யால் பரிஜனங்கள் சித்தரதண்டம் பண்ண மரணமடைந்து இறந்தக்
கீரியாயினன்” எனக்காண்க. இச்சரிதம் பூரீபுராணம் விருஷப தீர்த்தகர
புராணத்துக் கண்டது.

கக. பற்றுள்ளம் - இவறுமெண்ணம். இப் பை யாக்கை - இந்தக்
கூடாகிய உடல், யாக்கையிற் றேர்ச்சி யின்மை - அதனிழிவு நிலையாமை
களை அறியாமை. கப்பி - குரங்கு; கபி: என்னுமாரியச் சிதைவு. நாகநீதன்
என்னும் வாணிகன்வரலாறு கூறியவாறு. அஃதாவது: - “தான்யபுரத்து
குபேரதத்தசிரேஷ்டியினுக்கும் சுதத்தை என்னும் பாரியைக்கும் மாகசந்
தன் (என்பான்) புத்திரன். இவன் அப்ரத்தியாக்யான மாயாசஷாய தீவ்
ரோதயத்தால் தகர்மருப்போடொத்த மாயையினில் மனோவாக்காயங்க
ளால் ஆட்கவின்றி வர்த்தித்தலில் ப்ரபத்ததிர்யகாஷ்யுத்தனாகி வர்
த்திக்கின்றகாலத்து, தன் தங்கை கல்யாண விதியின் பொருட்டுத் தன்
பிதாவினது கடையிலே தன்மாதா ஸாராத்நங்களைத் தெரிந்து வாங்கு

நீர்விருத்தம்.

நரியி னுருரை கேட்டபி னல்லராய்ப்
புரிவி னல்லறஞ் செய்வர்பொய் யாக்கொளிஇ
அரிவ ரம்மக னப்பொருள் வேட்கையாற்
மெரிவித் திட்டறஞ் செய்பொருள் செப்பினான். (உ0)

அஞ்ச மின்னதி லோபமில் லோர்களுஞ்
செஞ்ச டர்நெடு வேற்றிரி யோதனன்
பஞ்ச வர்க்குமண் பாகங் கொடாமலே
துஞ்சி னாவகினை தன்னொடு மென்பவே. (உக)

குட்ட நீர்த்துறைப் போம்வழிக் கூனியை
ஒட்ட லன்புன லுய்த்தவக் காகுத்தன்
திட்டை வேண்டிய தேர்ச்சியில் வாணிகள்
பட்ட தெய்துவ பற்றுளத் தார்களுே. (உஉ)

என்ற விடத்து வஞ்சிக்கவிடம்பெறுமையால் சங்கிலேசத்தோடு மரித்து
|க்ருங்காயினன்” என்பது. கட்டுரை-வரலாறு. இச்சரிதமும் ஸ்ரீபுரா
ணத்து மேற்குறித்தவிடத்திற் கண்டது.

உ0. நரியினார் உரை - நீர்விருத்தம். புரிவின் - விருப்பத்துடன்.
பொய்யாக் கொள்க - (யாக்கை செல்வங்களை) அறித்தியமாகக் கருதி. கொ
ள்குந் நல்லறஞ்செய்வார். அரிவரனாகிய மகன். அரிவரன் என்பாருருவன்
தருமத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையால், முனிகளிடத்தே தர்மங்
கேட்டு அதை அதுஷ்டித்தான் எனவும் இது நநாநோசம் என்னும் நூல்த்
காணப்பட்ட தெனவும் கூறுவர்.

உக. பொருள் வெளிப்படை. “அதுலோபமுள்ளோர்களும்” எனவும்
பாடம்.

உஉ. காகுத்தன் என்னும் வாணிகள் ஒருஸ்திரீயின் ஆபரணவாஞ்சை
யால் நடுக்குளத்தில் அவளைத்தள்ளி அவளாபாணத்தை கைக்கொள்ளப்
போக அவள் இவனை இறுகத்தழுவிக்கொள்ளுதலால் தன்னுயிரைக் காப்பா
ற்றுதற்கு மேடடுநிலம் காணப்பெறுது அரிழ்ந்து உயிர்விட்டான் என்பது
ஐயனவரலாறு. காகுத்தனாகிய வாணிகள் என இயைக்க. திட்டை-மேட்டு
நிலம்.

நட்டவன் வந்து நல்லறங் காட்டவும்

ஒட்ட லன்னதி லோப முடைப்பெருஞ்
செட்டி யெய்திய தெய்துவ தேபொருட்
கிட்டி யம்மனத் தார்சினர்ந் தென்பவே.

(உரு)

நாட்டி யாத்திரை செய்பவ னன்மணி

காட்டி வைத்தவன் போய்வந்து கண்ணுறச்

உரு. நட்டவன் - சினேகித்தவன். நல்லறம் - நீதிமுறை. ஒட்ட லின்---சம்மதியாதவனான. இக்கதை, “தருதேவனால் நிகேஷிக்கப்பட்ட தன்மம் என்ருண்ணில்லையென்று கொடாத சிவதேவனுக்கு ஜிஹ்வோத்தா டனம் பண்ணுகின்றபடியும்” எனவரும் ஸ்ரீ புராணவரலாறு போலும். பொருள் கிளர்ந்து கிட்டிய மனத்தார் - பொருளிடத்து மிருந்த பற்றுள்ள முடையார். கிளர்ந்து எய்துவது எனவியைப்பினும் அமையும். மனத்தார் எய்துவது செட்டி எய்தியதே எனமுடிக்க.

உரு. காட்டிவைத்தவன்- குறிப்பிட்டு நிகேஷித்துச்சென்றவன். காட்டி யம் - ஸாஷ்யம்; “அழிசாட்டியம்” என்பது உலகவழக்கு. சத்தியகோடன்- சத்தியகோஷன். இவன் கதை ஸ்ரீபுராணத்து வில்லதீர்த்தகர தீர்த்தப் பிரஸித்தராகிய மேருமந்தரகணதரர்களது சரித்தத்துக்கண்டது; அது வரு மாறு:—ஜம்பூத்வீப பரதகேஷத்திர வில்ஹபுரத்து ராஜா வில்ஹஸேனன்: தேவி ராமதத்தை: இவன்மத்திரி சுருதிஸ்மிருதிபுராணதி ஸர்வசாஸ்திர பாரங்கதனாகி ஸத்யவாதாதிசயத்தால் ஸத்தியகோஷன் என்னும் நாமத்தை யுடையனாகிய ஸ்ரீபூதி என்பான். பத்மஷண்டபுரத்து சுதத்தசிரேஷ்டிக்கும் சுரிக்ராதேவிக்கும் புத்திரன் பத்ரமித்தரன்; இவன் ரத்தவீபமடைந்து உபாஜித பருவிதரத்தந்தனாகி, வில்ஹபுரத்திலே வசிப்பான்வேண்டி வந்து ஸ்ரீபூதி சமீபமடைந்து ஸ்வவருத்தாந்த நிவேதனபுஸ்ஸரம் ப்ரமாணபூத னென நினைந்து, இவன் கையில் தனது ரத்தங்களை நிகேஷித்துப்போகி, பத்மஷண்டத்து நின்றும் ஸ்வபந்து ஜனங்களைப் பேர்ந்து, வில்ஹபுரம் புகுந்து சத்யகோஷனையடைந்து தனது ரத்தங்களை வேண்டிய பின், ஸத் யகோஷனும் ‘அஸத்யம் சொல்லுகின்றாய்; யான் உன்னைக்கண்டறிவதில் லை’ என்று சொல்லி லோபகாயாநிரோகத்தால் அத்யந்தாபஹவம் பண்ணி னன். அதுகேட்ட பத்ரமித்தரனும் அதிக கோபகோகத்தினால் ‘அஹோ! ஸ்ரீபூதி, ராஜமந்திரி ஸத்யகோஷனென்றும் விப்ரோத்தமனென்றும் மந் திரி முக்யனென்றும் தர்மசாஸ்திரியென்றும் பரதிரவ்ய சுத்தனென்றும் நினைந்து அப்ரகாசமாக என்னால் ஸ்வஹஸ்தநக்ஷிப்தமாகிய ரத்தகரண்ட கத்தினைச் சொளயத்தினால் ஸவீகரித்து.....தர்மசாஸ்திரப்ரோக்தமா

சாட்டி யஞ்சொன்ன சத்திய கோடனும்

சாட்டி ஸ்வத்திமுந் தான்பொரு ளென்பவே.

(உச)

கிய நியாஸாபஹ்வ தோஷத்தையறிந்தும் திரவ்யலோபாதிவேகத்தால் அத்யந்தாபஹ்வம்பண்ணுகின்ற மந்திரியது அந்யாயமார்க்கத்தை ஸர்வஜனங்களும் அறிவீரரின் என்று அநவாதம் ராஜத்வாரத்திலும் ஸபாஸ்தானங்களிலும் விருஷாக்கிரங்களிலுமின்று ஸர்வஜனங்களும் அறியக் கூப்பிடலுற்றனன். சத்யகோஷனும் ஸ்வகோஷபிரச்சாதனூர்த்தமாக, 'அகோ! பத்ரமித்ரன் சோரஜனங்களாலே அபஹ்ருத ஸர்வஸ்வரத்தருத்தனாவில் சோகத்தால் உன்மத்தனாகி அஸமஞ்ஜஸப் பிரலாபியாகி நின்றனன்' என்று சகலமுறிவித்து, ஆத்மசுத்யர்த்தமாக நம்பதிசந்தானத்து தர்மமாதிகாரப்ரோக்தமாகிய சபதத்தினையும் செய்தனன். ராமதத்தாமகாதேவி பத்ரமித்ரனது அநவாத ஆக்ரோசத்தைக் கேட்டு, 'பூர்வாபா விமோதமின்றியே கைப்ரகாரத்தால் ஆக்ரோசிக்கின்றயுவன் உன்மத்தனல்லன்போலும்; ஸத்யகோஷாபஹ்வத்தினை த்யூதவியாஜத்தால் லபக்ஷிப்பன்' என வறிதறவேனமகாராஜாவுக்கு அறிவித்து, யஜ்ஞோபவீத நாமமுத்திரிகையையே பணிதபந்தமாகவிசைந்து ஸத்யகோஷனோடு த்யூதஞ்செய்து ஜயித்தபின், அவ்விரண்டினையும் வாங்கி ரகஸ்யமாக நிபுணமதுஷ்யன்னும் தாசிகையுட் கொடுத்து, இவையே அபிஜ்ஞானமாக, பத்ரமித்ரநிகழித்த ரத்னகரண்டகத்தினைத் தருகவென்று ஸத்யகோஷன் ஆஜ்ஞாபித்தனென்று தத் பாண்டாகாரிகனுக்குச் செல்லி அதனைவாங்கிக்கொண்டு வருவாயாக வென்று சொல்லிப்போகவிட்டடைப்பித்த பின், ராஜா, அநர்க்கியமாகிய ஸ்வரத்னங்கலையும் அவற்றையுங்கலந்து ரத்னகரண்டகத்தினை பத்ரமித்ரனை அழைத்துக் கொடுப்ப, அவனும் அவற்றுள் ஸ்வரத்னங்களையே தெரிந்துகொண்டு சேஷரத்னங்களைக் கொடுத்தனன். ராஜாவும் அதுகண்டு சந்துஷ்டனாகி அதிகப் பிரஸாதஞ்செய்து, பத்ரமித்ரனுக்கு ஸத்யகோஷநாமஸூறித சீரேஷ்டிமுத்யபதங்கொடுத்து, மருஷாவாதியும் மாயாவியுமாகிய ஸ்ரீ பூதியினுக்கு தர்மமாதிகார நிர்த்திஷ்டமாகிய தண்டங்களைச் செய்கவென்று நியோகித்து தர்மமினன் என்னும் ப்ராஹ்மணன்ரிசை மந்திரிபதம் வைத்தனன். ஸ்ரீ பூதியும் ஸர்வஸ்வஹ்ரணமும் யத்தாமுஷ்டி என்னும் மகாமல்லரால் இடப்பட்ட சவட்டைமுப்பதும் கம்ஸபாதரத்திரயம்நிறைந்த கோமயபக்ஷணமுமாகிய தண்டத்திரயங்களை அனுபவித்து நம்பதிரிசை பத்தவைரத்தனாகிஆர்த்தத்தியானத்தோடு மரித்து ராஜபாண்டாகாரத்து அகந்தியனன் என்னும் சரப்பமாகிப் பிறந்தனன்." பூர்வவாஸ்து தமிழ் மேருயந்திரபுராணம் பத்ரமித்ரன் சருக்கத்தும் விரிவாகக்கூறப்பட்டுள்ளது.

விழுமின் பொற்கலம் பெற்றங்கொ ரோழைபோய்க்

கழுவு வான்புகக் கைத்தலத் தின்னிரா

தருவ நீர்புகுந் தாழ்தலிற் கெட்டுயிர்

வழுவி னூர்கதை வைகலுங் கேட்டுமால்.

(உரு)

சந்த மாயினுந் தன்பழப் பிண்டியைக்

கந்த மாய்ப்புனி நீரொடு காடியாய்ச்

சிந்தை பொன்றில னுண்ட சிரோட்டியர்

அந்த மில்பொருள் காத்தவ னாயினான்.

(உசு)

உரு. விழுமின் பொற்கலம் - விரும்பத்தகும் ஒளியுடைய பொற் பாத்திரம். அழுவம் - பாப்பு. உயிர்வழுவினார் - உயிர் விட்டவர். இக் கதை ஜீவசம்போதனை என்னும் ஐனமதகிரந்தத்தே அடியில் வருமாறு காணப்படுகிறது:—“பொன்னின் பரிகலத்தைப் போய்விற்பக் கண்டொ ருவன் - தன்னை விலையாடித் தான் விடலும்—பின்னை, விலைகொண்டவன் கழுவு வீழ்துறவி னுள்ளே - தலைகொண்டு போய்வீழ்தான் ருழ்த்து” —என்பது, கிருஷ்ணானன் மண்பணிசெய்யாநிற்ப, புராதனத்துக்கிடந்த பாசியேறிய பொன்னின் தளிகையைக் கண்டெடுத்து அதனை ஸ்வர்ணமாவதறியாதே ஒரு செட்டிக்குக்காட்ட, அவனும் பொன்னாவதறிந்து ‘இதற்கு விலையென்’ என்று கேட்ப, அவனும் அதற்கு நாழிமிளகுவேணுமென்று சொல்ல, செட்டி ஒருகாலே விலையறுத்தலாகாது என்றுகருதி ஆழாக்குக் கொள்ளீர் உரிகொள்ளீர் என்று விட்டுப்பற்றுவதென்றுகருதி அங்ஙனமேசெய்ய, அவனும் போய் மற்றொருசெட்டிவந்தானுக்குக் காட்ட, அவனும் பொற்கலமாவதறிந்து நாழிமிளகுங்கொடுத்துக் கொண்டு, சீக்கிரம்போய் அதனைப் பாசியறக் கழுவுவனென்று ஒருபழந் துரவின் கரையிலிருந்து உரிஞ்சிக்கழுவாநிற்பக் கைகழுவிப்பாதாளத்திலே விழ்க்கண்டு ப்ரமைகொண்டு ‘அதுகழுவாக்காலோ’ என்று பிதற்றி மரணமெய்தினான்; முன்னம் விலையாடி விட்ட செட்டியும் அவனை யெங்கும் தேடிக்காணாமையால் ‘அம்மிளகு கொடுத்தாலோ, அம்மிளகு கொடுத்தாலோ’ என்று பிதற்றி மரணமெய்தினான்” என்பது. இப்பாட்டில், நீர் புகுந்து ஆழ்தலினாலும், கெடவிட்டமையாலும் உயிர்வழுவினார் (இருவர்) கதை எனப் பொருள்கொள்க. கெட்டு - முன்னரே வாங்காது தவறவிட்டு.

உசு. சந்தம்மாயினும்-இயற்கை நலங்கெட்டிருப்பினும். தன் பழப்பிண்டியை-தன்னிடமுள்ள பழைய இலவமுண்மாவை; பிண்டி - மா. கந்தமாக-வாசமுடையதாக. சிந்தை ஒன்றிலன் - சிந்தையிலே இழிவுகருதாலும்.

பொன்னி னேறுடைச் செட்டியிற் போந்திருட்

கன்ன மிட்டவ னப்பொருள் கொண்டுபோய்த்

துன்னு தாபதன் றாங்குறி யிற்கூடந்

தின்ன லெய்தின னென்பதுங் கேட்டுமால்.

(உஎ)

நீடு நீணெறி செல்பவ னுடொறும்

பாடி கண்டங்கொர் பாசனத் தானிரை

“ஒருலோபியாகிய செட்டி இலவமுள்ளை மாவாக இடித்துப்புளித்தகாடியிற் கூழாகக்காய்ச்சிக்குடித்து மிருத்திரவியம் சம்பாதித்தானென்பதும், அந்தத் திரவியத்தினுடைய ஆர்த்தத்யானத்தால்மரித்துப் பாம்பாய்ப்பிறந்து அச னைக்காத்துக்கொண்டிருந்தா” எனென்பதும் கதை. இது ஜீவசம்போதனையி ற்கண்டது.

உஎ. பொன்னின் ஏறு - செல்வத்தின்மிகுதி. கன்னமிட்டவனாய்த் துன் னியதாபதன் எனவும் தாபதன் இன்னலெய்தினன் எனவுமியையும். இவன் உறித்தாபதன் எனப்படுவான்; இவன்கதை சிவாவகாசாரம் என்னும் நூலி ல்விசேடமாகக் காணப்படுமென்பர். இவன் ஆலமாமொன்றில் உறியைக் கட்டி அதிற்பகல்முழுதும் தங்கியிருந்து, இராவர்ததும் களவுசெய்பவனெ ன்பதும், இச்செய்தி அசனனுக்குத் தெரிந்து அத்தாபஸனை சிுகழிக்க அத னால் மரணமடைந்து நரகமடைந்தானென்பதும் கதை. “தனசிரி சத்தியன் தாபதன் காப்பான், இனேதாடி வெண்ணெய் உரை” என்னும் அருங்கலர் செப்பில் தாபதன் என்பவன் உறித்தாபதன் என உரைகூறப்படுதலோடு அவன் “அந்நியருடைமையைக் கன்னமிட்டுத்திருடுந்” தன்மைக்குக் கூறப் பட்டுமுள்ளான்.

உஅ. பாடி - ஆயர் ஊர். பாசனம் - பாத்திரம். நாடிவெண்ணெய்க்கா ரன் என்பவன், நாள்தோறும் பசுக்கூட்டத்தையுடைய ஆயர்பாடியிற் சென்று அவராற் பெற்றுக்குடித்துவந்த மோரில் உண்டானவெண்ணெயை த்தாடியால் தோய்த்தெடுத்து ஒருசேர் நெய் திரட்டியதாகவும் அதை வைத்துப் பெருத்த வியாபாரம் செய்யலாமென்னும் எண்ணத்தால் வெரு வாரம்பபரிசுரகத்தை மனதிலே நினைத்துக் கொண்டேயிறந்து நாகத்தை யடைந்தான் என்பதுங் கதை. மேற்பாடலுரையிற் காட்டிய அருங்கலர் செப்பில், நாடிவெண்ணெய்க்கார னென்பவன் “கேஷத்திர முதலான பொருளை வரைதலுக்கு” உதகரிக்கப்பட்டுள்ளான். அருங்கலர்செப்பிற் ற முதனாலும் ஸமந்தபத்ராசாரியரால் இயற்றப்பட்டதுமான ரத்னகரண்டகப் பன்னும் வடநூலில், “தனஸ்ரீ ஸத்ய கோவெஷாச தாபஸா ரக்ஷகாவபி; உ

நாடி நாடொறு நெய்தனக் கீட்டிய

தாடி வெண்ணெய் தனதுரை கேட்டுமால்.

(உ.அ)

அறத்தி னாற்பொருள் கேட்டது கொள்ளலன்

மறத்தி னால வந்தனு மாநிதித்

திறத்தி லொன்றில னானுடை புண்டியுண்

டிறப்ப வந்ந கத்திடை மெய்தினுன்.

(உ.சு)

பாக்கியோஸ் ததாச்சுரு நவநீதோ யதாச்சுமம்' என்னும் சுலோகத்தில் இத் தாடிவெண்ணெய்க்காரன் "சுமசுருநவநீதன்" என்று கூறப்படுவன். (சுமசுரு - மயிர்.)

உ.க. பொருள் - உபதேசப் பொருள். மறம் - பாபகர்மங்கள். மாநிதி த்திறத்தில் ஒன்றிலன் - வித்யாதரசம்பத்தை அதுபவித்தலிற் பொருந்தா தவனாய். ஊன் உடை உண்டி - மாநிசத்தோடுகூடிய ஆகாரம். இவ்வாவிந் தன் சரித்திரம் பூர்பூரணத்து வருவதடியில் வருமாறு:—“இந்த நகரத்து (அளகாபுரி) ராஜா அரவிந்தன் என்பான்: அவன் சிரகாலம் வித்யாதரவிப வங்களை அதுபவித்து பற்றவாரம்பபிரகரஹ ரௌதர்யானபாபபரிணமத் தினால் சஞ்சிதமாகிய பாபகர்மங்களையும் நாகாயுஷ்ய பந்தத்தினையுமுடைய னாகி, பிரத்யாஸந்மரணசமயத்து தாகச்சுரவியாதிபீடிதனாகிய பொழுது பாபாநிரேகத்தால் அப்பியாயித்த வித்தைகளும் தனக்கு வசமாகாத பொ முது, ஜேஷ்டபுத்திரனாகிய அரிச்சந்திரனை அழைத்துச் சொல்லுவான்:— ‘புத்திரனே! தாகச்சுரமகாஸ்தாபபீடிதமாகிய எனது ஸர்வாங்கங்களிலும் சீதோபசாரக்கிரியைகளால் விடப்பட்ட கல்லார அரிசந்தனாகிகளும் கரிந் து சந்தாபத்தினைச் செய்கின்றன கண்டாய்: இனி இதற்குப் பிரதிக்கிரி யையாவது— உத்தராகுருக்ஷேத்திரத்து சீதாநதி சீரோத்யானப் பிரதே சங்களில் என்னை உனது வித்தைகளால் உய்த்திடவே சீதாநதி சீதஜல் பிந்துஸம்பர்க்க சீதனமாகிக் கல்பதருவனங்களிடை அசைகின்ற மந்த மாருதம் வந்துவீசிட எனது ஸர்வசந்தாபமும் உபசரித்திடும் போலும் என்றான். என, அவனும் அவ்வாறு செய்கவென்று தனது ஆகாசகாரின் வித்தைகளையேவ அவையும் இவனது புண்யபரிசுஷ்யத்தால் அவ்வாறு செம் யாது வைமுக்யமடைந்த பின், அரிச்சந்திரனும் தாகச்சுரமகாவியாதி அசு த்தியமேபோலுமென நினைந்து சோகபீடிதனாகிச் செய்வதறியாதிருப்ப ஒருநாள், பவநப்பிரதேசத்து பரஸ்பரகலகத்தினால் க்ஷதமாகிய கிருககோ கிலங்களினின்றும் வீழ்கின்ற ரக்தபிந்துக்கள் அரவிந்தன் சரீரத்தின்மேல் வீழ்ந்தலுமே, தத்பிரதேசம் பாபதோஷத்தால் தாகம் உபசரித்திட்டது

மான வேன்மன்னன் மாதவத் தார்க்குண்டி

தான மீபுழிச் சத்திய பாமைபும்

ஊன மின்மனத் தாலுடன் பட்டனள்

ஈன மில்குரு வத்திடை மெய்தினள்.

(௩௦)

கயக்கில் கற்புடைப் பார்ப்பணி போசனம்

வியக்கப் பட்டவள் வேதியற் கில்வழி

மயக்கின் மாதவத் தாற்குண்டி யீந்தவள்

இயக்கி யாயின னென்பதுங் கேட்டுமால்.

(௩௧)

இடுதலுமே, பரமௌஷதம் இதுவேபோலும் எனக்கருதி அதுபொழுதே பெறப்பட்ட விபங்களுனத்தாலே மிருககுலமொருவழி மிகவும் நின்றமையறிந்து குருவிந்தென்னும் கணிஷ்ட புத்திரனை நோக்கி, இந்த மிருககுலங்களால் எனக்கு ருதிரவாசி சம்பாதித்துத் தருகவென அவனும் பாபீருவாகி அது பொழுதே என்செய்யத்தகுவதென நனைந்துபோகி திவ்யஞானியாயினானொரு முனிவரனால் பிரத்தியாஸன்ன பிதர் மாணத்தினையும் நாககதிப்பிராப்தியினையும் அறிந்து தக்காரியத்தில் உதாசீனனாகிலும் பிதிர்வசனம் அதுல்லங்கியமாதலில், கிருத்திரம ரூபத்தால் நிறைந்ததொரு ருதிரவாசி சமைத்துக்காட்டினனாக, அவனும் அதனை மகாதனங்கண்ட தரித்திரன் போலக் கண்டு களிசிதந்து புகவீழ்ந்துமண்டி வங்கும் பரிப்ரமியாசுன்று அதனை மூகத்து பருகிக்கொப்புளிக்குமளவில் அது கிருத்ரும ருதிரமாவதறிந்து குபிசனாகித் தனது மணிக் கிரகையினை உருவிக்கொண்டு இம்ஸானந்த பரிணமத்தாலே குருவிந்த குமாரனை வதிப்பாடுடொன்ற விடத்துத் தளர்ந்த வடியினனாகி வீழ்கின்றவிடத்துச் சுரிகைவாய் வீழ்ந்து பிந்தமூர்த்தியாகிப்போய் நாககதியினைப் பிராபித்தனன்” என்பது.

௩௦. மான வேன்மன்னன் - ஸ்ரீவேணமகாராஜன். மானம்-பெருமை, சத்யபாமை - அம்மகாராஜனால் சுயிலன் என்னுந் தாவிப்புத்திரனுக்கு விசாரணையின்றியே விவாகம் செய்விக்கப்பட்டவன். மாதவத்தார் - ஆதித்யமதிகள் அரிஞ்சயர் என்போர். உண்டி, தானம் - மூவகைத்தானங்களில் ஒன்று. அஃதாவது - மஹாதபஸ்விக்கு விசுத்த ஆகாரத்தினைக்கொடுத்தல் (ஸ்ரீபுராணம்) என்பர். இச் சத்யபாமைகதை ஸ்ரீபுராணத்து சாந்திதீர்த்தகரர் மான்மியத்துக் கண்டது. குருவம் - உத்தராகுரு என்னும் போகபூமி.

௩௧. கயக்கு இல் கற்பு - வெறுத்தலில்லாத பாதிவருத்யம். பார்ப்பனியாகிய வியக்கப்பட்டவள். வேதியற்கு - தன்கணவனாகிய பிராமணனு

சந்தனை யென்னு மாதர் சாரணர்க் கண்டு முன்றில்
வந்தனை செய்து உபணி வரகுநீர்ப் புற்கை யீந்தா
விரிந்தா நுலந்து னோக்கி பெல்லையில் செம்பொன் மாரி
அந்தரத் தபர ரார்ப்பச் சொரிந்துவந் தருச்சித் தாரே. (௩௨)

க்கு. பார்ப்பணி வேதியற்குப் போஜன நிலைதவிடத்தும், மாதவத்தாற்கு உண்டியீந்து இயக்கியாயினான் என்க. பிராமணன் ஒருவனுடைய பத்தினி யானவன், தன் புருஷனுக்காகாரதில்லா திருக்கவும், எதிர்கண்ட தபோத நரோருவரையுபசித்து அவர்க்கு ஆகாரதானம் பண்ணினானாக, அதுகண்டபுருஷனுன் பிராமணன் அவனோ டும்சிக்க, அது பொறுக்காது, அவன் கிணற் றில்லிழுந்து டிற்த்தி, தானபுண்ணியத்தால் தர்மதேவின்னெற யக்ஷியாகிப் பிறத்தான் என்பதுபுதை. இது, தர்மதேவநாகதையிற் கண்டதென்பர்.

௩௨. சந்தனை - வந்தனை என்னுங் கன்னி. சாரணர் - ஸ்ரீவர்த்த மானஸ்வாரி. வரகுநீர்ப் புற்கை - வரகாகாரத்தின் பரிணாமமாகிய சால்யந் தம். பின்னிசண்டடியும் சந்தனை பஞ்சாச்சரியத்தினைப் பெற்றமை கூற ப்பட்டது. பஞ்சாச்சரியமாவன:--தேவர்களாற் பொழியப்பட்ட கனகவ ர்ஷமும் தேவதுந்தியும் ஸாகந்தமந்தமாருதமும் தேவஸ்துதியும் புஷ்ப வர்ஷமும் என இவை. நண்டு, 'செம்பொன்மாரி' எ ன்று கனகவர்ஷத்தை; 'அமரர் ஆர்ப்ப' எ - ன்று தேவதுந்துதியையும் தேவஸ்துதியையும்; 'அருச்சி த்தார்' எ - ன்று புஷ்பவர்ஷத்தை; 'வந்து' என்பது மந்தமாருதத்தை; வந்தால் அருச்சித்தார் என்க. இனி இச்சந்தனைசரிதம் ஸ்ரீபுராணம் ஸ்ரீவர் த்தமானதீர்த்தகரபுராணத்து அடியில் வருமாறு காணப்படுகிறது.--சேட கமகாராஜன் புத்திரியாகிய சந்தனைஎன்னும் கன்னியைவினைப் பூர்வகிருத பாப பரிபாகத்தால் பந்தக்களிற் பிரிப்பித்து ஒரு வித்யாதரன் எடுத்துக் கொண்டு போகி ஸ்வபார்யைக்கு வீதனாகி ஓர் அடவியிலேபோகட்டுப்போ க, ஒரு வித்யாதன் அவனைக்கொணர்ந்து விருஷசேனனென்னும் வைசியனுக் கு திரவியலாபார்த்தமாகக் கொடுப்ப, புத்திரியாகி வர்த்தியாகிற் --இவன்பா ரியை ஸாப்பிரபை என்பான் ஸ்வபார்த்தவிறுக்கு சந்தனையுடன் ஸம்பர்க்க தேவஷத்தினை சக்கித்து வரகாகாரத்துனை சராவபாதர்த்துலே போஜனம் பண்ணுவீத்து, சரணங்களில் சிருககலாபத்தனமும் சிவாகண்டம் உடை யாகவும் பண்ணுவீத்துச் செல்லாநிற்ப், பகவான் (வர்த்தமானசுவாமி) ம ற்றொருநாள் வத்ஸவிஷயகௌசம்பிகாரத்து சர்யாமார்க்கார்த்தம் எழுந்தரு ளுதலும், அதுசண்டு சந்தனை அதிகமெதிர்கொள்வனென நினைத்தபொழுது சிருங்கலாபத்தனமும் தானே கழன்றது; பூர்வவத்ஸுகந்த புஷ்பமால்யா

பற்றுள மென்றோர் பாவை பாவமும் பழியு மாக்கிச்
சிற்றுள மிலேச்சர் பொல்லா நாற்கதி நலையை நூக்கிச்
சொற்றுள வாய துன்பம் பயத்தலிற் றறந்து போகிச்
கற்றறி வுடைய மாந்தர் கடிந்தன ரதனை யன்றே. (௩௩)

ஒங்கிய தவத்தின் மிக்க வுறுதவர்க் குறுதி நாயுள்
ஈங்கிரண் டல்ல தில்லை யிலைசகொடா நிற்ப மண்மேற்
பாங்கமை செல்வ ராகிப் பகுத்துண்டு வாழ்த லென்றே
தாங்கிய தவத்தின் மிக்க தவலீலை நிற்ப லென்றே. (௩௪)

இல்லறத் தியல்பு குன்ற வேந்துபூண் முலையி னுர்தோள்
புல்லறப் புல்லி மண்மேற் பூவணை பொருந்த லென்றே
நல்லறத் திறைவன் சொன்ன நாற்கதி நலையை நீக்கும்
தொல்லறத் துணிவி லாதார் துன்பத்தைத் துணிந்து நின்றார்.

லங்கிருதமாகிய கேசபாரமும் அழகுபெற்றது; சீவரகண்டமும் மஹாநர்க்
கியமாகிய பட்டுவஸ்திரமாயிற்று; ஸர்வாங்கமும் ஸர்வாபரண பூஷிதமாயிற்
று; வரகாகாரமாகிய புற்கையும் திவ்விய சாலையாங்கமாயிற்று; சராவபாத்ர
மும் ஸ்வர்ணபாஜனமாயிற்று; சந்தனை அதிகாரந்தத்தினோடுங்கூட நவபுண்
யக்கிரமத்ால் எதிர்கொண்டு வரகாகாரபரிணாமமாகிய பவித்ர சாலயந்
ந்தனை அமிர்துசெய்விப்ப பஞ்சாச்சரியத்தினையடைந்து ஸ்வபந்துக்கருட
னை சேர்ந்தனன்” என்பது.

௩௩. பற்றுளமாகிய ஒருபெண். சிற்றுளமிலேச்சர் - அற்பஎண்ணமு
டைய சண்டாளர். மிலேச்சர்க்குரிய நாற்கதி என்க. நாற்கதி, தேவமா
னுஷ்ய திரியக்கூடகதிகள். நூக்குதல் - அடைவித்தல்; “குரங்குகள் மலே
யைநூக்க” என்பது திருமால்.

௩௪. உறுதவர்க்கு - தபோதனர்களிடம்; வேற்றுமையக்கம். உ
றுதி - புருஷார்த்தம். ஈங்கு இரண்டு - இல்லறத்துறுதவங்கள். கொடாநிற்ப
ப - கொடுத்துநிற்பன. மண்மேல் பகுத்துண்டு வாழ்தலும் தவநிலைநிற்பன
மாகிய இரண்டல்லது இசைகொடாநிற்பன (பிற) இல்லை என இயையும்.
தாங்கியதவத்தின் - ஜன்மாதர புண்யத்தால். சிராவக யதிதர்மங்களிரண்
டும் நற்கதியளித்தற்குரியன என்பது கருத்து.

௩௫. புல் அறப் புல்லுதல் - சிராவகதர்மத்துக் கிழக்கின்றித் திளை
த்தல். புண்மை - இழுக்கு. இறைவன் - அருகன். தர்மப்படி ஒழுக்கின்
சிராவகநிலையே பாவத்தை நீக்கவல்லது என்பது கருத்து.

ஈகைநற் றுன மீந்தா ரிணையிலாக் குருவின் மிக்க
போகத்தைக் கொடுத்துப்புத்தே ஞலகமுங்கொடுத்து மண்மே
லேகநல் லின்ப மாக்கி யிறைவனற் காட்சி யீயும்
மேகத்து மின்னோ டொக்கும் விழுச்செல்வ மதிக்க வேண்டா.

பற்றுள மகல நீக்கிப் பாசிழைப் பரவை யல்குற்
பொற்றொடி மகளிர் தங்கள் புணர்முலைக்குவட்டின் வைகிச்
சுற்றத்தார் சுற்ற வாழ்த லன்றெனிற் றுறந்து போகி
நற்றவம் புரிவில் லாதார் நடலேநோய்க் கடலு ளாழ்ந்தார்.

கலையெலா நிறைத்த லொன்றோ கதிர்நகைப் பவளச் செவ்வா
யலைகட லமிர்த னோரா டகிற்புகை யளாய சேக்கை
முலைபுற முயங்க லொன்றோ முனிவனம் புருத லொன்றோ
புலேகொலை களவோ டொன்றிப் பொழுதவங் கழிப்ப ரன்றே.

இருந்தவர்க் கிசைவ தொன்றோ கரப்பில தாக வீந்து
கருந்தங் கண்ணி னுர்தோட் கதிர்முலைக் கரத்த லொன்றோ
பொருந்திய சுற்ற மென்னு நிகளத்தைப் பரிந்து போகி
அருந்தவ முயற்சி யில்லா ராசையு ளாழுந்து கின்றார். (௩௬)

உத்தம தான மீந்தே பொண்பொரு ளுவந்து நல்ல
உத்தமார்க் குவந்து முன்னே யுத்தம தான மீந்தே

உக. ஈகை - வறியராய் ஏற்றார்க்கு மாற்றாது தவல். நற்றுனம்;—சாஸ்
திரதானம் அபயதானம் ஆகாரதானமென மூவகையாகவும், தயாதானம் பா
த்திரதானம் சம்மானதானம் அந்நவதானமென நால்வகையாகவும் கூறுவர்;
இவற்றின் விரிவு ஸ்ரீபுராணத்துக்கண்டது. நற்காட்சி - அநந்ததரிசனம்.
நடலை - துன்பம்.

௩௮. பிரமசரியநிலையினாய்ச் சாஸ்திரங்களைக்கற்றலும், இல்லாளோ
கூடி கிராவகதர்மம் கொண்டொழுதலும், யதிதர்மத்தாகலும் ஆகிய
இவற்றில் ஒன்றுஞ் செய்யார் என்க. ஒன்றோ என்பவை மூன்றும் ஈண்டு
எதிர்த்துத்துகின்றன; பின்வருவனவுமன்ன. முனிவனம் - தபோகனம்.
புலை - புலாஹண்டல். அவம் - வீண்.

௩௯. இருந்தவர் - மிக்க தவமுடையார். இசைதல் - உபசரித்தல்.
கரப்பிலதாக - ஒளித்தலின்றி. நிகளம் - பாசம். பரிதல் - அதுத்தல்.

சயி, (முதல்) உத்தமதானம் - உயர்ந்த ஆசனம், "ஒன்பொருள்" என்

உத்தம நெறிநின் றூர்க்கு முவமையென் றில்லை யாகும்,
உத்தம குருவும் புத்தே ஞலகமு முடைய ரன்றே. (ச௦)

மறுவிலாக் குணத்தின் மிகக மறுவறு தவத்தி னூர்க்கு
மறுவறு தான மீந்தே மறுவிலாப போக பூம்
மறுவிலாப் பயன்கொ டுத்து மறுவில ராவர் மாதோ
மறுவிலா மண்ணும வின்னு மறுவின் றி விளங்க வன்றே.

நடரிடைப் பட்ட நாளும் நாற்கதி நவையை நீக்கி
யிடரிடை யுய்த்த லின்றி நீண்மணத் தொகுப்பி னூர்க்குஞ்
சுடர்கொள்ளும் பிண்டி நாதன் றெல்லறந துணிநது முன்னே
படர்கள் பூஞ் சிந்தை வைத்தார் பவக்கட லெல்லை காண்பார்.

உள்ளறப் பற்று நீக்கி யுத்தம தான மீந்தே
கள்ளவிழ் ளோதை மாதர் சுதிர்முலைக் கரத்த லொன்றோ
புள்ளுறைந் தினிது நீண்ட தவவனம் புரிநது போகி
எள்ளற நோற்றல் செய்யா ரிடும்பைநோய்க் கிரைக ளாவார்.

(௨) வேறு.

கோற லோம்புமின் கொன்றபி னூன்றடி
மேற லோம்புமின் மெய்ப்பொரு ளல்லன

ரூர், “பழியிலீக்கி னென்கீட்டியபகம்பொருள்” என்பதற்கு, “அறத்தினூற்றி
அரும்பெரும் பொருளைப் - புறத்துறை குற்றமூன் றுய்த்தற் றவர்க்கு, உ
ளமுவந் தீதல் உத்தம தானம்” என்பது தீவாகரம். முன்னே - முதற்கண்

சக. கொடுத்து - கொடுப்ப.

சஉ. நடரிடைப்பட்ட நாற்கதிநவையை நாளும்நீக்கி என இயைக்
உய்த்தல் - செலுத்தல். நீண்மணத்தொகுப்பு - எகருங்கமழுகின்ற வா
ளைச் சேர்க்கை. ஆர்க்கும் - ஏறைக்கும். ஆர்க்கும் பூ எனவும் சுடர்கொ
நாதன் எனவுமியையும். சுடர்கொள் - பிரபாவலய மூன்றினையுமுடை
படர்கள் - தொண்டர்களாய். தொல்லறத்தைச் சிந்தைவைத்தார் என்க.

சங. உறைந்து - உறையப்பெற்று. புரிநது - விரும்பி. என் அற
இகழ்ச்சி நீங்க.

சு. ௧௨. ஒம்புதல் - பரிசுரித்தல். னூன்றடி - மாமிசத்தகை. மேறல்

தேற லோம்புமின் தீயவை யாவையுங்
கூற லோம்புமின் நற்குண மல்லன.

(சச)

விட்டு நீங்குமின் பற்றுள மின்மையிற்
கட்டு மென்வினை காற்றனை கட்டலால்
ஒட்டி யின்னுயிர் கோறல் பிறர்மனை
விட்டு நீங்குமின் கற்றறிந் தீரெலாம்.

(சரு)

ஊக்கி யொன்பொரு ளெட்டுணைத் தாயினு
மாக்கி நல்லறஞ் செய்வர்பொய் யாக்கொளின்
நீக்கி நல்லற நிற்ப நிலாவிடிற்
தேக்கு மேற்றுணைச் செல்கதி யில்லையே.

(சசு)

திருத்த மொன்றவிர் தேர்ச்சி யிலாநரி
விருத்தங் கேட்டலு மெய்யென வேர்ந்து
வருத்த முற்றவர்க் கீந்தருள் செய்திரேல்
வருத்த மொன்றில செல்கதி மாடெலாம்.

(சஎ)

வரைத்த நாளன்றி வாழ்பவ ரின்மையால்
உரைத்த மாட்சி யிலாநரி யுற்றகோட்

மெல்லுதல்: தின்றல். 'மெய்ப்பொருளல்லெனில்' எனவும் பாடம். கூறல்
கூற்றல்: அல்லீற்று வியங்கோள். நற்குணமல்லன ஒம்புமின்.

சரு. இன்னுயிர் கோறல் காற்றளையாகக் கட்டலால் (அதிற்) பற்று
ளமின்மையோடு விட்டு நீங்குமின்; பிறர்மனை (விதைதலை) விட்டு நீங்குமின்
—எனஇயைக்க. கட்டும் எண்வினை - வருப்பமைந்த எண்வினை; "கட்டடை
நீதி" என்புழிப்போல (சீந்நா-குண. உகூசு). எண்வினையாவன;—ஞாளுவ
ணியம், தரிசனாவரணியம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோ,
இரம், அந்தராயம் என்பன.

சசு. சிராவக தர்மத்தினின்று சிறிதேனும் பொருளைத் தேடி நல்லத
மஞ்செய்வார்; அன்றி யாக்கைசெல்வங்களின் நிலையாமைகருதின் பற்றற்
யதிதர்மத்தில் நிற்பார்; இவ்விரண்டனுள்ளொன்றில் சில்லாவிடின் நற்கதியில்லே
யென்க. தேக்குதல் - இன்பம் சிறைதல்.

சஎ. திருத்தம் - ஒழுக்கம். வருத்தம் ஒன்றில்-துன்பங்கள் பொருந்த

சஅ. வரைத்த நாள் - விதிக்கப்பட்ட ஆயுள். கோன்றித்தின்—கு
றப்பகுதியினின்று. ஒன்றிலன் - நல்வழியிற் பொருந்தாதவனாய், பின்னடியி

ஈறத்தி னென்றில னுணுடை யுண்டியுண்
ஈறப்ப வுக்கா கத்திடை யெய்கினுன்.

(சஅ)

மற்றி மண்மிசைப் பற்றுளத் தாற்கிளை
யுற்ற மாந்த ருரைபல வுண்மையாற்
குற்ற மாய்க்கொண்டு லோபெனும் பாலியைக்
கற்ற மாந்தர் கடிந்தன சென்பவே.

(சக)

வேறு.

சூக்குவ தேதெனி லறத்தை யாக்குவ
போக்குவ தேதெனில் வெகுளி போக்குவ
நோக்குவ தேதெனின் ஞான நோக்குவ
காக்குவ தேதெனில் கிரதக் காப்பவே.

(ரு௦)

மாறு நான்முத னுட்குடி சூடிய கண்ணுத நின்னோண்மேற்
சேலை சூடிய சேகர வானவர் தானவ ரானும்
மேலை வல்லினை துகளற விளக்கிய விளங்கொளி மணிச்சோதித்
கோல முக்குடை யுடையவர்க் கல்லதென் கைத்தலங் குவியாதே.

ண்டும் யசோதா என்பான் சரிதை கூறியவாறு. யசோதான் அவந்திராட்டு
உஞ்சையினிநகரத்தரசன்; இவன் மாவிறற் கோழியுருவனைந்து அதனைக்
காளிக்குப்பலிகொடுத்ததனால் இவனும், இவனை இதுபுரிகவென்று தாண்டி
யதனால் இவன்தாய் சந்திரமதியுக் கொலையுண்டு, பின்னரும் பின்னரும் பல
இழிபிறப்பெய்தி அப்பிறப்புக்கடோறுக் கொல்லப்பட்டென்றனர் என்பது
கதை. இதன்விரிவு யசோதா காவியத்துட் காண்க.

சக. கிளை - பந்துமித்திரர்; “கிளையுற்றமாந்தர்” என்னும் விசேட
ணம், அவர் தம்கிளையுடன கெட்டமை குறிக்கும். உரை - சரித்திரம்.
உலோபு - உலோபம்; வடமொழியில் ‘லுபு’ என்பது பகுதி என்பர்; உ
லோபு என்பதனடியாக, பெரியாழ்வார் திருமொழியில், “ஏதுமலோபாய்
காணம்பி” என வினைவிதர்பம் வருதலுங் காண்க. ‘பண்புக்குப் பண்பில்
லையேனும் தன்னையாக்கினுனை இருமையுங் கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி லோ
பத்தைப் பாவி என்றார்: கொடியானப் பாவிஎன்னும் வழக்குண்மையான்.”

ரு௦. கிரதம் - இல்லறத்தார்க்குரிய அணுகுணகிக்ஷாவிரதங்களும்,
திறவுறத்தார்க்குரிய மகாவிருதமுமாம்; இவற்றின் விரிவு சைன துல்கனிற்
கண்டுகொள்க.

‘மாறு நான்முதலும்’—இப்பாடல் சில பிரதிகளில் இறுதியிற்காணப்
படுகிறது. சேலை - வஸ்திரம். சேகரவானவர்; வானவசேகரர்;—தேவசி
ரேஷ்டர், என்றவாறு.

முற் றும் .

ஸ்ரீ: ஆசிரியமாவஸ்செய்யுள் கள்.

—:0:—

[ஆசிரியமாவை என்னும் பழைய நூலின் பாடல்கள் சில புறத் திரட்டில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் சங்ககாலத்ததாகவே அதன் வாக்கு முதலியவற்றால் கருதப்படுகிறது. அன்றியும், கீழே பதிப்பிக்கப்பட்ட ஆசிரியமாவைப்பாடல்களுள் “குடிப்பிறப்புடுத்து” என்பது, தொல்காப்பியப்புறத்திணையியல் உஉ-ம்சூத்திரத்து “எட்டு வகை நுதலிய அவையத்தானும்” என்பதற்கும்; “இருசுடர் வழங்கா” என்னும் பாடல் ஷை இயல் கஉ-ம் சூத்திரத்து “தோலின்பெருக்கமும்” என்பதற்கும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் பழைய உரைகளிற் பயிலும் பெருமையுடையது இந்நூல் என்பது விளங்கும். இந்நூல், இன்ன விஷயம் பற்றியதென்பது தெரியவில்லையாயினும், பூராமபிரானைப்பற்றியும் பலரீதிகளைப் பற்றியும் இதற் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. புறத்திரட்டில் கண்டபழைய நூல்களில், வளையாபதி முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள், முன்பு “செந்தமிழ்” மூலம் வெளியிடப்பட்டிருத்தல் போலவே, ஆசிரியமாவைப்பாடல்களும் இப்போது வெளியிடப்படுகின்றன. இந்நூலில் கசு-செய்யுட்களே காணப்பட்டன. புறத்திரட்டுப்பிரதிகள் சில வற்றைக்கொண்டு, அவற்றிலுள்ளவாறே பரிசோதித்தமையால் நேரும் பிழைகளை அறிஞர் பொறுத்துத் திருத்திக்கொள்வார்களென்று நம்பி இதனை வெளியிடத்துணிந்தேன் பத்திராசிரியர்].

மூவிலை நெடுவே லாதி வானவ
 னிடமருங் கொளிக்கு மிமையக் கிழவி
 தணிக்கண் விளங்கு நுதற்பிறை மேலோர்
 மிகைப்பிறை கதுப்பிற் குடி வளைக்கையின்
 வாள்பிடித் தாளி யேறித் தானவன்
 மாளக் கடும்போர் கடந்த குமரி
 மூவா மெல்லடித் திருநிலல்
 வாழி காக்கவிம் மலர்தலை யுலகே. (புறத்-கடவுள்வாழ்த்து)

உ. எளிதென விகழா தரிதென வுரையாது
 நுமக்குநீர் நல்குதி மாயின் மனத்திடை
 நினைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளருந்
 தொழிற்படிந் சினைவிடேப் பயக்கு முணர்த்தி
 னிவனு மும்பருந் துணையே யதனாற்
 றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
 யறமே நிறுத்தமி னறிந்திசி னோரே. (அறன்வலியுறுத்தல்)

ங. வரிக்கடை நெடுங்கண் விளங்க மேதக
 மணித்தோடு பெய்து வாண்முகந் திருத்தி
 நானிலம் வளைத்த பரவையொடு கெழீஇய
 கான்யாற்று வருபுன லாடலுந்தேமலர்
 வல்லிப் பந்தர் வண்டுவா மொருசிறை
 நிலாகட் புணருஞ் சேக்கையு மரமுதன்
 மெல்லுரி வெண்கு லுடையுந் தொல்வகைப்
 படைபுழா விளையுளி னுணவு மந்திரத்துச்
 சுடர்முதற் குலமுறை வளர்த்தலும் வரையாது
 வருவிருந் தோம்புஞ் செல்வமும் வரைமுதற்
 காடுகைக் கொள்ளு முறையுஞ் மென்றிவ்
 வெண்வகை மரபி னிசைந்த வாழ்க்கை
 யைம்பொறிச் சேனை காக்கு மாற்றலொடு
 வென்றுவிளங்கு தவத்தின ரரசியற் பெருமை
 மாக்கட லுடுத்த வரைப்பின்
 யார்க்கினி தன்றஃ தறியுநர்ப் பெறினே. (தவம்)

ச. அரையது துகிலே மார்பின தார
 முடியது முருகு நா றுந் தொடையல்
 புடையன பால்வெண் சுவரியின் சுற்றை
 மேலது மாலை தாழ்ந்த மணிக்காற்
 றனக்குடை முன்னது முரசு முழங்கு
 தானே யிந்நிலை யினைய செல்வத்
 திங்கிவர் யாரோ தேவ ரல்லர்

இமைப்பதுஞ் செய்தனர் மாந்த ரேயென
மயக்க நீங்கக் களிற்றுமிசை வந்தனர்
நெருங் லின்றிவர் பசிப்பிணி காய்தலி
னுணங்கிய துணியு முடுத்து மாசுமீப்
போர்த்த யாக்கை யோடு
தாமே யொருசிறை யிருந்தனர் மன்னே. (செல்வகிலையாமை)

ரு. யாணர் வரவின் மேனா ளீங்குவ
னிளமைச் செவ்வி நயந்த பேதைபர்
காத லுண்கண் வருபனி நீங்கி
யின்னுந் துயில்கொண் டிலவே யின்றிவன
போர்வை பசையற ஷணங்கிப் பாணர்
பழந்தலைச் சீறியாழ் போலக் குரலழிந்து
நரம்புமடித் தியாத்த யாக்கை மூப்புறப்
பதிகெழு மூதூர் மன்றத்துப்
பொதியிற் புறஞ்சிறைச் சார்ந்தனன் மன்னே.
(இளமைகிலையாமை.)

சு. உள்ளது காக்குநிக் கள்ள யாக்கை
மேம்படு குற்ற முன்றொடு வழங்கலி
னுண்டி நல்லரசு தண்டத்தின் வருத்த
நோன்பிணி யகப்பட்ட டிருப்பினுந்
தோன்றுவது பின்னர்க் காப்பது முன்னே.
(யாக்கைகிலையாமை.)

எ. நெருங் லென்பது சென்றது நின்ற
வின்றுஞ் செல்லா நின்றமுன் சென்று
வருநாள் கண்டார் யாரே யதனா
லொருநா ளாகப்படுத் துடையோ நின்மையி
னில்லது நாடுமி னுள்ளது கோடுமின்
வாழ்வி லின்பமும் புணர்நி னஃதான்று
கீழது நீரகம் புசினு மேலது
விசம்பின் பிடர்த்தலை யேறினும் புடையது
நேமி மால்வரைக் கப்புறம் புசினும்

கோள்வாய்த்துக் கொட்டுங் கூற்றத்து
வீளிக் கொடுநா விலக்குதற் கரிதே. (பலவகைநிலையாமை.)

அ. தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பசையற
நீர்சூல் கொள்ளாது மாறிக் கால்பொரச்
சீரை வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மு
மழைகாஃலுன்ற வளவயல் விளையா
வாய்மைபுஞ் சேட்சென்று கரக்குந் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கவைஇய காட்சிக்
கொடுங்கோல் வேந்தன் காககு நாட்டே. (கொடுங்கோன்மை)

க. * குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் குடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மை வாய்படுத்து மாந்தித் தூய்மையிற்
காத லின்பத் தூடங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகலு
மழுக்கா நின்மை யவாவின்மை யென்றாங்
கிருபெரு நிதியுமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
யுடன்மீஇ யிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற்
பெறுகதில் லம்ம யாமே வரன்முறைத்
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
நின்றுழி நின்றுழி ஞாங்கர் நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே. (அவையறிதல்.)

க௦ தாமரை வண்டிழங்கு விரவி யொராங்குக்
கருமலங்கு மிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சிற்புப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்து
நெடுங்கதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக் கால்சாய்த்து

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல்; -உஉஆம் குத்திரவுரையில் மேற்
கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வாளிற் றுமித்த சூடே மாவின்
 சினைகளைந்து பிறக்கிய போரே யெருத்தின்
 கவையடி வைத்த வுணவே மருதின்
 கொழுநிழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
 பலர்மகிழ் தூங்க வலகு புறந்தனூஉ
 மாவண் சோணட் றீர்தொறு
 மேரோர் களவழி வாழிய நெடிதே. (நாடு)

கக. சிறுபுன் சில்லி நெடுவளி யானு
 மரம்பயில் கானத்துப் பரற்புறங் கொண்ட
 வடியா நெடுநெறிச் செல்லா புடையது
 முல்லை வகுந்திற் போகிப் புல்லருந்திக்
 கானியாற்றுத் தெண்ணீர் பருகிக் காமுற
 முன்ப லரும்பிய பாணு செவ்வாய்
 புன்றலை மகா ஆர் தந்தை
 கன்றுசூழ் கடிமனைக் கவைஇய நிரையே. (நிறைகோடல்)

கஉ. மாமுது தாதையேவளி னூர் துறந்து
 காணுறை வாழ்க்கையிற் கலந்த விரரான்
 மா ஆ விரலை வேட்டம் போகித்
 தலைமகட் பிரிந்த தனிமையன் துணுது
 சுற்றமுஞ் சேண்டை யதுவே முற்றியது
 நஞ்சுகறை படுத்த புன்பிடற் றிறைவன்
 உலகுபொதி புருவமொடு கொதையைத் தலைநாள்
 வெண்கோட்டுக் குன்ற மெடுத்த மீளி
 வன்றோ ளாண்டகை யூரே யன்றோர்
 சொன்முறை மறந்தனம் வாழி
 வில்லு முண்டவற் கந்நா ளாங்கே
 மாதர்க் கெண்டை வரிப்புறத் தோற்றமு
 நீலக் குவளை நிறமும் பாழ்பட
 இலங்கை யகழி முற்று மாக்கிய
 கருங்கா நெடுமழைக் கண்ணும் விளிம்பழிந்து

பெருநீ ருகுதன் மாதோ
 குரங்குதொழி லாண்ட விராமன்
 அலங்குதல் மொள்வாஞான்தே. (எயில்கோடல்)

கங. இருசுடர் வழங்காப் பெருமூ திலங்கை
 நெடுந்தோ ளிராமன் கடந்தடு ஞான்றை
 யெண்கிடை மிடைந்த பைங்கட் சேனையிற்
 பச்சை போர்த்த பல்புறத் தண்ணடை
 யெச்சார் மருங்கினு மெயிற்புறத் திறுத்தலிற்
 கடல்குழரணம் போன்ற
 துடல்சின வேந்தன் முற்றிய ஆரே. * (ஷெ)

கச. மேலது வானத்து மூவா நகருங்
 கீழது நாகர் நாடும் புடையன
 திசைகாப் பாளர் தேயக் குறும்புங்
 கொள்ளை சாற்றிக் கவர்ந்துமுன் றந்த
 பல்வேறு விழுந்தி யெல்லா மவ்வழி
 கண்ணுதல் வானவன் காதலி னிருந்த
 குன்றேந்து தடக்கை யனைந்துந் தொழிலுறத்
 தோலாத் துப்பிற் றுணிமூல் வாழ்க்கை
 வளம்படு மள்ளர்க்கு வீதி யிலங்கையில்
 வாடா நொச்சி வகுத்தனன்
 மால வொண்குடை மரக்கர் கோலே. (எயில்காத்தல்)

கரு. இருபாற் சேனை பு நனிபருண்டு கோக்க
 முறிசியற் பெருநிசை புரவுக்கிங் கொட்டி
 னெண்டிசை மருங்கினு மெண்ணிறைந்து தோன்றினு
 மொருதனி யனுமன் கையகன்று பரப்பிய
 வன்மரத் துணிபட வேறுபல நோன்படை
 வழங்கி யகம்பன் றேள்படை யாக
 வோச்சியாங் கவனு முன்கையி னழுத்தலிற்
 றனது வன்றலை புடல்புக்குக் குளிப்ப

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், ௧௨-ஆம் குத்தியவுரை மேற்கோள்

கரிந்துயிர்போகு செந்நெறி பெறுமையிற்
பொருகளத்து நின்றன நெடுஞ்சேட் பொழுதே. (தாணமறம்)

க.சு. சிறுசெவி யன்னே பெருங்கேள்வி யன்னே
சூறுங்கண் ணினனே நெடுங்காட் சியனே
யினைய னாயினு மறிவின்மூத் தனனே
மகளி ருடினும் பொய்யறி யலனே
கீழோர் கீழ்மை செய்யினுந் தான்றன்
வாய்மை வழக்க முறுத்த லஞ்சி
மேனெறி படரும் பேரா ளன்னே
யீண்டுநலந் தருதல் வேண்டிப் பாண்டியர்
பாடுதமிழ் வளர்க்த கூடலின் வடாது
பல்துடி துவன்றிய கள்ளியம் பெரும்பதிச்
சால்பு மென்மேற் றேன்றிய வாளி
காதலின் மேவலன் பிறர்பிறர்க் கீபுந்
தானு முண்ணுர் விருந்துண்டு மிகனே. (புகழ்)

புத்தகக் குறிப்பு.

—:0:—

பிரமோத்தரகாண்ட வசனம்:—நம் தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் பழைய தமிழ்ப்புராணங்களுள்ளே வரகுணபாண்டியரால் இயற்றப் பெற்ற பிரமோத்தரகாண்டமானது சொன்னோக்கம் பொருளோக்கந் தொடைநோக்க நடைநோக்கங்களிற் சிறந்ததொன்றென்பது அறிஞரெல்லாம் நன்கறிந்தது. இப்புராணம் சிவபூஜாளிருநாதி தர்மங்கள் பலவற்றின்விசேடங்களை நன்கு விளக்குவது. இதுகாறும் இதனைப்படித்து இம்மைமறுமைப்பயன்களுக்குரியராய் நின்றவர் பெரும்பான்மை பண்டிதரே என்னலாம். நந்நாட்டில் தமிழ்ப் பாவினங்களில் அமைந்த நூல்களை அப்பண்டிதரன்றிச் பிறஜனங்களும் அறிந்து களித்தல் முடியாதன்றே. ஆயினும், இப்போது

பிரமோத்தரகாண்டத்தைப்பற்றிய அக்குறையும் நீக்கப்பட்டுவிட்டதையறிந்து மகிழ்கின்றோம். வரகுணபாண்டியரது அப்புராணப்பொருளைச் சிறிதும் விடாமல் இனிய எளிய வசனநடையில், அரசாங்கத்தே வெகுகாலம் நீதிபதியாயிருந்து இப்போது இளைப்பாறிவரும் பூநீமத்-த. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் எழுதவெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் உரைநடை மூலப்புராணத்தின் பொழிப்புரைபோலவே அமைந்து, உரிபவிடங்களில் அப்புராணச் செய்யுள்களையேமேற்கோளாகப்பெற்று நன்குவிளங்குகின்றது. இதன் பதிப்பிற்கையடக்கமான அழகிய மாதிரிகையில் அமைந்தளது. இதற்கு முன்னும், இவ்வாறே, திருப்புகழ் முதலிய நூல்களை அழகாக வெளியிட்டுத் தவியபிள்ளையவர்கள், இப்போது தென்னாட்டார் கண்டுகளிக்கத்தக்க பிரமோத்தரகாண்டத்தை வசனமாகியுதவியது போலவே, இன்னும் தமிழ்வளர்ச்சி புரிதற்கேற்ற அறிவாற்றல்களை அளிக்குமாறு திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

சித்தார்தம்: - இப்பெயர் நடன் ஒருசிறுவசனனால் பூநீமத்-பூவை கல்யாணசுந்தரமுதலியா ரவாசனால ஜயாற்றி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதில் சைவசமயம் சித்தார்தமென்று கூறப்படுதற்கு வேண்டிய காரணங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்கொண்ட விஷயங்கள் இவ்விய நடையில் மிக வழகாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. சைவர்கட்கு இச்சிறுநூல் சமயவுணர்ச்சியை யளித்து மகிழ்ச்சிதரக்கூடியதென்பதில் ஐயமில்லை. இதுபோலச் சமயபுத்தரைய அரியவிஷயங்களைப்பற்றி, யாவரும் எளிதில் படித்தறியத்தக்க சிறுபுஸ்தகங்கள் வெளியிடுதல், பரமோபகாரமாம். இது டெம்மி நட-பக்கச்சிற்றுருவில், 40-பக்கங் கொண்டுள்ளது. எமக்கு அன்புடன் ஒரு பிரதியனுப்பிய முதலியாவர்கட்குப் பெரிதும் நன்றிகூறுகின்றேன்.

பத்திராசிரியர்.

